

நல்லை குப்ரன் மலர் १९९६

வெஞ்சிடு:
யாழிப்பாணமாநகராட்சிமன்ற
செவ்வாய் வெகாரக் குழு

ஓ—
ஓம் குமாரராய் நம

நல்லை குமாரன் மலர்

1996

கெள்ரவ பதிப்பாசிரியர்
“தமிழ்மனி”

தேவலியுர் செ. நடராசா

உதவிப் பதிப்பாசிரியர்
மண்ணத்திவு

நல்லையா விஜயகந்தரம் B. A. (Spe. in Eco.)

நூலாகாந்தா

19 SEP 1996

நான்காட்டி மன்றம்
நூலாகாந்தா

சௌவ சபை விவகாரக் குழு
மாநகராட்சி மன்றம்,
யாழ்ப்பாணம்.

cc

**யாழ்ப்பாண
மாநகராட்சி மன்றத்தின்**

கொசும்பு விவகாரக் குழு உறுப்பினர்கள் - 1996

காப்பாளர்:

திரு. வே. பொ. பாலசிங்கம்
மாநகர ஆணையாளர், யாழ்ப்பாணம்.

தலைவர்:

வைத்திய கலாநிதி இ. தெய்வேந்திரன்
சுகாதார வைத்திய அதிகாரி
மாநகராட்சி மன்றம், யாழ்ப்பாணம்.

செயலாளர்:

திரு. இ. இரத்தினசிங்கம்
பொதுசங்க தொடர்பு உத்தியோகத்தர்

பொருளாளர்:

திரு. இ. தாமோதிரம்பிள்ளை
மின்சாரப் பொறியியலாளர்

உப பொருளாளர்:

திரு. து. சோமசுந்தரம்
சமூக அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்

தீர்வாக உறுப்பினர்:

திரு. பொ. சிவப்பிரகாசம்
பிரதம பொதுச் சுகாதாரப் பற்சோதகர்

திரு. க. கிழஞ்ஜிகுமார்
பாதுகாப்பு மேற்பார்வையாளர்

திரு. க. தயாபரன்
எழுதுவினாக்காரர்

திரு. நா. ரகுமார்
சமூக அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்

கௌரவ பதிப்பாசிரியர்:

“தமிழ்மணி”
திரு. தெல்லியூர் செ. நடராாசா
14, குமாரசாமி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

உதவீப் பதிப்பாசிரியர்:

திரு. ந. விஜயசுந்தரம்
யாழ் மாநகர சபை

19-

28-

03-

07-

08-9

09-9

10-9

11-9

12-9

13-9

14-9

தாது வருஷம் ஆவணி மாதம்
நல்லூர் ஸ்ரீ கந்தசாமி கோவில் மஹாற்சவ
விஷேட தீனங்கள் - 1996

19 - 8 - 96 முதல் 14 - 9 - 96 வரை

19-8-96	திங்கள்	கொடியேற்றம்	பகல்	10.00	(1ம் திருவிழா)
28-8-96	புதன்	மஞ்சம்	மாலை	5.00	(10ம் திருவிழா)
03-9-96	செவ்வாய்	கார்த்திகை உற்சவம்	மாலை	5.00	(18ம் திருவிழா)
07-9-96	சனி	சந்தானகோபாலர் உற்சவம் கெலாச வாகனம்	காலை மாலை	7.00 5.00	(20ம் திருவிழா) (20ம் திருவிழா)
08-9-96	ஞாயிறு	கஜவல்லி மகாவல்லி உற்சவம் வேல்விமானம்	காலை மாலை	7.00 5.00	(21ம் திருவிழா) (21ம் திருவிழா)
09-9-96	திங்கள்	தெண்டாயுதபாணிஉற்சவம் ஒருமுகத் திருவிழா	காலை மாலை	7.00 5.00	(22ம் திருவிழா) (22ம் திருவிழா)
10-9-96	செவ்வாய்	சப்பறம்	மாலை	5.00	(23ம் திருவிழா)
11-9-96	புதன்	தேர்	காலை	7.00	(24ம் திருவிழா)
12-9-96	வியாழன்	தீர்த்தம்	காலை	7.00	(25ம் திருவிழா)
13-9-96	வெள்ளி	பூங்காவனம்	மாலை	5.00	(26ம் திருவிழா)
14-9-96	சனி	வைரவர் உற்சவம்	மாலை	5.00	(27ம் திருவிழா)

ஆனந்தம் பொலியும் ஆழவந்த
விநாயகர்
அருள் நிலைக்க வேண்டுகின்றோம்.

முருகன் அடியார்களுக்கு என்றும் நிலைக்கும்
அவன் அருள் பொலிகவை
உள்மார் வேண்டுகின்றோம்.

பரம்பொருள் சக்திகளாம்
ஸஸ்வராம்பான்
சக்தி மலிகவன்று
யக்கள் நிலை தழுவி வழுத்துகின்றோம்.

ஈஸ்வர பகவான் அன் கம்பனி
104 (298) ஆஸ்பத்திரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

குமரன் அடியினையில்....

* சமர்ப்பணம்	9
* மனத்தூய்வை வேண்டும் வைத்தியகலாநிதி இ. தெய்வேந்திரன்	10
* உதனீ ஆசிரியர் உள்ளத்திலிருந்து... திரு. ந. வியஜகந்தரம்	13
* ஆசியுரை திரு. வே. பொ. மால்சிங்கம்	16
* அன்பாசி நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதினம்	17
* ஆசியுரை மகாராஜ ஸி. சு. து. சண்முகநாதக் குருக்கள்	19
* ஆசியுரை செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி	21
* செய்ந்தன்... திரு. க. கனகராசா	23
* நல்லூரான் தந்ததும் கொண்டதும் திரு. ந. க. சண்முகநாதபிள்ளை	27
* கந்தப்புராண படனம் திரு. பொ. சிவப்பிரகாஶம்	31
* கந்தனின் கருணைத் தூது திரு. ஆஹ. திருமூருகன்	35
* நல்லைக் குகவேள் திரு. ச. தங்கம்ராமசிவோன்	39

* நல்லைக் குமரன் எங்கள் குலதெய்வும் திரு. வே. க. இரந்தினசிங்கம்	43
* உதித்தனை உலகம் உய்ய திரு. கோ. கி. வேலாயுதம்	45
* கும்பாடீஷேக மகத்துவம் சிவஸ்ரீ பால வைத்தியநாத சிவாசாரியார்	49
* செவ்வேள் அருணும் தீருப்பரங்குன்றம் கலாந்தி காரை. செ. சுந்தரம்பிள்ளை	61
* இந்துமதம் காட்டும் இறைவழிபாடு திரு. நல்லையா விஜயகந்தரம்	67
* சிந்தனைக்கு... திரு. க. சிவராமலிங்கம்	71
* இரத்தினமும் முத்தும் திரு. க. சொக்கலிங்கம்	73
* ஞானமே உருவாகிய முருகன் பேராசிரியர் பா. கோபாலகிருஷ்ணன்	77
* முருகனின் ஆறு முகங்கள் பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ்	83
* நல்லைக்கு ஓர் புனித நகர் பேராசிரியர் செ. பாலச்சந்திரன்	87
* யாழ்ப்பாணக் குடாநாடும் முருக வழிபாடும் பேராசிரியர் வி. சிவசாமி	
* இறையீயலும் ஆணாகுரும் கலாந்தி சி. மகேஷன்	99
* நன்றி	114

யாழ்ப்பாணம் மாநகராட்சி மன்றம்
மன்றக் கீதம்

ರಾಕಮ್: ಮೊಹನಮ್

சமுத் தமிழர் தம் இணையிலா நகரம்
யாழ் நகர் நீடு வாழியவே
யாழ்நக ராட்சி மன்றம் வாழ்க
எம் தமிழ் வாழ்க வாழியவே

ஆதியில் தமிழர் ஆண்டதோல் நகரம்
ஆரியச் சக்கர வர்த்திகள் நகரம்
பூதலம் புகழும் சங்கிலி மன்னன்
பொருப்பகை வென்ற புகழ்பெறு நகரம் (ஸமூத் தமிழர்...)

ஏழிசை வல்லோன் யாழிசைப் பாணன்
இனியநற் பரிசாய்ப் பெற்ற யாழ்ப்பானம்
ஆழி குழ் உலகம் புகழ்களைக் கூடும்
அறிஞர்கள் கலைஞர்கள் அவதார பீடம் (ஸமுத் தமிழர்...)

தமிழர்கள் முன்னே மற்றுள பேரும்
தாயிவள் பெணும் சோதரராவர்
நமதரும் பண்பு கலைகலாச் சாரம்
நல்விருந் தோழிக் காப்பவன் வாழ்க
(ஸமுத் தமிழர்...)

கடல்லை வீசும் மீன்வளம் பொங்கும்
கழுனிகள் தோறும் கனிவளம் தங்கும்
மடல் விரி தென்னை கழுகுகள் வாழ்ம்
மண்வளங்க் கிண்சிப் பொவிபனுள் வாழ்க
(ஈமத் தமிழர்...)

அழகிய வீதி கடைத்தெரு கல்வி
அளித்திடு கூடம் தொழில் நிலையங்கள்
ஏழிலுறு கோட்டை கோபுரங் கோயில்
இனியநற் சோலை கொண்டவள் வாழ்க (ஸமத் தமிழர்)

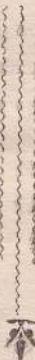
வேத மந்திர தீத மொலிக்கும்
விளங்கிடு குர் ஆன் நாதமொலிக்கும்
உதிடு பைபிள் போத மொலிக்கும்
எங்கிட தீர்தாட மணிகள் வலித்துக்கும்

★ யாழ். நகரில்

அலுவலகங்கள், பாடசாலைகள், தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள்
மற்றும் அச்சகங்களிற்கு தேவையான

❖ Roneo Paper	stencil (Daito - Japan)
❖ Ruled Paper	Roneo - Ink (Japan)
❖ News Print	Chalk
❖ Exercise Books	

அனைத்தையும் ஒரே இடத்தில் குறைந்த விலையில்
பெற்றுக்கொள்ள

“THARUVAYIN”

Multiplen Dealers

தருவயின்

27, ஸ்ராண்லி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

சுமர்ப்பணம்

“குமரன் வாழ்க வாழ்கவே — தூய்மை வாழ்வு குழ்கவே!
அண்டம் முற்றும் காத்திடும் — அவன் கருணையை ஏத்துவோம்”

அதற்கென தொண்டாற்றி அவன் கருணையை ஏற்றிப் போற்றி வாழ — அன்றைப் பெருக்கி வாழ — ஆசையை சுருக்கி வாழ — நுன்பழுற்ற எல்லோருக்கும் துணை யிருந்து தவறிடாது தொண்டாற்ற — வீரவாழ்வு வாழ — வினைகள் தீர்க்கும் வழியை காட்ட — நெஞ்சில் ஈரமற்ற செயற்பாடுகளை செய்யாது செம்மைவழி, தூயவுளத் தோடு தொண்டாற்றி வாழ — ஈழமெங்கனும் மங்களம் பொங்கி மக்கள் சுபீட்சமுடன் வாழ — கடவுள் என்னும் சக்தியை உணர்ந்து, சத்தியத்தைக் கடைப்பிடித்து உத்தம ராக வாழ எங்கள் “நல்லை குமரன்” வழிகாட்ட வேண்டி, சிந்தனையின் வரப்பிரசாதமான அறிவின்பத்தின் பலவேறு வடிவங்களை இம் முறை இம்மலரில் ஆக்கிப்படைத்துள்ளோம்.

அழகன் முருகன் குமரவின் பாதாரவிந்தங்களை — தூயவுளத்தோடு உள்ள கொண்டு — காணமயிலாடக் கண்டாடிய வான்கோழிக்கவிகள் போலாடாது “எங்கி ருந்து வந்தோம் நாங்கள் எதனுக்காக வந்தோம். நாங்கள் எதனுக்காக வந்தோம்” என்று கவிமணி தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை பாடிய பாட்டின் கருத்துணர்ந்து, “இங்கு — இவ்வுண்மை எல்லாம் உணர்வார் — அறிவார் எவரும் உண்டோ?”, என்று உற்ப ணர்ந்து வாழ வழிகாட்ட வேண்டி இம் மலை — கலைத்தேவியின் பாதாரங்களில் மலர் தூவி பவித்திரமாக வேண்டுகின்றோம்.

மூன்று படிகள் தாண்டி நான்காவது படியில் நாம் நிற்கின்றோம். இம் மூன்று படிகளிலும் நடந்தவற்றை சிந்தித்து — இப்பொழுது நடப்பதையும் கருத்தே கொண்டு — எல்லாம் நன்மைக்கென்றே உள்தே கொண்டு - நாவலரின் அடிச்சவுடுகளைப் பின் பற்றி ஆனால், அவ்வைந்தாம் குரவருக்கு விழுந்துள்ள “பாதுகை” அடித்தளதிற்கு விழாது - அப்பெருமகளார் பிறந்து, வாழ்ந்து நடந்த இந் நல்லூரிலே பிறந்து மக்களோடு கலந்து விட்ட “குமரன்” மலை தெய்வர்க்கிடியுடன் குமரனைவேண்டி மக்கள் மூன் தருகின்றோம்.

“இந்த உலகத்தில் உள்ள அனைத்தும் பகவான் ஆதீனம். ஆவனால் தரப்பட்ட பொருளை அனுபவித்துத் திருப்தி அடைவோமாக. மற்றவனுடைய பொருளை — பெருமையை — ஆற்றலைக் கண்டு அதற்கு ஆசைப்படலாகாது. சக்திக்குத் தகுந்தவாறு செயலாற்றி நூறு ஆண்டுகள் வாழ்வோமாக. உடலைக் கொண்டு வேலை செய்யாமல் பிழைக்க முடியாது. செய்ய வேண்டிய செயல்களைச் செய்வதில் பாபமில்லை. அவற்றின் பலனில் பற்றுவைக்காமல் — செய்யவேண்டிய தைச் செய்து முடிப்போமானால் ஆன்மா செயல்களினால் துன்பமடையாது.

வாழ்க்கையில் என்ன பயன்? இது வேண்டாமென்று உயிரை மாய்த்துக் கொள்வது பெரும் பிழையாகும். ஆன்மா இல்லை - உடல் ஒன்றே உண்மை என்று எண்ணுவது ஆன்மாவினைக் கொலை செய்வதாகும். அது மனிதனைக் கீழே தள்ளும். இந்த உலகமே இந்ஸ் குழந்த நரகமாகும். வேறு நரகம் வேண்டிய தில்லை. ஆன்ம வெளிச்சத்தை அடைந்து எல்லா சீவங்களையும் தம் உயிரைப் போலவே கருதி வாழ்க்கை நடத்தினாலேயே சுகமடைவோம். விரோதமும் வெறுப்பும் இல்லாத வாழ்க்கை சுகவாழ்வாகும். பிற உயிரைத் தம்முயிர்போல காண்பவனுக்கு சோகம் ஓல்லை — மோகம் இல்லை — சீவன் முக்தனாவான்.

இந்த உடல் சாம்பலும் புகையுமாக முடியும் நிற்பது, உடலைக் கொண்டு — நாம் செய்து முடிக்கும். காரியங்கள் அனைத்தும் நற்கரும் வினைகளாகும். பகவான் நம் குறைகளையும் பிழைகளையும் பொறுத்து நம்மைக் காத்து நல் வழியில் நடத்துவானாக என்று அவனைப் பூஜிப்போமாக ”

மேலே தரப்பட்டுள்ளது “ உபநிஷத் உபதேச சாரம். ” ஸ்ரீஇராஜாஜி என அன்போடு அழைக்கப்பட்ட ஸ்ரீராஜகோபாலாச்சாரியார் அதனை தமது நூலொன்றில் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். இதனை படித்து — உணர்ந்து — அனுபவித்து நாம் வாழ்வது நிறப்பாகும்.

எழுத்தறிவித்தவன் இறைவனாகும்

பிரனவப் பொருளாகிய பெருந்தன்மையுடைய ஜந்து கரங்களையுடைய விநாயகப் பெருமானை வேண்டி ஒதி — அவரைச் சரணடைந்து — தந்தை தாயருக்கு ஆற்றுங் கடன்களை முறையாக ஆற்றி — எழுத்தோடு கூடிய இலக்கிய இலக்கண நூல்களை அறிவித்த ஆசிரிய குருவை வணங்கி வழுத்தி - முத்தோரை ஏற்றித் தொழுது வாழ வேண்டும். கடவுளை அறிவுதற்கும் வீடுபெறுதற்கும் காரணமாய அறிவித்தோனை கடவுளன்னாது வேறு எதற்கு ஒப்பிட முடியும்?

“ எழுத்தறியத் தீரு மிழிதகைமை தீர்ந்தால்
மொழித்திறத்தின் முட்டறுத்தோனாகும் - மொழித்திறத்தின்
முட்டறுத்த நல்லோன் முதனாற்பொருளுள்ளார்ந்து
கட்டறுத்து வீடு பெறும், ”

என்பதனையும் “ தெய்வத்தின் மதிக்க றியிபொன்றின்மை ” என்பதனையும் சிந்திக்குக. “ உடையாற்று வில்லாபோலேக்கற்றும் ” என்று வள்ளுவப்பெருந்தகை தமது கல்வி அதிகாரம் ஜந்தாம் செய்யுளில் கூறியதையும் சிந்திக்குக்.

எழுத்தை அறிவித்தவன் இறைவன்தான் என்பதற்கு இதிகாச சம்பவத்தையும் குறிக்கின்றோம். வியாசமாமுனிஸர் மகாபாரத சௌலாகங்களை சொல்லசொல்ல, விநாயகப்பெருமான் அவற்றை மேருமலையிலே தமது ஒற்றைக்கொம்பினாலே எழுதிய வரலாறு அனைவரும் அறிந்ததேயாகும். ஒருவர் சொல்லியதை மற்றவர் கேட்டு அப் படியே எழுதியதோடு இது நின்று விடவில்லை. விநாயகர் எழுதுகின்ற வேகத்துக்கு சமமாக, சரியாக சௌலாகங்களை வியாசரால் ஆக்க முடியவில்லை. இதனால் ஆங்காங்கு அவர் மிகச்சிக்கலான பொருள்களைக் கொண்ட மணிமுடிச்சுக் கலோகங்களை அமைத்து விடுவார். பொருளாக்கவனித்த படியே அவரைப்பின் பற்றி வந்த விநாயகர், இந்த மணிமுடிச்சுக் கலோகங்களை வெறுமே எழுதி விடமாட்டார் — அவற்றின் பொருளைச் சிந்தித்து சௌலாகங்களை எழுத வேண்டும் விநாயகர் சரிபார்த்து — ஆலோசித்து எழுதி வருவதால் வியாச பகவானுக்கும் சௌலாகங்களை ஆக்க அவகாசம் கிடைத்து விடும். இங்கே முதல் எழுத்தர் இறைவன் விநாயகரே.

மாணிக்கவாசகப் பெருமானது திருவாசகத்தையும் திருக்கோவையாரையும் அவருக்காக எழுதிய எழுத்தர் வேறு யார்? நம்தலை எழுத்தையும் துடைக்க வல்லவராய தில்லை நடராஜன் தான். எழுதிய இத்தில்லையைப்படை மணிவாசகருக்கு சொல்லவையும் தந்தான். எல்லாவற்றையும் எழுதி முடித்ததும் அதை அவன் தான் வாய்த்துக்கொள்ள வில்லை — பாடிய பக்தசிகாமணிக்கும் தரவில்லை. — சிற்றயபலத்துக்கு முன் ஏட்டுச் சுவடிகளை வைத்து விட்டான் — வைகறை வேளையில் விகவருப தரிசனத்துக்காக நடராஜனின் சந்திக்கு வந்த தீட்சிதர்கள் கண்டார்கள். ஆங்கு இருந்த சுவடிகள் எப்படி வந்தன? யார் கொண்டு வைத்தது? எவருக்குமே புரியவில்லை. யார் இதனை இயற்றியிருக்கக் கூடும் என்பதில் சந்தேகமற — அதோ — மெப்பெயல்லாம் விதிர்விதிர்க்க நிற்கும் மணிவாசகரைத்தவிர இதனை வேறுயாரும் இயற்றியிருக்க முடியாது.

“ கவாமிகளே! இந்த அற்புத நூலுக்கு பொருளை எல்லாம் விளக்குங்கள் ” என்று திட்சிதர்கள் கேட்டார்கள்.

“ பொருளா? பொருளா? ” என்று அனுபவத்தில் தின்றினார் மணிவாசகர்.

“ அதோ! அதுதான் பொருள் ”

குத்தப்பிரானின் திருவருவத்தைச் சுட்டிக்காட்டினார் மணிவாசகர். அப்போதே இவரும் அத்திருவருவத்தில் இரண்டறக் கலந்து விட்டார். சோதியுட் கலந்து விட்டார். மணிவாசகப்பெருமானின் வாழ்க்கையும் பொருள் பெற்று விட்டது.

எழுத்தராக வந்து ஊழழ மாற்றி கருத்தையும் தந்ததுடன்— எழுத்தின் பொருளாக வும் இருக்கும் அற்புத ஆசிரியர் குத்தப்பிரனாகிய இறைவனைத் தவிர வேறு யாருள்ளு?

கீதகோவிந்தம் பாடிய ஜயதேவர் அடைந்த அனுபவமல்ல — ஆங்கும் இறைவனே எழுத்தராகிய சம்பவம் சிந்திக்கற்பாலது. கண்ணன் — இராதையின் பிரேமையை அழகாக எடுத்துக்கூறும் இக்காவியத்தில் கவிக்குரிய சத்தியமான கண்ணோடு — முன்பு நடந்தவற்றை யெல்லாம் மனக்கணனில் கண்டு பாடலாக்கினார். ஊடல் கொண்ட ராதையிடம் கண்ணன் “ உன் கழுவினையை என் தலைமீது வைத்து அருள் புரி ” என்று சமாதானப்படுத்துவது போல ஒரு காட்சி ஏற்படுகின்றது. அதனையும் பாடத் தொடர்ந்துகிறார் — ஆயினும், சடேரென்று சிந்தனை அவர் வாக்கைத் தடுக்கின்றது.

“கண்ண இராதையிடம் பிரார்த்திப்பதாவது? இப்படி பாடுவது அபசாரம்? அபசாரம்?” என்று நினைத்து விட்டார். கீதகோவிந்தத்தை எழுதி வந்த ஒலைச்சுவடி கட்டை அப்படியே கீழே வைத்துவிட்டு — தலையில் எண்ணெய் வைத்துக் கொண்டு ஸ்தானம் செய்துவர நதிக்குப்புறப்பட்டார். நீராடி விட்டு வீடு திரும்பி ஒலைச்சுவடியை மீண்டும் பிரிக்கிறார். முன்பு இவர் முடிக்காமல் போயிருந்த பாடல் முற்றுப் பெற்றிருப்பதையும் சுவடியில் எண்ணெய் பட்டிருப்பதையும் பார்த்ததும் அவருக்கு தூக்கி வாரிப்போடுகிறது. இராதையின் கழிவினையை கண்ணன் வேண்டிக்கோரியதாகவே பாட்டில் புதிதாக எழுதிச்சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. அதுவும் இவர் கையெழுத்துப் போலவேயல்லவா இருக்கிறது!

“பத்மாவதி” மனைவியை அழைத்து, “சுவடியை பிரித்து புதிதாக எழுதிச் சேர்த்திருக்கிறது. இது யாருடைய வேலை?” என்று கேட்கிறார்.

“இதென்ன கேள்வி? நதிக்கு நீராடப் போன நீங்கள் தானே எண்ணெய்ததலை யூடன் ‘குடுமூடு’ என்று திரும்பிவந்து சுவடியைப்பிரித்து எழுதிவிட்டு மறுபடியும் நதிக்குப் போனார்கள்! உங்கள்தலையிலிருந்து எண்ணெய் கூட இச்சுவடியில் கொட்டியிருக்கிறதே! பாருங்கள் — பாருங்கள் நன்றாக!” என்று பத்மாவதி கூறினார்.

கவிஞரதேவர் விம்மிவிட்டார் — கண்களாலிருந்து நீர்சொரிந்தது.

“பத்மாவதி! — உனக்குக்கிடைத்த தரிசனப் பாக்கியம் எனக்குக் கிடைக்கவில்லையே!” என்று கண்ணீர்விட்டார்.

உள்ளவைக் கவியின் உள்ளத்தில் உண்மையன்றி எதுவும் தோன்றாது என்பதற்கு கண்ணனே அத்தாட்சிப்பத்திரம் கொடுத்து விட்டான்!

கந்தபுராணம் பாடிய சக்சியப்பவொச்சாரியார் அன்றன்று தாம் இயற்றியவற்றை தாம் பூசித்து வந்த காஞ்சி கந்தகோட்டத்து நாயகனின் திருச்சந்திரானத்தில் அர்த்தசாமத்துச்சுப்பின் வைத்து விட்டு திருக்கதவுத்தைச் சாத்திக்கொண்டு வந்து விடுவார். மறநாட்காலை இவர் மணிக்கதவும் தாள் திறந்து பார்க்கும்போது சுவடியில் சிறுமாறுதல்கள் செய்து வைக்கப்பட்டிருக்கும்.

எழுதுவது — எழுதியதைச் சரிபார்ப்பது செப்பம் செய்வது—ஆதாரபூர்வமானிடயத்தைச்சேர்ப்பது எல்லாம் பத்திரிகைத் தொழிலிலுள்ளவர்கள் — ஈடுபாட்டிலுள்ள ஆசிரியர்கள் கடமைகளாகவே உள்ளன. இரவில் பத்திரிகை அச்சுக்குப் போகிறதென்றால் ஆசிரியர் கூட அவ்வளவு ஊக்கத்தோடுவிடயத்தைப் பரிசிலிப்பரோ என்னவோ முருகப் பெருமான் நள்ளிறவில் அடியாரின் பாடல்களை வெகுசிரத்தையுடன் கவனித்துச் செப்பம் செய்திருப்பான் — தன்கதை நல்ல முறையில் அமையவேண்மென்பதில் அவனுக்கே அத்தனை ஈடுபாடு — கவிக்கு வழிகாட்டுவதான் குமரனின் சரியான நேர்க்கு — பக்தன் மனங்கலங்கப் பார்த்திருப்பானா குமரன்;

பணிசெய்வது — செய்துவருவதுதான் தொண்டு. தொண்டனாக வாழ்வதே இன்பழுண்டு — அதிலேதான் ஞானவழிக்கு வழிப்பிறக்கும்.

“தாயே கோயில் தந்தையே மந்திரம்”

என்று 1932 ஆம் ஆண்டில் அன்னை வழிகாட்டி அடியெடுத்துக் கொடுத்தாள்

“நான் வெறும் கோயில் — நாற்பிதா மந்திரம்”

என்று அறிவுரை பகர்ந்தாள் அவன் ஆணைப்படி பத்திரிகைத்தொழிலிலே ஏற்க — மதிப்புள்ள அரசாங்கத்தியேகத்தையே துறந்து மந்திரம் கூறியபடி அரசாங்கத்தியோகத்தில் மீண்டமர்ந்து வாழ்க்கையே தொண்டாக நடக்கின்றது. இவையெல்லாம் பட்டினத் தழிகள் கூறியது போல “என்செயலாலாவதியா தொன்றுமில்லை ”என உணர்ந்தோம்.

“சத்திய வழுதே தனித்திரு வழுதே
நித்திய வழுதே நிறைவிவ வழுதே”

“என்னையும் பணி கொண்டிறவா வரமளித்
தன்னையிலுவந்த அருட்பெருஞ் ஜோதி”

என்று திரு அருட்பிரகாச வள்ளலார் கூறியவற்றை உணரவேண்டி உரைக்கின்றோம்.

எழுத்தராக வந்து ஊழியம் செய்தே கருத்தையும் தந்ததோடு — எழுத்தின் பொருளாகவும் இருக்கும் அற்புத ஆசிரியர் இறைவனை தவிர வேறுயாருண்டு? அந்த இறையை — எங்குமுன் அப்பன் அம்மையை — அவர்க சக்தியாக விளக்கும் பிரண வப்பொருள்களாக ஒளிகாலும் ஞானவேழத்தையும் குமரனையும் வேண்டி இந்த மலரை மூவரசிகளுக்கும் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

“பொருளினுட் பொருளாய்ப் பொருளது பொருளா
யொருமையின் விளங்கு மொருதனிப் பொருளே”

ஓம் சாந்தி? சாந்தி!! சாந்தி!!!

ஓம் ஸ்ரீ வித்தகதேவா போற்றி.

நன்றி — வணக்கம்

சௌவசமய விவகாரக் குழு,
“மாநகராட்சி மன்றம்”
யாழ்ப்பாணம்.

தமிழ்மணி
தெல்லியூர் சே. நட்ராச
கெளரவ பதிப்பாசிரியர்

மனத்தூய்மை வேண்டும்

தெய்வத்துக்கு என்று ஒரு வடிவமும் கிடையாது. எல்லா வடிவங்களும் அவருடைய வடிவங்களே: இறைவன் - “ஏகம்” என்று - ஓன்றுதான் எனக் கூறுவர் ஞானியர். ஒரு வராக உள்ளவரை எங்கள் எங்கள் விருப்பப்படி நாம் உருவகப் படுத்தி, பெயர் வைத்து வழிபடுகின்றோம். ஒரு குடும்பம் - தாய், தந்தை, இவர்களுக்கு ஒரு பிள்ளை. இந்தப் பிள்ளையைப் பெயர் சூட்டுகின்றனர் பெற்றோர். தாம் தாம் அழைக்கும் பொழுது அப் பெயரைச் சுருக்கியோ, தாம் தாம் விரும்பும் செல்லப் பெயரை வைத்தோ அழைத்து மகிழ்கின்றார்கள். இருப்பது ஒரு பிள்ளைதான். ஆனால், பெயர்களோ பல.

இந்தக் குடும்பத்தில் அந்தப் பிள்ளையுடன் வேறு பிள்ளைகளும் பிறந்து வளர்கிறார்கள். அன்னையைத் தம்பி, “அன்னன்”, என்கிறான், தமையன் தம்பியை “தம்பி” என்கிறான். தாய் “மகனே”, “அழுதே”, “செல்வமே” என்கிறாள். பிதாவே வேறு வேறு பெயர்களைச் சூட்டி மகிழ்கிறார். இங்கே நிலவும் நிலைமையை உணர்ந்தால் ‘‘இறைவன்’’ ஒருவன்தான் - நாங்கள் பல பெயர்களைச் சூட்டி மகிழ்கிறோம் என்பது தெரியவரும். இறைவனை ஆணாகவும் பெண்ணாகவும் கூடக் கொள்கிறோம்.

இந்த நிலைமையை உணர்ந்து நாம் வாழுவேண்டும். ஆன்மீக வாழ்க்கை வாழுவதற்கு கடவுள் ஒருவர் இருக்கின்றார் என்ற எண்ணம் உள்ளத்தில் எல்லோருக்கும் இருக்கவேண்டும். தெய்வ நம்பிக்கையுடன் ஆன்மீக விழிப்புப் பெற்றவர்களாகவும் நாம் வாழுவேண்டு. இறைவனின் பாதார விந்தங்களை உள்தே தியானித்துக்கொண்டு பாதகமலங்களில் அவன் நினைவோடு வாழ்வதும் மனம் தூய்மையாக இருப்பதும் அத்தியாவசியமாகும்.

இறைவன் தூய்மை வடிவினன். மனத்தூய்மை இல்லாமல் இறைவனைத் தரிசிக்க முடியாது. ஆத்மீக சாதனைகளின் மூலமாகவேதான் நாம் மனத்தைத் தூய்மையான தாக வைத்திருக்கமுடியும். தூய அன்பும் தூய பக்தியும் இருந்தால் மனத்தைத் தூய்மையாக வைத்திருக்கமுடியும். தூய்மையான மனத்தை உடையவர் மனத்தில் இறைவன் நிச்சயமாகக் குடியிருப்பான்.

இந்த உலகத்தை “‘மெய்’ என்று வர்ணிப்பார். ஆனால், இந்த உடலே எப்படி அமைந்ததென்பதைச் சிந்தித்தால் அதனை “‘மெய்’ என்று - உண்மைப் பொருள் என்று கூறமுடியுமா? அந்த உடலத்தை “‘மெய்ப்பொருள்’ நிறைந்திருப்பதால்தான் ‘‘மெய், என்கின்றோம். சிந்திக்கவேண்டும்.

தூய மனத்தை அடையவழியுண்டு. அதுதான் நாம ஜபம் “முருகா” என்று கூறும் போதே உள்ளத்தோடு உடலும் உருசிக்கின்றது. “இராமா” என்றும் கூறிப்பாருங்கள்: இப்படி நாமங்களைக் கூறும்போது உடல், உள்ளம் கேட்போர் நெஞ்சம் எல்லாம் நெகிழ் கின்றது. நாதோபர் கண்ணயால் இறையருள் பெற்றுயந்தவர் பலர். இறைவனின் திருநாமத்தை திரும்பத்திரும்ப ஜெபம் செய்வதால் மனம் தூய்மையடைகிறது — ஆணவத்தை அறுப்பதால் தூய்மையடைகிறது.

இறைவனின் தூய நாமத்தை திரும்பத்திரும்ப ஜெபிப்பதன் மூலம் இறைவனின் காட்சி தானாகவே வந்து சேர்ந்து விடுகின்றது. இந்தநாம ஜெபத்தை மௌனமாகவும் செய்யலாம். அப்படிச்செய்வதால் வாழ்வுப் பிரச்சனைகள் கலபமாகத் தீர்ந்து விடும். இறைவனது திருநாமத்தை ஜெபம் செய்வது மிகவும் கலபமாக — எல்லோரும் பின்பற்றக் கூடிய கலபமான ஒரு வழியாகும். மேகமானது காற்றினால் கலபமாக கலைந்து செல்கின்றது. அதுபோவ ஜெபம் என்னும் மந்திரச்செயல் கெட்ட சகவாசம் முதல் கெட்ட சகலதையும் கலைத்து மனத்தைத் தூய்மையாக வைத்திருக்க உதவுகின்றது.

ஜெபம், த வம் என்பவை போன்றுள்ள ஆன்மீக சாதனைகள் மனத்தைத் தூய்மையாக்குவது கடினம் — மனந்தாய்மை உண்டாகாது விட்டால் இறைவனை அறியவும் முடியாது — அடையவும் முடியாது. இறைநாமத்தினை திரும்பத்திரும்ப ஜெபம் செய்வதால் மனத்தில் தூய்மையடைவதோடு அந்த இடத்தில் பரம் பொருளான மெய் குடிபுகுந்து விழுக்கும் இறப்புக்காக கூறுவதேயியலாததாகும்.

ஒருப்பட்ட மனத்துடன் இரண்டு நிமிடநேரம் இறைவன் சிந்தனையுடன் பிரார்த்தனை செய்வது மிகச்சிறப்புடையதாகும். இறைவனிடம் சரண்புதூதலே இந்த மனத்தாய் மையுடையவாய் பிரார்த்தனைக்கு வழி வகுக்கும். எல்லாம் விதிப்படிதான் என்று மனம் சலித்திருக்காது தவிர்க்க முடியாத விதியின் கட்டளைகளைக் கூட தகர்த்தெறி தற்கு மனத்தாய்மையுடன் உலகில் விருப்பு வெறுப்புக்களால் நாம் அலைக்குறிந்து, பட்டளிந்து பிறவியின் நோக்கமே நிறைவேற வேண்டுமாயின் தூயமனத்தினராக இறைவனே சரணம் என்று எந்த உருவை — எந்தப்பெயரைக் கொண்டும் உள்ளத்தில் நிறைவை — வாய்பணக்க, நெஞ்சம் நெகிழ்ந்து நிறைய, தூய வாழ்வுடன் நிறைக்கு வாழ்வோமாக.

உலகப் போருள்களால் — உலகமக்களுடன் கலந்து இன்பவாழ்வு வாழலாம். அவற்றால் இறைவனை அடைவது சாத்தியமா? சிந்தியுங்கள் - இறைவனை அடையாதவரை யில் இன்பமில்லை - உண்மையான சாந்தியில்லை - நிம்மதியில்லை. ஆர்வத்தோடு, முயற்சியோடு, துணிவோடு இறைவனுக்காக தவித்து ‘ஏங்க வேண்டும்’. உலகம் உள்ள மூம் உருக பிரார்த்தனை செய்யவேண்டும். இந்தமுயற்சியில் சிறிது குறையிருந்தாலும் - அருள் வேண்டி, அன்போடு, உண்மையுடன் - தூயமனத்துடன் - நிலையான உறுதியுடன் - நம்பிக்கையுடன் - எல்லா ஆற்றல்களும் உள்ளிடம் நிறைந்துள்ளதாக சிந்தித்து தெளிந்து பிரார்த்தித்து வாழ்க. உலகில் மிக மிக மலிவான பொருள் ‘அன்பு’ ஓன்று தான். ஆனால் அதனைப்போல விலை உயர்ந்தபொருள் வேறு எதுவுமே இல்லை

நற்சிந்தனை — தெய்வ வந்தனை — ஆடியபாதனை, அளந்த நாதனை, அசுரகுலமறுத்த வேலவனை, எல்லாந்தரும், ஞான வேழத்தை எல்லாவற்றிக்கும்மேலான அன்னையை — சிந்தித்து நெஞ்செந்க்குருக், பாதார விந்தங்களை உள்ளதே இருத்தி தூய்மையுடன் வாழ்க - வேண்டுதல் செய்யுமுளத்தோடு மேலாக வழங்கும் உள்ளமும் வேண்டும். முதாட்டி கூறியபடி... “செயலிரும்பு” என்றும் கம்பன் பாடி வைத்தான் அன்று “இயற்கையில் இறைவன்” என்றும் தருவதை எழுதியும் வைத்தான் - இயற்கையுடன் ஒன்றி வாழ்வதுடன் கடவில் கலந்த நதிபோல உன் ஆத்மாவில் கலந்து விடுவதுதான் சரணாகதித்தத்துவம் என்பதையும் மறக்காது - தொண்டு செய்வதே பிறவியின் நோக்கம் என்பதையும் உள்ளதே கொள்க - தொண்டனாகவும் வாழ்க, உலகமே உள்ளென்ததொழும் - இதற்கும் வேண்டுவது தூய்மைதான். தூய்மையான அங்பு உளம் நிறையவாழ்க.

சுபம்.

யாழ். மாநகராட்சி மன்றம்
யாழ்ப்பாணம்.
1996-09-02

கௌத்திய கலாநிதி இ. தெய்வேந்திரன்
தலைவர்,
செவசமய விவகாரக் குழு.

எப்போதுமே கடவுளை நினைத்தால் தீமைக்கே இடமிராது. தொல்லைகளும் துயரங்களும் அதிக மாசும் போது நாத்திகள் கூடக் கடவுளை நினைக்கிறான். மனதைப் பக்குவப்படுத்தி, புலன் களை அடக்கி வாழும்போது உன் உள்ளேயே நிகடவுள்ளைக் காணலாம்.

— ஒரு மகான்

உதவிப் பதிப்பாசிரியரின் உள்ளத்திலிருந்து....

சைவத்தின் பெருமைக்கு அதன் தொன்மையும், அர்த்தமுள்ள ஆழந்த சுருத் துக்கங்கும் சான்று பகரும். ஒவ்வொரு மனிதனும் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஒழுக்க நெறிகளையும் உயர்ந்த தத்துவங்களையும் சைவம் உலகிற்கு உணர்த்தியுள்ளது. மக்கள் தொண்டே மகேசன் தொண்டு என்ற தாரக மந்திரத்தை தன்னகத்தே கொண்டதும் நம் சமயம் தான். பிறர் இன்புற கண் டு தாம் இன்புறும் உயர்ந்த நிலையை, எங்கு தான் காண முடியும். உலகின் கண் உள்ள எல்லா ஜீவராசிகளும் துன்பமின்றி இன்புற்று வாழுப் பிரார்த்திக்கும் பெருந்தன்மை பிற உயிர்கள் மீதும் நாம் காட்ட வேண்டிய காருண்ணியத்தை கோடிட்டு நிற்கிறது.

நம் சமயம் எடுத்துரைத்த “அறம்” என்ற தத்துவம், நம் வாழ்க்கையில் எவ்வளவு தூரம் பின் தொடர்கிறது என்பதை துன்பம் நிறைந்த இன்றைய கால கட்டம் நமக்கு அனுபவ ரீதியாக உண்டதியுள்ளது. இத்தகைய உயர்ந்த தத்துவங்கள் நிறைந்திருந்தும் நம் சமயத்தவர்களை பிற மதங்கள் தமிப்பக்கம் சேர்த்துக் கொள்ளும் நிலையையும் காண்கிறோம்.

மதம் மாறுவது உரிமை. ஆனால் மாற்றுவது குற்றச்செயல். சில மதப்பிரிவுகள் ஏழைச் சைவ சமயிகள் மீது அக்கறை கொண்டவர்கள் போல் பாசாங்கு செய்து உதவி என்ற கோசம் எழுப்பி உள் வாங்கும் நடவடிக்கையை சிறப்பாக மேற்கொள்கின்றன. ஏழ்மையில் உதவுவது பெரும் புண்ணியம். ஆனால் அந்த ஏழ்மையைச் சாதகமாக்கி மதம் மாற்றுவது பாதமான செயல்.

வறுமையில் வாடுபவர்கள், உடனடி உதவி தேவைப்பட்டவர்கள் உதவி கிடைக்கு மென்றால் நிச்சயம் மதம் மாற்றத்தான் செய்வார்கள். அவர்களைக் குறை கூறுவது தவறு. ஒருவர் சைவத்தில் இருந்து பிற மதத்திற்கு மாற்றப்படுகிறார் என்றால் அம்மதத்தின் முனைப்பான செயற்பாடுகள் மட்டும் காரணமல்ல; நம் சமயத்தில் உள்ள பலவீனமான தன்மையும் காரணமாக அமைகிறது.

ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன் என்று உலகிற்கு ஒதிய மொழிதயிழ். தமிழும் சைவமும் ஒரு ஊற்றின் வெளிப்பாடு. உண்மையில் தமிழனந்றால் அவர் சைவமாகவே இருக்க வேண்டும். அப்போது தான் தமிழுக்குப் பெருமை; தமிழனுக்குப் பெருமை.

தமிழர்களாகிய நாம் அனைவரும் ஒரு காலத்தில் சைவ மதத்தவர்களாகவே இருந்தோம். ஆனால் வேற்று நாட்டவர்களின் ஆட்சிக்கு நம் மன் ஆட்பட்ட தால் தழிழர் மரபிலும் வேற்று மதக் கலப்பு ஏற்பட்டது. அன்னியராட்சி அகன்ற பின்

மீண்டும் சைவமே முழுமை பெற்றிருக்க வேண்டும். இது உண்மையும், உரிமையும்கூட. ஆனால் பிற மதங்களையும் மதிக்கும் பண்பு சைவத்திற்கு உண்டு. அதனால் மேலை நாட்டில் இருந்து வந்த மதங்களும் உயிர்ப்புற்றன. பாரவாயில்லை. அவரவர் தத்தம் சமயங்களில் இருக்கலாம். ஆனால் மதம் மாற்றும் நடவடிக்கை வேதனையானது. இச் செயற்பாடு தடுக்கப்பட வேண்டும். தவறும் பட்சத்தில் சிவபூமி என்று போற்றப்பட்ட இம் மன்னில் சைவமும் இருந்தது என்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்காகப் பிற மதங்களுடன் பேரம் பேசும் நிலை ஒரு கால கட்டத்தில் ஏற்படலாம்.

இத்தகைய நிலைமைகளில் இருந்து எமது சமயத்தைப் பாதுகாக்கவும் அதன் அர்த்தமுள்ள கருத்துக்களை உலகரியச் செய்யவும், இம் மன்னில் சைவசமயத்திற் கென் பொதுவான அமைப்பு உருவாக்கப்பட வேண்டும். இத்தகைய அமைப்பு போட்டியற்ற, பூசலாற்ற, பதங் ஆசையற்ற, இறைநோக்குடையதாக இருப்பது அவசியமாகும்.

இது விடயத்தில் அந்தணப் பெரியோர்கள், ஆலயப்பரிபாலன சபைகள், கூடிய கவனம் எடுக்க வேண்டும். பிற மதங்களை நோக்கும் போது அவற்றின் வளர்ச்சிக்கும், கட்டுப்பாட்டிற்கும், அம்மத குருமாரே மூலகாரணமாய்யுள்ளனர். இதனால் அம்மத்தனர் அவர்களைப் போற்றுகிறார்கள் வணங்குகிறார்கள்.

குருபக்தி, குருவழிபாடு பற்றி உலகிற்கு எடுத்தியம்பியது நமது சமயம் இவ்வாறிருக்க இன்று. நாம் அந்தணச் சிவாச்சாரியர்களுக்கு உரிய மதிப்பைக் கொடுக்கத் தவறி விடுகிறோம். இந்திலை மாற வேண்டும், மாற்றப்பட வேண்டும். அமைக்கப் படும் பொது அமைப்பினுடோக்கக் கிரியைகளைப் போதிக்கும் கல்விக் கூடங்கள் வளர்ச்சி பெற வேண்டும். சமய ஆண்மீகக் கருத்துக்கள் ஆலயங்கள் தோறும் ஓலிக்கவேண்டும். ஏழைகளுக்கு உதவும் திட்டங்களை வருத்து செவ்வனே செயற்படுத்த வேண்டும். ஏழைகளுக்கு உதவுவதைவிட இவ்வுலகில் நாம் செய்யக் கூடிய பெரும் புண்ணியம் வேறொன்றுமில்லை. இதை

பக்கத் திருப்பவர் துண்பம் — தன்னைப் பார்க்கப் பொறாதவன் புண்ணியமுர்த்தி ஒக்கத்திருந்தி உலகோர் — நலம் உற்றிடும் வண்ணம் உழைப்பவன் யோகி

என்ற பாரதியின் குரல் உண்மைப்படுத்தும் சைவசமயத்தைப் பொறுத்தவரை ஏழைகளுக்கு உதவும்பணி, குடும்பம், வீடு என்ற நிலையில் இருந்துதான் மேற்கொள்ள அப்படுகிறது. இது வேண்டிய தொன்றே, இருப்பினும் நிறுவனமயப்பட்ட உதவிகள் கட்டாய தேவையாகும். பிற மதங்களில் இந் நிலையைக் காண்கிறோம். இத்தகைய நிறுவனமயப்பட்ட உதவித்திட்டங்களே அம் மதங்களின் ஈர்ப்பிற்கும், செயற்பாட்டிற்கும் மூல காரணமாகும்

எமது சமயமும், வறியவர்கள், நோயாளர்கள் அங்களீனமுற்றோர் ஆகிய தரப் பினர்க்கு உதவுவது அதன் தலையாய கடமையாகும். இத்தகைய உதவித்திட்டங்

களை நாம் முனைப்புடன் செயற்படுத்தா விட்டால் நிச்சயம் வறிய மக்களில் பெரும் பாலான வீதத்தினர் சைவத்திலிருந்து மாறுவது தவிர்க்க முடியாததாகிவிடும்.

அமைக்கப்படும் பொது அமைப்பினாடாக சைவ சமயத்தில் காலத்தின் தேவை கருதி மறுமலர்க்கி மேற்கொள்ள வேண்டும். இக் கருத்து வீமர்சனத்துக் காளாகலாம் ஆணால் தென்மை வாய்ந்த ஒரு சமயத்தில் இடைச் செருகவைகள் ஏற்பட்டிருக்கவே செய்யும். இவ்வற்றுள் சில வேண்டாதவையாகவும் இருக்கலாம். இவை அகற்றப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் கால ஒட்டத்திற்கேற்ப நம் சமயத்தைக் கட்டிக்காக்க முடியும்.

மேலும் அந்தண குலத்தினர் குறிப்பாக இளம் சமூகத்தினர் எல்லோரும் கட்டாயம் உயர்கல்வி கற்க ஊக்குவிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் உலக அரங்கில் எமது சமயத்திற்கும் ஆசனம் ஒதுக்கப்படும். அந்தணர்களின் உயர்கல்வியில் தான் எமது சமயத்தின் எதிர்காலமே தங்கியுள்ளது. உயர்கல்வி கற்றவர்கள் அரசதொழில் என்பதோடு கிரியைகளைப் புறந்தள்ளாது மற்றவர்களுக்கு வழிகாட்டிகளாக இருக்க வேண்டும்.

இன்று எமது சைவ ஆலயங்கள் பல நீதிமன்றங்களின் தீர்ப்புக்காக காத்திருக்கின்றன. தீர்ப்புக் கிடைக்கும் வரை பூசையில்லாத, திருவிழா இல்லாத, திருக்கதவு பூட்டிய நிலையில் எத்தனையோ ஆலயங்கள் நம் மன்னில் இருக்கின்ற வேதனையான நிலையைக் காண்கிறோம். இதைவிடப் பாவமான, பாதகமான செயல் வேறொன்றுமில்லை, ஆலய உரிமைக்காக நீதிமன்றேறி வாதிடுகிறோமென்றால், ஆஸ்டவனுக்கே அதிகாரம் செலுத்த முற்படுகிறோம் என்பது தான் பொருள்.

இறைவனுக்கே பணி செய்கிறோம் என்ற மனவுணர்விருப்பின் அவன் பெயரையே கூண்டில் நிறுத்துவோமா அன்றி பிறமதங்களிற்றான் இந் நிலையைக் காண்கிறோமா சற்றுச் சிந்திக்க வேண்டும்.

மீளா அடிமை உனக்கே என்ற பக்குவ நிலைக்கு நாம் வரவேண்டும்.

பூசல்களால் பூசை இழந்த ஆலயங்கள் மீண்டும் பொலிவு பெறவேண்டும். ஆலயங்களில் உரிமைப் பிரச்சனைகள் ஏற்பட்டாலும் அவை பூசைகளிலோ, திருவிழாக்களிலோ பாதிப்பை ஏற்படுத்தாமல் இருப்பதோடு அத்தகைய பிரச்சனைகள் ஆலயக் குருமாராலும், அடியார் குழாத்தாலும் தீர்க்கப்பட வேண்டும்.

மேற்குறித்த விடயங்களில் அந்தணப் பெருமக்கள், அறிவு சால் பெரியோர்கள் ஆலயப் பரிபாலன சபைகள் காத்திரமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு மேன்மை கொள் சைவநீதி உலகெங்கும் விளங்க வகை செய்ய வேண்டும்.

ஓம் சாந்தி

நன்றி.

சைவசமய விவகாரக்முகு,
மாநகரசபை,
யாழ்ப்பாணம்.

1996-09-02

ந. விஜயசந்தரம் B.A. (Spe. in Eco)
உதவிப் பதிப்பாசிரியர்
நல்லை குமரன் மலர்

யாழ் மாநகர் ஆணையாளர் அவர்களின்

ஆசிச் செய்தி

நல்லை குமரன் மலர் இவ்வாண்டும் வெளிவருவது கறித்து
அனவில்ஸர் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

நற்போதைய துழநிலையில் பல இடர்களுக்கு மத்தியிலும் இந்த
யல்கார வெளிக்கொண்ட வேண்டும் என்ற ஆவலுடன் செயற்பட்ட
குழுவின் தலைவரையும் உறுப்பினர்களையும் பாராட்டக் கடமைப்
பட்டுள்ளேன்.

எம் யக்களின் துன்ப துயரங்கள் தொடர்க்கையாக தொடர்ந்து
கொண்டிருக்கும் இந்நிலையில் தெய்வத்தைச் சாண்டவதைத் தனிர
வேறு என்ன வழிதான் எக்கு இருக்கிறது? வினைதீர்க்கும் வேலவன்
எம் துன்பத்தைத் துடைத்து மகிழ்ச்சியும் அமைதியும் நிறைந்த
வாழ்க்கையை அருஞவான் என்ற பிராத்தனையோடு அவன் காலதியில்
இழும்மலரைச் சமர்ப்பிப்போயாக.

வே. பொ. பாலசிங்கம்,

மாநகர ஆணையாளர்,
யாழ்ப்பாணம்.

மாநகர அலுவலகம்,
யாழ்ப்பாணம்.

1996 - 08 - 06

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதின முதல்வர் வழங்கும் அன்பாசிச் செய்தி

முருகன் அடியார்களே!

யாழிப்பாணம் மாநகராட்சி மன்றம், நல்லைக் கந்தசவாமி கோவில் மகோற் சவத்தை முன்னிட்டு நல்லைக் குமரன் மலர் என்னும் சஞ்சிகையை ஆண்டு தோறும் சிறப்பான முறையில் வெளியிட்டு வருகிறது. அதே போல இவ்வாண்டும் இந்த மலர், மலரவுள்ளது. நல்ல சமயக் கட்டுரைகளையும் வளர்ந்து வரும் சமுதாயத்துக்கு சிந்தனைக்குரிய விடயங்களையும் தாங்கி நிற்கிறது.

முருகன் என்பது அழகு, இளமை உடையது. அதேபோல நல்லைக் குமரனுக்கு வெளியிடும் மலரும் அழகும் இளமையுடையதாக என்றும் முருகப் பெருமானுடைய மலராக மலர வேண்டும் என்று இறைவனை பிரார்த்திக்கிறோம். யாழிப்பாண மாநகராட்சி மன்றசைவ சமய விவகாரக்குழு தன்னுடைய சமயப் பணியையும், தமிழ் பணியையும் குன்றாது நெறிப்படுத்த வாழ்த்துகிறோம்.

‘என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு’

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதினம்,
பருத்தித்துறை வீதி, நல்லூர்.

சோமசுந்தர பரமாசரர் ஸ்வாமிகள்
குருமஹா சந்திதானம்

— ரீற்றுடைய உடைமையோ, உயிருள்ள பொருளோ
ருமக்கு எட்டுக்களிபோல் கசக்க வேண்டும். ரீறர்
பொருளை வீரும்புதல் கூடாது. ரீறு தன்
பொருளில் வைக்கும் பற்றையும் அறவே அகற்ற
வேண்டும். இதுதான் ரீறவிப் ரீணியை மாற்றும்
மார்க்கமாகும்.

— திருமுருக கிருபாநந்தவாரியார் —

SIVAKANESAN TEXTILES

DEALERS IN TEXTILES

முகர்த்தப்பட்டுப் பிடைவைகட்டு

கொராசியான நிறுவனம்

சிவகணேசன் பட்டுச்சோலை

41, பெரியக்கடை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

57 வருட சேவையில்

★ தன்னிகரற்ற சேவையில்

★ தன் னிறைவு காண்கிறது.

சன்லைட் ரெக்கிள்னஸ்

(குரியப்பிரகாஷ்)

மின்சார நிலைய வீதி.

(பழைய பஸ் நிலையம் முன்பாக)

யாழ்ப்பாணம்.

கிளை: கச்சேரியடி - யாழ்ப்பாணம்.

மாவையாதீனகர்த்தா

மஹாராஜபூர் சு. து. ஷண்முகநாதக் குருக்கள்

ஆசியுரை

தொன்மை வாய்ந்த மொழியான தமிழுக்கு “சிவத்தமிழ்” என்றே பரனர், நக்கிரர் போன்றோர் சிறப்புக் கொடுத்தனர். சிவனோடு வாதிட்ட நக்கிரர் சிவபிரானை அகமகிழ்விக்க இந்த சிவத் தமிழாலேயே வாதிட்ட செய்திகளை நாமறிவோம். இந்தத் தமிழிலே உள்ள ‘மு’கரம், அதன் ஒசைநயம் கருத்தாளம், இனிமை என்றெல்லா மிருக்கும் சிறப்புகளைப் பற்றி பல துறைகளிலும் பலர் ஆராய்கின்றனர். இதுதான் சிவத் தமிழின் திருச்செல்வமாகும், நக்கிரர் முருகனை நினைத்து ஒதிய திருமுகாற்றுப் படையில், “இழுமென இழிதரு மருவிப் பழமுதிர்சோலை மலை கழுவோனே” என்ற வரிகளில் இந்த ‘மு’கரம் இருவரிகளில் நான்கு இடத்தில் இசைந்து அழகான சிவத்தமிழோசை பரவினிற்பதை கவனிக்க வேண்டும்.

சோறு சமைத்து உண்ணும் வழுமை சைவத்தமிழனுக்கே உரியதென வேதகால நிகழ்வுகளிலிருந்து அறிய முடிகிறது. பாரதப்போரிலே சேரலாதன் போர் வீரர்கட்டு உழவர் பெருநிலத்தில் விளைந்த புதிய நென்மணிகளால் பெறப்பட்ட சோறு கொடுத்து அகமிகமிழ்ந்த செய்திகளுண்டு. எனவே ஐயாயிரம் வருடங்களுக்கு முற்பட்டது இந்த சிவத்தமிழ் முருகப்பெருமானால் அகத்தியர் மூலம் எமக்குத் தரப்பட்டதே இந்த சிவத் தமிழ், எனவே முருகன் என்றால் தமிழ். தமிழ் என்றால் அது முருகனேயாம், எவன் சிவத்தமிழை பேசுகிறானோ அவன் முருகனே யாவான். இதனாற்றான் ஆதியிலிருந்து சைவத்தமிழன் ஒருவரையொருவர் காணும்போது அவரவரை முருகனேதான் என நினைந்து கைகூப்பி வணங்குவதை இன்றும் யாம் காண்சின்றோம். சிவத் தமிழனுக்காகவே முருக வழிபாடு உதயமாயிற்று.

இருடிகள் தொடக்கம் குறவர் ஈறாக வழிபாடு செய்த முருகதவங்கள் ஈழத்தில் எங்குமிருந்தாலும், ஒருசில தலங்களிலேதான் முருகப்பெருமானது திருவருட் பிரகாசம் சூடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கிறது. அவற்றுள் நல்லூர் கந்தசவாமி ஆலயமும் ஒன்றாகும். அழகின் மூலம் கருணைவடிவை இங்கு காணலாம். கருணையும் அன்பும் பாசமும் சிவத்தமிழ் கொண்டதனாற்றான் இங்கே முருகப்பக்தர்கள் மனிதர்களாக மாறுகிறார்கள். அத்தளவிற்கு முருகப்பெருமானது நிறையருள் மனிதனை மாற்றிவிடுகிறது.

ஸமநாட்டிலே அருமையான முருகவழிபாடுகள் பரந்திருந்தவேளை, வாணிபத்தை நாடி உட்புகுந்தோரும், நாடு பிடிக்க நுழைந்தோரும் தமிழைக் கற்றார்கள். தத்தம் மிலேச்ச புத்திகளையும், செயற்பாடுகளையும் அதனோடு இணைத்தார்கள். தர்ம நெறியில் வாழ்ந்தோர் தடுமாறினர். பொருளாசை, பெண்ணாசை, பொன்னாசை என்றெல்லாம் நோயெனப்பீடித்து. அதனால் பழைய நல்லூர் கந்தசவாமி கோவில்

அத்திபாரத்தோடு சிளறி வீசப்பட்டு அவ்விடத்தில் கிறீஸ்தவ கட்டிடம் எழும்பிற்று. படர்ந்து பிடித்த மிலேச்ச அணாகரிகமும் மெல்ல மெல்ல சிவத்தமிழனிடம் குடிபுகுந்தது. தாழ்ந்தது தமிழகம். இருப்பினும் நல்லார் ஒருவரால் புதிய நல்லூர் கந்தசவாமி கோவில் எழுந்துள்ளிருக்கிறது. சைவத்தையும் சிவத்தமிழழும் அழியவிடேன் எனப் பறை சாற்றினிற்கிறது நல்லூர் ஆலயம். நாம் அனைவரும் இனியாவது சிவத்தமிழனாக மாறி சிவ சின்னங்கள் மூலம் நாட்டை உய்விப்போமாக.

மாநகராட்சிமன்ற சைவசமய விவகாரக்குழு உலகறிய ஆற்றிவரும் நற்சேவை களை நாடு நன்கறியும். ‘‘மேன்மை கொள் சைவந்தீ’’. இதுவே அதன் தாரகமந்திரமு மாகிறது. ஒவ்வொருவரும் இந்த நல்ல அமைப்புக்கு ஏதாவதொரு வகையில் ஆதரித்து ஊக்குவித்து அவர்களது செயற்பாடுகளுக்கு ஆற்றப்படுத்த வேண்டிய முக்கிய பங்குண்டு. அவ்வாறு செய்க என இரந்து, எல்லாம் வல்ல கலியுக வரதன் கந்த சவாமியாரது திருவருள் இவர்கட்குக் கிடைக்க வேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

மஹாராஜீ ச. து. ஷண்முகநாதக்குருக்கள்
மாவை ஆதீனகர்த்தா.

—

விதியால் வந்த சுகமும், விலக்க முடியாத துக்கமும்
தெய்வப் ரீசாதம் என்ற வணக்கத்துடன் ஏற்றுக்
கொள். அறவழியினின்றும் தவரீச் செல்லாதே,
தவறினால் மிக மிகப் பெரும் கேட்டை நி அடைவாய்.

— ஒரு சாது

—

ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்
செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

ஆசியுரை

ஆண்டுதோறும் நல்லைக்கந்தன் மகோற்சவத்தை முன்னிட்டு யாழ். மாநகர சபையின் சைவசமய விவகாரக்குழு ஆற்றிவரும் பணிகள் அளப்பில். சிறப்புமலர் அச் சடித்து வெளியிட்டும் சைவசமயப் போட்டிகளை நடாத்தியும் சைவரமுச்சியை ஏற் படுத்தி வருபவர்கள் இவர்கள். “நெருக்கடியின் மத்தியில்ததான் ஞானம் பிறக்கும்” என்று சொல்வார்கள் அருளாளர்கள். அந்தவகையிலே இக்கட்டான இச்சூழ்நிலை யிலும் ஞானதானம் வழங்கி வருகிறார்கள் யாழ். மாநகராட்சி மன்றத்தினர். எனவே இவர்களின் தூயபணியை வாழ்த்தி ஆசிக்ரவேண்டிய கடமை எம்போன்றோர்க்குண்டு.

“கரங்கொண்டவேலும் என்கண்ணை விட்டு நீங்காவே” என்றுபாடிப்பாடி ஆனந்தம் கொள்வார்கள் முருகபக்தர்கள். பெருமானின் திருக்கைவேல் வெற்றியை நிலைநாட்டுவது. நன்மையின் பக்கமே வெற்றி உண்டு என்ற உண்மையை அன்பர்கள் உள்ளத்தில் உணர வைப்பதற்காக தன் திருக்கரத்தில் வேலைத்தாங்கியுள்ளான் முருகன். அடியார்கள் அனைவரும் வெற்றிவேல், வீரவேல் என நாவாரத் துதித்து நன்மைகளைப் பெறு கிறார்கள், நமது வாழ்வில் இருவகைப் பகைவர்களைக் காண முடிகிறது. வெளிப் படையான பகைவர் ஒருவகையினர். இவர்களை ஒருவாறு வென்று விடலாம். ஆனால் நமக்குள்ளே மறைந்து நிற்கும் பகைவர்கள் மற்றொரு வகையினர். இவர்களை வெற்றி கொள்வதற்குத்தான் ஞானவேல் உதவுகின்றது. அறிவை அறிவால் அறிந்து உணர்ந்து நின்றால் அப்பகைவரால் ஏற்படும் மயக்கமும் மாயையும், அகந்தையும், கோபமும், அகங்காரமும் தானாகவே அடங்கி விடும். எனவே அறிலூட்டி அருளூட்டி ஆனந்தப் படுத்தும் திருக்கோயிலாக விளங்கும் நல்லைக்கந்தன் ஆலயம் எமது அமைதியான வாழ்வுக்கு அன்றும், இன்றும், என்றும் வழிகாட்டி நிற்கும் என்பதை உள்ளத்தில் பதித்து உய்திபெறுவோமாக.

தலைவர்,
தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்,
தெல்லிப்பழை.

செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

அவசியமானால் நீ உன் உடைகளைப் பற்றிக்கவனிக் காமலிருக்கலாம். ஆனால் உன் ஆன்மாவைச் சுத்தமாக வைத்துக் கொள்ளவும்.

— மார்க்ட்வெயின்

வடமாகாண புற்றுநோய், எயிட்ஸ்நோய்

தடுப்புச்சங்கம்

புற்றுநோய் சார்பான எமது பணிகள்

- ★ நோயாளர்கள் இனங்காணல் - குறிப்பாக ஆரங்ப நிலையில் இனங்காண நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளல்.
- ★ இனங்காணப்பட்ட நோயாளர்கள் உடன் தகுந்த சிகிச்சைபெற வழிவகுத்தல்.
- ★ ஆதரவற்ற நோயாளர்களுக்கும் வறிய நோயாளர்களுக்கும் சாதி யமான வழிகளில் உதவுதல்.
- ★ சமுகநல நிறுவனங்களுடன் இணைந்து சங்க செயற்பாடுகள் வீரிவுபடுத்தல்.
- ★ புற்றுநோய் சார்பான சமூக சுகாதாரக்கல்வியை சுலப மட்டும் களிலும் ரீசாரம் செய்தல்.

எயிட்ஸ் நோய் சார்பான எமது பணிகள்

- ★ இந்நோய் சார்பான சுகாதாரக்கல்வியை உரியதிலக்கினர்கள் மத்தியில் மேற்கொண்டு வரும் காத்தல் நடவடிக்கைகளை ஊக்க வீத்தல்.

எம்பணிகள் சிறுக்க நிதியுதவியை வேண்டுகின்றோம். புதிய அங்கத்துவர்கள் எம்முடன் இணைந்து செயற்பட அழைக்கின்றோம்.

— நன்றி —

வடமாகாண
புற்றுநோய் எயிட்ஸ்நோய் தடுப்புச்சங்கம்,
இல. 228 கண்டி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

செய்நன்றியாகச் சிறியோம் செய்யத்தக்கது உண்டோ!

“நல்லைக் குமரன் மலர்” இவ் வருடத்திலும் மலர்கிறது. யாழ்ப்பாண மாநக ராட்சியின் சைவ சமய விவகாரக் குழுவின் அயராத முயற்சி எம்மைப் புளகாங்கிதம் கொள்ள வைக்கிறது. முன்னைய மலர்களைப்போல் இம்மலரும் எங்கள் இல்லங்களில் இருளைப் போக்கும் எழில் ஒளியாகவும் எங்கள் அவப்பொழுதைத் தவப்பொழுது ஆக்கும் துணையாகவும் விஸங்கும் மற்றுமொரு மலர். தேனாகத் தித்திக்கிறது. முன் வைன் முன்னிறக் வெற்றிவேல் முருகன் கருணையில் “நல்லைக் குமரன்” மலர் இவ் வருடத்திலும் முகிழ்ந்திடுவதை அறியும்போது அவ் வெற்றிவேல் முருகனுக்குச் செய்நன்றியாகச் சிறியேன் செய்யத் தக்கது உண்டோ” என்று தேவேந்திரன் எண்ணிய வாரே நாழும் சிந்திப்போம். தக்கவாறு செயற்படுவோம்.

‘‘கன்னின்ற மொய்ம்பி னவுணக்களை கட்டல் செய்தாய்
இந்நின்ற தேவர் சிறை மீட்டனை யென்றனக்கு
முன்னின்ற தொழில்சீர் புரிந்தாயது முற்றுநாடிச்
செய் நன்றியாகச் சிறியேன் செய்யத்தக்க துண்டோ?’’

‘‘முன்னும் படியே மணநாளை முடித்தும் என்னத்
தன்னுங் கடந்த மகிழ்வெய்தித் தருக்கி நின்றான் ’’

—கந்தபுராணம்

இதனைச் சிவபிரானிடம் விந்யமாக விண்ணப்பித்துக் கொண்டபோதும் பிரமன் அசர சேணையை அழிக்குமாறு அறுமுகப்பிரானைப் பணித்தனுப்பினீர்கள். அங்வனமே அசரப்படையை அழித்துத் தேவரையும் மீட்டார்.

‘‘அடித்தலத்தில் வீழ் மக்களையிருவருமார் வத்
தெடுத்த ணைத்தருள் செய்துதம் பாங்கரி யிருத்தி
முடித்த றத்தினி ஓயிர்த்துமக் கெமழுறு முதன்மை
கொடுத்து மென்றன நுவகையான் மிக்ககொள் கையினார் ’’

— கந்தபுராணம்.

பார்வதியும் சிவபிரானும் தங்கள் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கிய மைந்தனாம் கந்தனையும் மருமகளாம் தெய்வயானை அம்மையையும் ஆசையோடு எடுத்துத்தழுவி, உச்சிமோந்து, அருள் செய்து “எமது தலைமையை உங்களுக்குத் தந்தோம்” என்று கூறி விடைபெற்றுக்கொண்டனர். அவர்கள் விடைபெற்றுச் சென்றபின் உமையம்யையும்

சிவபிரானும் அமர்ந்திருந்த ஆசனத்தில் குமரவேள் தெய்வயானையோடு உடனாய் எழுந்தருளியவனாக தேவராதியோர் அவர்கள் இருவரின் திருவடிகளையும் பணிந்து வணங்கித் துதித்தார்கள்.

துதித்தபிள் யாவரும் வணங்கி உடன்வர, மங்கல வாத்தியம் ஒலிக்க ஆறுமுகப் பெருமான் தலைவியும் தானுமாய்த் தன் திருக்கோயினுட்புக்கான் உறையுளின் அடைந்து பொன்னின் மஞ்சம் மேல் மெல்ல முயங்கி வைகினான்.

கந்த சஷ்டியினை அடுத்த ஸப்தமி திதியில் முருகன் ஆலயங்களில் முருகன் தெய்வயானை திருமணம் திருக்கல்யாணவிழாவாகப் பக்தி பூர்வமாகவும் வேதமுறைப் படியும் விமரிசையாக நடைபெற்று வருவதொன்றாகும்.

கடந்த (யுவ) வருடத்தில் அநேகமான ஆலயங்களில் திருக்கல்யானை நிகழ்ச்சி களைப் பரவசத்துடன் கண்டு களிப்புற்று இல்லங்கள் திரும்பிய அடியார்களுக்கு ஒரு தெய்வசோதனை காத்திருந்தது. விதிவலியால் அன்றிரவே அனைவரும் தாங்கள் தேடிய நிலையற்றவற்றை நீக்கி நிலையான புண்ணிய பாவங்களை மட்டும் சுமந்து கொண்டு சாரிசாரியாக அகாலவேளையிலும் நடைமெலிந்து வேறுர் நண்ணிட நேர்ந்தது. மேல் வரும் கந்தபுராண திருப்புகழ் பாடல்கள் இப்பெயர்ச்சியை நினைவுறுத்தியது.

“ கையிலார் கைகள் பெற்றுங் காலிலார் கால்கள் பெற்றும் மொய்யிலார் மொய்கள் பெற்று மூங்கைகள் மொழியைப் பெற்றும் மையல் சேர் குருடராணோர் வான்விழி பெற்றுஞ் சௌந்தரார் ஜயன்மேல் உள்ளம் வைத்தார் கணையதோ வரிது மாதோ ”

— கந்தபுராணம்.

“ இருந்த வீடும் கொஞ்சிய சிறுவரும் உறுகோனும் இசைந்த ஊரும் பெண்டிரும் இளமையும் வளமேவும் விரிந்தநாடும் குன்றமு நிலையென மகிழாதே விளங்கு தீபங் கொண்டு வழிபட அருள்வாயே ”

— திருப்புகழ்.

நிலையாமையை உணர்த்திடும் வகையில் எத்தனையோ அநுபவங்கள். பையில் பணமிருக்கும் பண்டங்கள் கடையிலிருக்கும். வாங்கிட வாய்ப்பே இல்லாத நிலை. அவல் நிலை கண்டு தங்கள் வசதிகளை ஒறுத்து - உறைவிடம் தந்துதவும் பாங்கும் இனியவற்றையே உள்ளத்திலும் நாவிலும் செயலிலும் காட்டிடும் பணபு ஆசார வாழ்க்கைமுறை தீவிர ஆலய வழிபாட்டு உந்துதல் இறைவனிடம் சரணாக்கி. இவை புதிய அநுபவங்களில் சில.

நாளிலும் பொழுதிலும் “ முருகா, குகா, குமரா ” என்று முறையிட்டு அவனே கதி என்று எங்களையே அவனிடம் ஓப்படைத்து நின்ற வேளையில் எங்கள் அஞ்சமுகம் கண்டு “ நையலீஸ் புலம்பலீர் நருங்கலீர்கள் என்ற செய்ய கரம் நீட்டி ஆறுமுகம் காட்டி

முன்னின்றான் முருகன். நாங்கள் வேண்டியதை ஈவான் மூலிரு திங்களில் முன்பதி சேர்த்தார் மூலிரு முகத்தோனே. தேவர்சிறை மீட்டு இந்திரர்க்கு மீளவும் செல்வம் சேர்ந்தமைக்கு இந்திரன் நன்றிப் பெருக்கில் வழங்கியது போன்ற அனுநிதியம் எங்களிட மில்லை. அதனினும் மேலானது எங்களிடமுண்டு. அதுதான் முருகப்பெருமானை நாளி லும் பொழுதிலும் - அவனைச் —

குழுதல் வேண்டும் தாள்கள் தொழுதிட வேண்டும் அங்கை
தாழுதல் வேண்டும் சென்னி துதித்திடல் வேண்டும் தாலு
ஆடுதல் வேண்டும் தீமை அகன்று நான் இவர்க்காளாகி வாழுதல் வேண்ம்

— கந்தபுராணம்.

“தோகைமேல் உலவும் கந்தன்
சடர்க்கரத்திருக்கும் வெற்றி
வாகையே சமக்கும் வேலை
வணங்குவதே எமக்கு வேலை.”

— செவ்வந்திப்புராணம்

॥

“இறைவனிடம் அஞ்பு செலுத்துபவர்கள் மாயை
யாலும், துண்பத்தாலும் கலங்கமாட்டார்கள்.
இறைவனுக்குத் துரோகம் செய்பவர்கள் அழிந்து.”
தான் போவார்கள்.

— நன்றி: ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணவிஜயம்

॥

நல்லைக் குமரன் மலர் இனிதே மலர்

மானமார் வாழ்த்துபவர்கள்

இவரசி சேலச்சோலை

57, நவீன சந்தை

யாழ்ப்பாணம்.

மேன்கை கொள் சைவந்தி

வீணங்குக உலகமெல்லாம்

YARL TRADES CENTER

Agents for Bata

11. Modren Market, Hospital Road.
Jaffna.

நயினைக் கவிஞர்
நா. க. சண்முகநாதபிள்ளை

நல்லூரான் தந்ததும் கொண்டதும் (ஒர் அறுபவத் தெளிவு)

தொற்றும்

கருவாய் உருவாய்க் கருத்தாய் வளர்ப்பாய்
தருவாய் கொள்வாய் தரகர் இலாமலே
வருவாய் இடரில் வளமாய்க் காப்பாய்
முருகா முன்நாம் முயன்றதெத் தவமோ!

ஏற்றும்

நல்லூரா! ஆறுமுகா! நற்கருணை பொழிஇறைவா!
எல்லோரும் எதையெதையோ இழந்துவிட்டுத் தேடுகிறார்
வல்லோனாய் வரம்தந்து வழித்துணையாய் நீவந்தும்
உல்லாசன் உணைத்தேட ஒருவர்க்கும் மனமில்லையே!

1

என்னயிது! என்னயிது! இப்படியும் நடக்கிறதே!
எண்ணியது முன்னையது பின்னையது எல்லாமே
பன்னிவரு செயலாகப் பரபரப்பாய் முடிகிறதே!
உன்னையிக உனர்ந்தோர்கள் உன்செயலே என்றிருந்தார்

2

உன்முடிவு தெரியாமல் ஊரெல்லாம் திரிந்தலைந்தோம்,
எம்முடிவாய் எத்தனங்கள் எல்லாமே செய்துநொந்தோம்,
பன்னிருகை வெலப்பா! பயனேதும் கிடைப்பதென்றால்
இன்னபடி என்றுனது எண்ணமெதோ; வண்ணமதே!

3

அல்லோல கல்லோல அவலத்துள் உழன்றாலும்,
வெல்வேலை எல்லோரும் வேண்டியே தொழுதுவந்தோம்;
நல்லூரா உன்மணியின் நாதம்மீண டெழுந்ததுவும்
பல்லோரும் ஓளிபெற்றோம் புட்டதுயர் விட்டதுவே!

4

உன்செயலை அறியாது உழல்வோர்க்குத் தடுமாற்றம்,
என்பதுவே முழுஉண்மை எல்லாமே உன்முடிவாய்த்
தென்புடனே இருப்போர்க்குத் தெளிவுண்டு முழுத்துணையாய்
அன்புடனே இடரெல்லாம் அறிந்துணர்ந்து அகற்றிடுவாய்

5

சரிபிழைகள் மாறிவரும், தடுமாற்றம் இவற்றாலே
கரிசனைகள் பரிவணர்வு காலந்தான் ஏற்றுவரும்
புரிபவர்க்கு உண்மையது புடமிட்ட பொன்னாக
தெரியவரும் திருவருளைத் திருமுருகா! தந்திடுவாய்!

6

உருவெழுதி உன்நாமம் உணர்ந்தெழுதித்து தொழுவார்க்கு
அருவருவாய் வருமுருகா! அனைத்தையுமென் அடிமலர்க்கே
தருமடியார் கவிபாடித் தமிழாலே துதித்திடுங்கால்
கரும்பெல்லாம் கைகொடுப்பாய் கந்தா நீ வினைதீர்ப்பாய்!

7

ஓளிவழியில் தெளிவொன்று உன்செயலால் வருமென்று
களிபெருகக் கந்தாஉன் கருணைக்காய் ஏங்குகிடோம்
பழிசுமக்கா இழிவில்லாப் பதந்தந்து எமைக்காத்து
வழியொன்று விழிநோக்கால் வகுத்துமன மாசறுப்பாய்!

8

பட்டதுயர் அத்தனையும் பரிகரித்து உடனிருந்து,
நட்டநடு விட்டகலா நாயகமாய் நீயிருந்தாய்,
இட்டமுடன் எம்மணர்வு இதையேதான் இசைக்கிறது
கட்டமினும் கடக்கவிலைக் காருண்யா! காத்திடுவாய்!

9

பெரும்போரும் நோய்நொடியும் பிரளயமும் பெயர்ச்சிகளும்
வரும்போகும் ஆனாலும் அறமொன்றே நிலைதிற்க,
அரும்பேறு தந்தவன் நீ! ஆதிமுதல் இன்றுவரை
இருந்தேயுன் அருள்கண்டோம் எமக்கதைத்தா! இறைஞ்சுகிடோம்!

10

எமக்கொன்றும் தெரியவிலை எம்மைவழி நடத்துகிறாய்,
இனத்தவரோ டினங்கவைத்தாய், இழந்ததுவும் உன்னடிக்கே!
உனக்குளமை ஒப்படைத்த ஒன்றுமட்டும் உணர்ந்துள்ளோம்!
மனக்கவலை தீர்த்துவைக்கும் மருந்தாக நீ வருவாய்!

11

கந்தாஉன் கடைக்கண்ணின் கருணைக்கே இலக்காகிச்
சிந்தாகுல மெல்லாமே சிதறுண்டு போன்றையா!
பந்தாக உதையுண்ட பதட்டமெலாம் போயகலத்
தந்தாயுன் வேற்றுணையைத் தயங்காது நடக்கவைப்பாய்!

12

என்பெல்லாம் உருகியுளே எம்வயத்தை இழந்துமகிழ்
தென்பொன்றே உன்துணையால் திகழ்கிறது அதனாற்றான்
இன்பமுடன் துன்பத்தை இடறிவிட்டு மகிழ்கின்றோம்
அன்புடனே அரவணைத்தாய்! ஆர்பெறுவார் நல்லூரா!

13

தெற்றம்

ஆசை அவாவுடன் பற்றேன் றழலுவீர்
 அவைகள் அடங்கப்பின் அன்பினை மஸர்த்துயின்
 நேசமெல் லாமே முருகனுக் காக்குமின்
 நிறையும் கருணையில் நிம்மதி பருகுவீர் !
 தேச விளக்குகள் ஒளிருதல் காணுவீர் !
 தெய்வமன் றிமற் றொன்றெதும் காண்கிலீர்
 பேசப் படுவதும் இறுதியில் உணர்வதும்
 பேறு தருவதும் அதுஅலால் வெறிலை.

—

நீ வயலில் எந்த வீதத்தைய வீததக்கிறாயோ அந்த
 வீதத்தான் வீளைந்து உன் வீட்டிற்கு வரும். கம்பை
 வீதத்துவிட்டு, கோதுமையை எதிர்பார்க்கக்
 கூடாது. சுருவேலை நட்டுவிட்டு சந்தன மரத்தைப்
 பெற முடியாது.

அது போல நீ நன்மை செய்தால் உனக்கு நன்
 மையே வரும்: தீமையைச் செய்தால் தீமையை
 அனுபவிப்பாய்.

— திருமுருக கிருபானந்தவாரியார்

—

போஸ்கோ

BOSECO

பாடசாலை அப்பியாசக் கொப்பி
உற்பத்தியாளரும் விற்பனையாளரும்

*

அலுவலக உபகரண விற்பனையாளர்

*

அச்சுக்கூடங்கருக்கான மை, தாள்
விற்பனையாளர்

அனைத்தையும் மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும்
பெற்றுக்கொள்வதுடன் உங்களின்
தேவையின் அடிப்படையில் அச்சுவேலைகளையும்
திருப்திகரமாக செய்து கொள்ள

போஸ்கோ

நலீன சந்தை

3A, ஆஸ்பத்திரி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

கந்தப்புராண படனம்

புராணங்கள் பதினெட்டு என வரை யறுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பதினெண் புராணங்களிலும் கந்தபுராணம் ஆனது யாழ்ப் பாண சைவப் பெருமக்களிடையே முருக பக்தியை பெரிதும் வளர்த்து விட்டது. விரிவாகக் கூறப் புகின் கந்தப்புராணக் கலாசாரம் யாழ்ப்பாணத்தில் வேறான் விழுதுவிட்டு திலைத்து விட்டது எனத் துணிந்து கூறலாம். கந்தபுராணம் எழுந்த ஊர் காஞ்சி மாநகரென்பர். புகுந்த வீடோசெந்தமிழ் மிகு யாழ்ப்பாணம் என்பது தமிழ் வல்லார் கருத்துக் கணிப்பாகும். செந்தமிழ் நாட்டிலும் சரி, ஈழத் திருநாட்டிலும் சரி ஆலயங்கள், மடால யங்கள், சைவ ஆதீனங்கள் பல வற்றி லும் வருடந்தோறும் கந்தபுராணம் படித்து, பயன் சொல்லும் இடங்களாக இருந்து வந்துள்ளது. புராணத்தை படித்தல் அதற்குப் பயன் சொல்லுதல் நல்ல பய ணைத் தர வேண்டுமென்றால் சிவபுராணம் கேட்போர் திருக்கூட்டம் பன்மடங்காகப் பெருக வேண்டும். திருக்கோவில்களில் புராண படனம் நடைபெறும்; அதனைக் கேட்க பயன்டைய ஒரு சிலரே இருப்பர். இந்த நிலை மாற வேண்டும்.

புராண படனம் செய்பவர் புராணங்களை முறையாக விளக்கமாக பிரித்து படிக்கவும். பயன் சொல்பவர் புலமை மிக்கவராகவும் நல்ல பயிற்சி பெற றவராகவும் இருக்க வேண்டும். மேலும் புராண படனத்தில் ஈடுபடுவார்கள் சிறந்த நல்லொழுக்கம் உடையவராய், நிகண்டு கற்றவராய், இலக்கண இலக்கியம் கற்ற வராய், நீதி நூல்கள் கற்றவராய், சைவ

நூல்கள் ஓதி உணர்ந்தவராய், சந்தியா வந்தனம் - சிவபூசை செய்பவராய், சைவ ஆசாரம் மிக்கவராய் இருத்தல் அவசியம்.

புராணம் வாசிப்பவர் சபையில் உள் னோர் யாவரும் கேட்கும் பொருட்டு தெளிவுற வாசித்தல் வேண்டும். நல்ல குரல் வளம், புராண படனத்திற்கு மெரு கூட்டும். வாசிக்குங் காலத்துக்கும் எடுத்துக் கொண்ட விஷயத்தினது குணத்துக்கும் ஏற்ற இராகத்தில் வாசிக்கப்படுகின்றதோ அச்சுதியில் அவ்விராகத்திற்றானே பொருள் சொல்லப்பட வேண்டும். இலக்கியப் பிழை இல்லாமலும் வெளிப்படையரகவும் இன்றி யமையாவிடங்களில் விரிவாக உபமான உபமேயங்களுடன் பொருள் சொல்ல வேண்டும்.

புராணபடனம் தொடங்கிய நாளில் குந்து கந்தபுராணத்தை சிறிது உயர்ந்த பீடத்தின் மீது வைத்து நாடோரும் விதிப் படி பூசை செய்தல் வேண்டும். புராண படனம் சுபதினத்தில், சுபமுகர்த்தத்தில் ஆரம்பித்தல் வேண்டும். நூலுக்கான பூசை முற்றுப் பெற்றதும், புராண போதகரை சிவபரம் பொருளாக கருதி பூசிக்க வேண்டும். நாடெராறும் புராண படனம் தொடங்கும் போதும் புராண படனம் படித்து முடிக்கும் போதும் காப்புச் சொல்ல வேண்டும். காப்புக்கு முன்பும் பின்பும் “திருச்சிற்றம் பலம்” என்று உச்சரித்தல் வேண்டும். காப்புச் சொல்லும் போது யாவருங் கைகூப்பித் தொழ வேண்டும். சிவபுராண படனம் நடைபெறுங் காலத்து இடை விடாது கேட்டல், சிவனடியாருக்கு திரு

வழுது செய்தல் புராண போதகருக்கு வஸ்திரம், ஆபரணம் கொடுத்தல், புராணப் படிப்பு மற்று பெற்றதும் திருமுறையையும், புராண போதகரையும், மங்கள வாத்தியம் ஒலிக்க வீதிவெலம் செய்தல் வேண்டும். மேற்கூறிய அற விதிகளை சிவபுராண படன் விதியில் பரக்கக் காணலாம்.

வடமொழியில் இருந்த கந்தபுராணத்தை தமிழில் கந்தப் புராணமாக அருளியவர் கச்சியப்பசிவாசாரியாராவர். கச்சியப்ப சிவாசாரியார் நாள் தோறும் நாறு செய்யுள்களைப் பாடி முருகப் பெருமானது திருவடித் தாமரையில் வைத்து மறுநாட் காலையில் எழுத்தானியையும், ஏட்டையும் எடுக்கும் போது அந்தச் செய்யுள்கள் சிற்சில இடங்களில் கந்த வேளால் திருத்தம் செய்யப் பெற்றிருப்பது கண்டு கச்சியப்பசிவாசாரியார் இது குறித்து பேராணந்தம் உறுவர்.

கச்சியப்பசிவாசாரியார் கந்தபுராணம் பாடி முடித்த பின், அரங்கேற்றம் குமர கோட்டத்தில் நடந்தேறியது. அரங்கேற்றம் காண அரசர்கள், அரசவைப் புலவர்கள், தமிழில் பாண்டித்தியம் பெற்ற வர்கள். கிவண்டியார்கள் போன்ற பலர் குழுமியிருந்தனர். முருகப் பெருமான் எடுத்துக் கொடுத்த அடியை முதலாவதாகக் கொண்டு “திகட சக்கரச் செம்முகம் ஐந்துளான்...” என்னும் முதற் செய்யுளைப் பாடினார். இந்தச் செய்யுளைப் பாடி யதும் அவையின் கண்ணே வீற்றிருந்த தமிழ்ப் புலவர்களில் ஒருவர் “சுவாமிகள் திகழுசம் திகடசம்” என புனர்தற்கு விதி தொல்காப்பியத்தில் இல்லையே என்றார். அதற்கு கச்சியப்பர் நீங்கள் சொல்வது சரி. இந்த முதலடி எனதன்று, இஃது முருகப் பெருமானது திருவாக்காகும் என்றார் கச்சியப்பசிவாசாரியார்.

உடனே அப்புலவர் பெருந்தகை இதை எப்படி அங்கீகரிப்பது? கந்தவேள் உங்க

ஞக்கு தோன்றியது போல எமக்கும் தோன்றி “இவ்வடியை நாமே கொடுத்தருளினோம்” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளின் அங்கீகரிப்போம் அல்லால் கந்தவேள் புராணத்தை அரங்கேற்ற வொட்டோம் என்றார். கச்சியப்பர் அன்றிரவு முழுதும் கவலை மிகுதியால் திருவழுது செய்யாமல் முருகப் பெருமானது சந்திதியிலேயே சயவித்திருந்தார். கந்தவேள்களில் தோன்றி ‘அப்பனே சோழ தேசத்தில் வீரசோழி யம்’ என்ற இலக்கண நூலுள்ளது. அதில் திகழுசம் திகடசம் “என புனர்தற்கு விதி அகிழுள்ளது. அந்த விதியை நாளை சோழ தேசத்து புலவன் ஒருவன் எல்லோருக்கும் காட்டுவன்” என திருவாய்மலர்ந்தருளினார். மறுநாள் அவ்வாறே நடந்தது. அந்த இலக்கண விதியைக் கற்றோர் அவையில் காட்டிய பின்பே கந்தபுராணம் அரங்கேறியது. பிந்திய காலத்தில் வீரசோழி யம் இலக்கண நூலை யாழிப்பானத்தை சேர்ந்த ராவ்பகதூர் சி. வெ. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் அச்சவாகனம் ஏற்றி நோர் என்பதை நாம் அணவரும் அறிந்ததே.

1872 இல் நல்லூர் கோவிலிலே கந்தபுராணபடனம் வழுமை போல நடந்தது. வீழுதி, உருத்திராக்கம் தரித்தவராய் சிவக்கோலம் பூண்டு நாவலர் பெருமான் கம்பீரமாக வீற்றிருந்து கந்தபுராணத்திற்கு பொருள் கூறினார். நாவலருடைய மருகர் வித்துவசிரோணமணி ந. ச. பொன்னம் பலப்பிள்ளை அவர்கள் செய்யுளை பயன் சொல்லுவதற்கு ஏற்ற வாறு பிரித்து வாசித்தார். வித்துவசிரோணமணியோ இலக்கிய இரசனையில் இரசனையை எடுத்துக் காட்டுவதில் ஈடும் எடுப்பும் இல்லாதவர். வித்துவசிரோணமணி அவர்கள் பயன் சொல்லுவதன்றி வாசிக்கின்ற வழக்கம் கிடையாது. அவ்வளவு புலமை மிக்கவர் ந. ச. அவர்கள். அவர் வாசிக்க விரும்

பினாலும் நாவலர் திருமுன் பயன் சொல்ல யாருக்கு துணிவு வரும்! இத்துணைச் சிறப்பு மிகக் பொன்னம்பலப்பிள்ளை அவர்கள் அன்றைய தினம் நல்லூரில் நாவலர் பெருமானின் முன் நிலையில் அடங்கி ஒடுங்கி மிக்க அச்சத்துடன், வாசித்தார். தவத்திரு நாவலர் பெருமான் அவர்கள் பயன் சொன்னார்கள். மாமனார் முன் நிலையில் மருக்கரை காணவே முடியாது. இந்த அதிசயத்தை காண கற்றோர் பலர் நல்லூரில் கூடிடிட்டனர். அவையின் கண்ணே அமைதி நிலவியது-பூராணபடன் தொடங்கியது.

அன்றைய தினம் கந்தபூராண படன்தின் நடுவே மிகவும் அருமையான ஓர் செய்யுள். இமையமலை அரசன் உலக மாதாவாகிய உமாதேவியாரின் திருக்கரத்தை சிவபரம்பொருளின் திருக்கரத்துள் வைத்து தத்தம் செய்த பயபக்தியான அற்புதமிக்க காட்சி,

“ பூசனை புரிந்த பின்னர் புவன மீன் நாடன் கையைப் பாசப தகன்ற தொல்கிரப் பரஞ்சுடர் கரத்துள் வைத்து நேசமோடனித்தேனென்னா நெடுமறை மனுக்கள் கூறி வாசநல் லுதக முய்த்தான் மருக ஜென் றவனை யுன்னி ”

மேற்படி செய்யுளை புலமை மிக்க வித்து வசிரோன்மணி அவர்கள் மிகவும் பயபக்தி யோடு வாசிக்க நல்லைநகர் ஆறுமுக நாவலரோ செய்யுளுக்கு ஏற்ற இராகத்தில் பொருத்தமான பொருளை மிகவிரிவாக மெய்யுருக உரைத்தார். கற்றோர் கூடியிருந்த அவையை இந்த பூராண படனும் மெய்சிலிர்க்க வைத்தது.

பூராண படனும் எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பதற்கு அன்றைய பூராண படனும் ஓர் எடுத்துக்காட்டாக அமைந்தது. அந்த புலமை மிக்க பரம்பரை குன்றாது இருக்க சைவ ஆதீனங்கள், மடாலயங்கள் உதவுகின்றன, மேலும் உதவ வேண்டும். கந்தபூராணம் மாத்திரம் அல்ல திருவாதனுரடிகள் பூராணம், தலபுராணங்கள் யாவும் சிறப்பு உரைகளுடன், மலிவுவிலையில் அச்சேற்றி வெளியிட வேண்டும். நூலகங்கள் கல்விக்கழகங்கள் சர்வகலாசாலைகள் இவற்றை பேணி பாதுகாக்க வேண்டும். தமிழ் கூறும் நல்லூலகமனைத் திலும் இவை கிடைக்க வழிசெய்க்க வேண்டும். இளைய பரம்பரையினரை பூராண படனத்தில் பயிற்றுவிக்க அரசின் நிதி உதவி கிடைக்க அரசியலார் முன்வர வேண்டும்.

இன்று என்பதைப் பற்றிப் பீடித்துக் கொள்:
எனென்றால் நானை என்பது விதியின் கைக்குள்
இருக்கிறது.

— இக்பால்

ஸ்ரீ குமாராய நம

கவர்ச்சிமிக்க

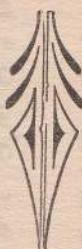
அச்சுவேலைகளை

நியாயமான கட்டணத்தில்

திருப்திகரமாக செய்வதற்கு

எப்பொழுதும்

நாடுங்கள்

சாந்தி அச்சகம்

நாச்சிமார் கோவிலடி

யாழ்ப்பாணம்.

கந்தனின் கருணைத் தூது

கருணைகள் முகங்கள் ஆறோடு உலகம் உய்ய உதித்த கத்தவேற் பெருமான் சரிதம் கூறும் கந்தபுராணம் கந்தனின் பெருமையோடு கருந்தாழம் மிக்க வரம் வியற் சிந்தனைகளை உலகுக்குத் தெளிவாகத் தந்துள்ளது. அவனர்களின் தலை மகனாம் குரனின் ஆணவத்தை அடக்கி அறம் தளைக்க அவதரித்த முருகப் பெருமான் குருணைப் போர்க்களம் அழைப்ப தற்கு முன் அறிவுரை கூறி, அவனைத் திரு அருட்பக்கம் அழைக்கத் திருவுளம் கொண்டார். தர்மத்தின் எல்லை மீறி நிற்கும் வீரமகேந்திரபுரி வீரன் முன்பு தவத் தினால் தகமை பெற்றவன். ஆதலால் அவனுக்கு ஓர் தருணத்தை வழங்கத் தன் தம்பியாம் வீரவாகுவை 'வீரமகேந்திரபுரிக் குத் தூதனாய்ச் செல்' எனக் கட்டளையிட்டார்

'அன்பு அறிவு ஆராய்ந்த சொல்வன்மை இம்முன்றும் தூது உரைப்பார்க்கு'

என்று வள்ளுவனார் சொன்ன வார்த்தைக்கு இலக்கணமான தூதுவன் வீரவாகு தேவர். எவராஸ் தூதனாக அனுப்பப்படுகிறாரோ அவர் மீது உண்மை அன்புடைய வனாகவும் தக்கசமயத்தில் தக்க செயல் ஆற்றக் கூடிய ஆற்றலும் தூதுரைக்கும் போது வழுவா வார்த்தை சொல்லும் தகுதி யும் தூதருக்கு இருக்க வேண்டிய பொது வான் இயல்பு. திருச்செந்தூரிலிருந்து முருகனால் அனுப்பப்பட்ட வீரவாகு தேவர்களும் மாதன பர்வதத்தின் உச்சியில் ஏறி நின்று செல்ல வேண்டிய மகேந்திரபுரியின் அரண்மனை முதல் அயற்புறம் அனைத்தை

யும் அறிந்து செல்ல முற்படுகிறார். ஆதியும் அந்தமுமில்லா அரும் பெருஞ் சோதி யின் மைந்தனாகிய வீரவாகு வில்லைபும் எடுத்து வரம்பிலா ஆற்றலுடையார் கக்கியை மனத்திலே இருத்தி குன்றில் உச்சியில் நின்று குவலயம் அனைத்தையும் கண்டார். அவனர் தலைவன் அரண்மனை நோக்கி ஆவலாய்க் கெல்லிரார். புறப்படும் காலம் வானவர் தலைவன் சொன்ன வார்த்தையைக் காக்க சிறைக்கூட்டத்தில் இருக்கும் இந்திரன் மைந்தர்க்கும் தேவர்க்கும் கந்தன் நாமம் சொல்லி, வந்த தன் தூதை விளக்கி கவலையை விடுக என்று ஆறுதல் வார்த்தையால் அவர்க்கு அருள் காட்டினார். சிறையில் அல்லறப்படும் தேவர் குழாத்துக்கு நம்பிக்கை ஜாட்டி ஆறுதல் சொல்ல நினைக்கும் வீரவாகு தேவர் ஆற்றல் மிக்க குருபத்மனை அடக்க உதித்த அமர சேனாதிபதி சிவபெருமானே என்பதை

'தன்விகர் இன்றி மேலாய்த் தற்பர வொளியாய் யாரும் உண்ணரும் பரமாய் நின்ற ஒருவனே முகங்கள் ஆறும் பன்னிரு புயமுங் கொண்டு பாலகன் போன்று கந்தன் என்னுமோர் பெயரும் எய்தி யாவரும் காண வந்தான்.

'அஞ்சேல்! அவன் அருள் எல்லையில்லாதது, எனத் திடம் கூறி சயந்தனையும் தேவர் களையும் சொல்லால் சோர்வு அகற்றினார்.

சிறைக் கூடத்தைத் தாண்டிய வீரவாகு தேவர் ஆகாய வழியாகச் சென்று

குரபத்மனின் அழிய அரண்மனையைக் கண்டு வியந்தார். முத்தாலும் பவளத்தாலும் வைரத்தின் வரிகளாலும் செப்பமுடன் செய்யப்பட்ட சிங்காசனத்தில் இருந்து, சிந்ததேயே மறந்து, துண்பமே அறியா ஒரு வன் போல் குரபத்மன் கொலுவிருக்கும் காட்சியைக் கண்டார். காலையும் மாலையும் உலகுக்குக் காட்டும் கடமையில் நின்ற குரியனும் சந்திரனும் அவுணர் தலைவனுக்கு குடைபிடிக்கும் காட்சியும், ஊர்வசி, மேனகை, திலோத்தமை போன்ற தேவமாதுகள் சாமரை வீசுகின்ற காட்சியும் அரம்பையர் ஆடிப் போற்றி அவுணர் தலைவனை வாழ்த்தும் காட்சியும் கண்ட வீரவாகு தேவர் உள்ளத்தால் இரங்கினார். வாழப் பிறந்தவன் தவத்தால் இத்தகைமையெல்லாம் எம் தந்தையிடம் பெற்றவன் அறியாமையால் நாளை அழியப்போகிறான். இன்று அவனுக்கு ஆலாத்தி, ஆலவட்டம் நாளை அவனுக்கு..... பாவம். கருணைவள்ளுவின் தூதன் யான் கருத்தினைக் கூறி அவன் அனுபவிக்கும் போகமும் தேகமும் பொலிவு அழியாது இருக்க, வழி சொல்லித் திருத்த முயல்வேன் எனத் தன்னகத்தே நினைத்து எண்ணுகிறார். அவர் எண்ணும் சிந்தனையை கச்சியப்பசிவாசாரியார்.

“மெய் சோதி தங்கு சிறு கொள்ளி தன்னை விரகின்மை - சொன்டாகார் கச்சோரம் என்று கருதிக்குடம்பை தனில் உய்த்து - மாண்டகதை போல் அச்சோ எனப்பல் இமையோரை ஈண்டு சிறைவைத்த - பாவம் அதனால் இச்சூர பன்மன் முடிவெய்து நாளை இதனுக்கோர் - ஜயம் இல்லையே”

எனக் குறிப்பிடுகிறார். புத்தியில்லாத தூக்கனங்குருவி ஓன்று மரத்தில் கூடு கட்டி முட்டையிட்டது. அம்முட்டையைக் காப்பதற்காக வசதிகள் செய்ய நினைத்தது. தினமும் சிறுதுளி களிமன்னை எடுத்து

வந்து கூட்டில் வைத்து, ஒரு மின்மினிப் பூச்சியைப் பிடித்து அந்தக் களிமன்னில் சிக்க வைத்து, இரவுப் பொழுது தான் கட்டிய கூட்டுக்கும் முட்டைக்கும் வெளிச் சம் என இக்காரியத்தைச் செய்தது. குருவி யின் மகிழ்ச்சிக்காக ஒரு பாவமும் அறியாமின்மினிப்பூச்சி தினமும் துண்பப்பட்டு வதன்கியது. அறியாமையில் வாழும் தூக்கனாங்குருவி மின்மினிப்பூச்சி என நினைந்து ஒரு நாள் கொள்ளியுடன் இருந்த சிறு சுள்ளியைக் கொண்டு வந்து கூட்டில் வைத்தது. தூக்கனாங்குருவியின் அறியாமை தானும் அழிந்து தன் சந்ததியையும் அழித்தது. அறியாயமாகக் குருவிக் கூட்டில் தூக்கனாங்குருவி மின்மினி எனத் தீக்குச்சி வைத்தது போல் குரபன்மன் வரமகேந்திர புரியாகிய தன் குருவிக் கூட்டில் மின்மினி என எண்ணி தேவர்களாகிய தீக்கங்குகளை வைத்திருக்கிறான். நாளை வெந்து மாழப் போகிறானே! ஆகையால் பகவன் எனக் கருதாமல் இரக்கம் காட்ட அருள் கூர்ந்தார் கந்தனின் கருணைத்தூதர்.

தன் இரக்க சிந்தனையை குரபத்மன் முன் சென்று சொல்ல முனைகின்ற வீரவாகு தேவர் இரக்கத்தைச் சொல்வதாலும் சூருக்கு முன் கை கட்டி வாய் பொத்தி ஒரம் நின்று சொல்லக்கூடாது. காரணம் எவரது தூதராக வந்தேனோ அவரது பெருமையை அடகு வைக்கவும் கூடாது. எனவே அரவணைப்பு உள்ளத்தோடு அவன் முன்னேபோகும் வீரவாகு தேவர் கந்தனை வேண்டிக் கனகமாமனி நிறைந்ததோர் ஆசனம் ஒன்றை நாளவலுவால் ஆக்கி ஆசனத்தோடு அவுணர் தலைவன் முன் அமர்ந்தார். அதிசயமாக ஆசனத்தோடு வந்து அஞ்சாது தன்முன் இருக்கும் வீரவாகுதேவரைக் கண்ட குரபத்மன் ஏறிட்டு நோக்கி ஏக்கமில்லாதவன் போல் தன்னைக்காட்டி “அரியனை வரவழைத்த அற்புதம் கண்டு நான் அஞ்சவில்லை. இம்மாய விளையாட்டு எல்லாம் வீர மகேந்திர

புரியில் கருவறைப்பிள்ளை கூடக் காட்டிடும் இயல்பு விசித்திரி வித்தை என எண்ணும் நீயாரென உன் உயிர் பிரியமுன் உரைத் திடு” என்றான்.

கோபத்தால் வெகுண்டு கேட்ட குரபத்தமனுக்கு யார் என்று உரைத்து நல்லறி வரை சொல்ல எண்ணி வீரவாகு தேவர்

புரந்தரன் குறை அயன் முதல் அமரர் தம்புன்மை வருந்தும் வானவர் சிறையெலாம் நீக்கி மற்றவர் தம் திருந்து தொல்விறைஉதவுவான் செந்தி மாநகர் வந்திருந்த ஆதியம் பண்ணவன் அடியனேன் யானே”

என்று அமைதியாக விளக்குகிறார். இங்கே கூட வீரவாகு தேவரின் பெருந்தன்மை புலப்படுகிறது. விளங்குகின்ற வீரவாகுதேவர் தன்னை அறிமுகம் செய்கின்ற போது கூட ஆறுமுகனின் அடியவன் என்று பணிவின் பக்கியின் பக்குவத்தை வெளிக்காட்டுவது எல்லோரும் அறிந்து கொள்ள வேண்டிய ஒன்றாகும். தற்பெருமைபேசாது, தன்னை அனுப்பியவன் பெருமை காக்கின்ற தூதுவராகத் தூதுக் கடைமைக்கு இலக்கணமாகச் செயற்படுகிறார். தேவர்களைச் சிறை நீக்கவும், இந்திரன் இடர் நீக்கவும் திருச்செந்தூர் வந்துள்ள முருக வேற்குமரனின் அடிமை எனக் கூறுகின்ற வீரவாகு தேவரின் வார்த்தை கேட்டுச் சூரபத்தன் திகைத்தான். உலகறியாப் பச்சிளம் பாலகர்க்கு ஓர் தூதுவரா? நேற்றுப் பிறந்தவர்க்கு ஆயிரத்தெட்டு அண்டமாஞும் யான் அடைக்கலமா? என்று அகலமாய்க் கர்ஜித்தான். தூதரே அமைதியாய் நின்று உரைத்தார்.

‘உன் தந்தை தவஞானி, தேவர்களோ உனக்கு உறவு, நீயோ முன்பு தவம் செய்த

வன், சிவத்தால் நீ பெற்ற வாழ்வை அவத்தால் அழிக்கலாமா? ஐயனே! உன் பெருமை களொல்லாம்’ அநியாயமாக அழியக் கூடாது. புத்தி சொல்கிறேன், புனிதப்பட்டு விடு’ என்று கருணையோடும் கருத்தே காடும் சொல்கிறார். சூரன் கர்ஜிக்கின்ற போது கூட அவசரப்பட்டு உணர்ச்சி வசப்படாமல் ‘சூரபத்தமனே நீ பாலன் என்று பரிகசித்துப் பேசுபவர் யார் தெரியுமா! “இன்னு யிரக்குயிராய் அருங்குவமாய் எவர்க்கும் அன்னை தந்தையாய் இருந்திடும் பரமமே அவன் “காண்” ஆதலால் சூரபத்தமா நீ வணங்கிய சிவப்பரப் போருளே சிறுவனாய் வந்துள்ளார். சிந்திப்பாயாக? விளங்கமல், வீரவார்த்தை பேசலாமா’ பிரபஞ்சமே அவனாக இருக்கும் போது நாம்! பெருமை பேசலாமா? சூரபத்தமா... இயக்குவது அவன், இயங்குபவர் நாம், இதை உணராமல் வன்சொல் வார்த்தையில் பயன் ஏது? உணர்வாய்’ என்றார். மூர்க்கத் தனம் கொண்ட சூரனுக்கு மும்மலமும் கூடிநின்றதனால் தூதனுக்குக் கூறும் பதில் கூட இடி போன்ற வார்த்தையாய் மின்னியது. சூரபன்மன் இராச்சியத்தில் இயமனுக்கு வேலையில்லை. தூதன் என்பதால் உன்னைக் கொல்லவில்லை என்றான். “சூரபத்மனே தேவர்களை வெஞ்சிறையால் நீ விட வில்லை என்றால் உன்னோடு இனி வேலவனின் வேல் தான் பேசும்” சக்தி வேல உன் சரித்திரத்தை முடிக்கும், என்றார். ஆத்திரம் கொண்ட சூரனுக்கு தூதுவராக சென்ற வீரவாகு தேவர் காட்டிய அன்பு, ஆராய்ந்து சொன்ன சொல் யாவும் விழுக்கு இறைத்த நீராகியது. எனினும் இறுதியிலும் முருகனின் வேலின் மகிழமக்கு வார்த்தை சொல்லி விளக்கினார்.

“காக மானவை கோடி கூடி நின்றா அுமொரு கல்வின் முன் னெதிர் நிற்குமோ?”

“குருபத்மா! கூட்டமாகக் கோடி காகம் கூடி நின்றாலும் ஒரு கல்லை வீசிவிட்டால் காகம் அனைத்தும் கலைந்து விடுவது போல் கந்தனின் வேல் அசரக் கூட்டத்தை அகற்றி விடும். நீ அறியாய், இனி நீ அறிவாய்” என்றார். ஆத்தீரம் கொண்டவன் ‘தூதனைப் பிடியுங்கள், அவனை அடையுங்

கள்’ என்று முழங்கினான். கருணை வள்ள வின் தூதன் வீரவாகு தேவர் வீரதீரம் எல்லாம் செய்து அத்தாணி மண்டபத் தையும் அசர வீரர்களையும் அச்சமாக்கி வேவின் தூது இப்படி என்றால் வேல் என்ன செய்யும் என ஏங்க வைத்துச் செந்தூர் திரும்பினார்.

—

இறைவன் உன் உள்ளத்தில் ஏழுந்தருள வேண்டு
மானால் உன் உள்ளும் தூய்மையாக இருக்க
வேண்டும்.

அப்பை நிறைந்த இடத்தில் நீ இருக்க அருவருப்புக் கொள்வாய்க்கோ?

அதுபோல் காமம், கோபம், வஞ்சனை, துது, புலை,
கொலை, பொய் முதலிய அசத்தங்கள் நிறைந்த
உள்ளத்தில் இறைவன் இருக்க மாட்டான்.

ஆனபடியால், சாந்தமாகிய பசலின் சாணத்தால்
மெழுகி, அன்பு என்ற சந்தனம் தெளித்து, அறைவ
என்ற வீளக்கேற்றி, உண்மை என்ற தூபம் கம
முவை, இறைவன் அந்த உள்ளத்தில் ஏழுந்தருளு
வான்.

— திருமுருக கிருபானந்த வாரியார்

—

நல்லைக் குகவேள்

வணங்க வேலும் மறைகெழு நாதமு மனைவோனே
வணங்கி யாடும் மரகத மாமயி லழகோனே
இணங்கு மாதர் இருபுற மீதம ரினையோனே
இணைந்த பாச விருள்கெட வரமரு ஸினியோனே
கணங்க ளோடுங் கறுவுற சூர்வலி களைவோனே
கலங்கு தேவர் கதியென வாழ்வருள் கனியோனே
குணங்க ளோவக் குரகத மேறிடு குரவோனே
குழைந்த ஞானக் குரைகழல் நல்லூர்க் குகவேளே.

1

குன்றுதொறு நின்றாடுங் குமரமுக மொன்றே
கூறாத மறைஞானங் கூறுமுக மொன்றே
வென்றிநிறை வாகவளர் வீரமுக மொன்றே
வேதிய குஞற்றமுயர் வேள்விமுக மொன்றே
நீன்றுநல மேபெருக்கும் நீதிமுக மொன்றே
நேயமுற வள்ளியை நிறைக்குமுக மொன்றே
நன்றுநல மாகவருள் ஞானமுக மாறும்
நல்லூரி ஸமர்வான ஞானமுரு கோனே.

2

ஆடுமயி லேறியழ காகவமர் வோனே
ஆருயிர்கள் நாடுமரு வாழ்முறு ளோனே
பீடுமலி வேததெந்தி பேசுமறி வோனே
பேதகமி ஸாதிருவர் பேணுநலத் தோனே
கூடுபொறி யாறிலுருக் கோடல்புரி வோனே
கோதகலு சேவலருள் கூவுகொடி யோனே
நீடுதவ ஞானியரு நேடவரு ளாகி
நின்றுநல் ஹரிஸ்திதம் நீதியருள் வோனே.

3

சிந்தனா தீதநற் சிவபாலா
சிருலா மாமறைச் சிவயோகா
சுந்தரா தேவகுஞ் சரிபாகா
குக்குமா குக்குமப் பொருளோனே
பந்தமா முற்றுறள் பவவாழ்விற்
பற்றுறா வாறருள் பணியோனே
அந்தமாந் தாளினை யருள்வாயே
அற்புதா நல்லையிற் குகவேளே.

4

வேத முரரசெயும் வேதன் வழிபடு
 வேலை யணைதரு புயவீரா
 வேடர் குலமகள் மேவ வரமருள்
 வேத நெறியொளிர் விழியோனே
 சித மதிநதி சேகுஞ் சடைமுடித
 தேவ தருமரு னமுதோனே
 தேவர் துயரது தீர வெழுதரு
 தேச மருவிடு திறலோனே
 போத நெறியநு பூதி யருவிய
 பூவி ஹுறைதரு புலவோனே
 போக வெறியெழு போரை வெவவல
 போது தருதிரு வடியோனே
 நாத சுகமுற நாஞ் மொவிசெயு
 நாடு குருகுயர் கொடியோனே
 நாக மடியுறு ஞான மயிலமர்
 நல்லை யுறைதரு குகவேளே.

5

துயபரி பூரண சுதிர்தமுக மொன்றே
 தூசகலு மாறுமலர் சோதிமுக மொன்றே
 ஆயமறை யோர்பரவு மாதிமுக மொன்றே
 ஆறுத லைமந்தயிர்த மானமுக மொன்றே
 தீயவரு சூர்ததியுந் தெய்வமுக மொன்றே
 தேறரிய ஞானசகந் தேங்குமுக மொன்றே
 தேயசயர் தெய்வதஞ் சிறக்குமுக மாறுந்
 திருந்லை யமர்கந்த ஞானகுக வேளே.

6

அமைந்து கூவும் அழகிய சேவலங் கொடியோனே
 அகங்கு லாவும் அருளொழு வேலமர் அழகோனே
 குமைந்து கூடுங் கொடுமனக் கூட்டழி குமரோனே
 குகண் னாமுன் குறைநிறை வாக்கிடுங் குரவோனே
 சமைந்து தீருஞ் சகமுள சார்பவை களைவோனே
 தவத்தர் கானுந் தகவுடை யானருள் தகவோனே
 திமைந்து யாகத் திறமுறு வான்மழைத் திறலோன
 திகழ்ந்த ஞானத் திருநிறை நல்லூர்க் குகவேளே.

7

தேவ ரடசக தீரா நமோநம
 தீய சூர்ததி சேயே நமோநம
 தேசினாயொளிஸ் தேவே நமோநம திகழ்வேலா
 தேனு லாமலர்ப் பாதா நமோநம
 தீப குங்கும ரூபா நமோநம
 தேற ருந்தவர் சிலா நமோநம சிவமாய

தாவ ருந்தயிழ்த் தாதா நமோநம
 தாது வாநறுந் தாரா நமோநம
 தார கந்தரு தாகா நமோநம் தவயோகா
 தான் தாமவர் சாமீ நமோநம
 தாப தர்க்குயி ரானே நமோநம்
 தாவி வந்தருள் தாயே நமோநம் தகவோனே
 ஒவ றாதுறு முழுபி லாவிலை
 யோக மார்நதிடு யோகேச வாபியில்
 ஒரு மாமறை வாகான் தாவறு முயர்வேதா
 ஒது தத்துவத் தோங்காரத் தாம்பொருள்
 கூறு நற்றிறன் கூடாத போதருள்
 ஒங்கக் குட்டிய வேங்காறு மாமுகத் தொளிர்பாலா
 மேவ வர்புரம் வேரோடுந் தீயுண
 மேரு வில்லினில் நாணாக வாசகி
 மேய வெஞ்சர மீதேக வீரடு விசுவேசா
 மேத குங்குர வோனாகி மாதவ
 வேத வேள்விக ளோவாத மாபதி
 வேல னாயமர் மேலான நல்லையிற் குகவேளே.

8

பேசரிய மாமறைகள் பேசுமுயர் தெய்வம்
 பேணுமுள மகலாத பேரின்பத் தெய்வம்
 ஆசகலு மடியர்தமக் கடைவாய தெய்வம்
 ஆனந்த மாக்கருளை யமைவாய தெய்வம்
 பூசனைகள் புரியுமவர் பூரிக்குந் தெய்வம்
 பூவிலுறை போதமெளிர் புனிதமருள் தெய்வம்
 தேசமரு மாமுனிவர் தேறுநலத் தெய்வம்
 திகழுநல் ஹரமருந் தெய்வமுயர் தெய்வம்.

9

மனம ஸிறாமல் இறை நெறியில் ஆற்றது வீடு
 பவனுக்கு பதியுண்டு, நீதியுண்டு, புத்திரர்கள்
 மித்திரர்கள் பக்கழுண்டு, பஷ்சண்டு, தலிசண்டு,
 யமபடர் அனுகாத கதி உண்டு. குரனமாகிய கதி
 ருண்டு. காய சித்திகள் உண்டு.

— தாயுமங்கவர்

41

★ யாழ் மாநகரில்

❖ பிஸ்கட் வகைகள் ❖

❖ பால்மா வகைகள் ❖

❖ பலசரக்குப் பொருள்கள் ❖

மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும்
பெற்றுக் கொள்ள

“வி. எஸ். பி. குறூப்”

266 A, ஸ்ரான்லி, வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

* பெயின்ட் வகைகள் *

* கட்டுப்பொருள்கள் *

பெற்றுக்கொள்ள

“ஜெஸிபா ஏஜென்சீஸ்”

138. ஸ்ரான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

நல்லைக்குமரன் - எங்கள் குலதெய்வம்

காப்பு

தினைப்புனம் காத்துநின்ற திருமகள் வள்ளிதன்னை
மனைத்துணை ஆளுவள்ளி அண்ணை நினைத்திட
கணமதில் இப்யாய்த்தோன்றி சுரிமுகம் காட்டி
மனம்அருள் கணபதியே இக்கவிக்கு காப்பு.

விநாயகர் துதி

வேழ முகத்தோனே வினைதீர்க்கும் ஜங்கரனே
பேழை வயிற்றோனே பெருச்சாளி வாகனனே
குழ வரும்பூத சேணச்கதி பதியே
ஸழ நலம்காக்க எழுந்தருளி வாராயோ.

முருகன் துதி

அரகர சிவனை அனுதினம் தனதடி
பரவிடும் அடியவர் பவம்அற அருள்தரும்
அரனிடம் உறைஉமை அருளிய இளமை
முருகவிழு அறுமுகன் மலரடி துணையே.

“நல்லைக்குமரன் - எங்கள் குலதெய்வம்”

மயிலேறி விளையாடி நின்றமுகம் ஒன்று
மலைமகளை மனம்புரிய வந்தமுகம் ஒன்று
கயிலையிலே குருவாகி நின்றமுகம் ஒன்று
கருதும் அடியவினை தீர்த்தமுகம் ஒன்று
பழனியிலே ஆண்டியாய் நின்றமுகம் ஒன்று
பகைவென்று அமரர்துயர் தீர்த்தமுகம் ஒன்று
எழில்பொங்கு நல்லூரில் அறுமுகமும் காட்டி
அடியார்க்கு அருள்பொழியும் எங்கள்குல தெய்வம்.

முத்திக்கு வித்தென்று முன்னாளில் அருணசிரி
தித்திக்கும் தேனயிர்த திருப்புகழால் தோத்தரித்து
ஏத்தித் துதித்த எங்கள்குல தெய்வம்
நித்தம் எமையாள்வான் நல்லையிலே நின்று.

இட்டமுடன் நாவல்பழம் வேண்டினின்ற ஒளவைக்கு
சுட்டபழம் தந்து அதன் சுவைகேட்டு - நுட்பமுடன்
சொல்பொருளில் சதுராடி சுயங்குவம் காட்டிஒளவை
நல்லதமிழ்பா சுவைத்த எங்கள்குல தெய்வம்.

பிரணவத்தின் உட்பொருள் புரியாது நின்ற
பிரமாவை சிறையில்வைத்து அவன் செருக்கறுத்து
பரமனுக்கு குருவாய்நின்ற தன் பொருளுரைத்த
முருகாநீ நல்லையுறை எங்கள்குல தெய்வம்.

போர்மேகம் குழந்ததுகண்டு புலம்பெயர்ந்து சென்றதினால்
ஊரிலுள்ள கோவில்பல உற்சவம் இழந்திடினும்
சீரானகாலமதில் நல்லூரான் விழாக்காண மக்கள்
ஊர்திரும்ப அருள்செய்த எங்கள்குல தெய்வம்.

சொந்தமண் இருந்தமனை சொத்துச்சுகம் துறந்து
அந்தகண்போல் அசுதியாய் அவைந்து திரிந்தனம்மை
விந்தைகள் செய்துஊர் விரைந்து திரும்பவைத்த
கந்தாநீ நல்லையுறை எங்கள்குல தெய்வம்.

வேதாளம் மீண்டும் முருக்கமரம் ஏற்றின்ற
காதையொன்று முன்னாளில் கேட்டதனால் கூறுகின்றேன்
சோதனைகள் குலாகி வேதனைகள் தரமுன்னம்
தோதான் தீர்வொன்றை துரிதமாய் தந்தருள்வாய்.

சித்துமிகு யோகரும் சிறந்தகுஞ் செல்லப்பரும்
பக்தியொடு இங்குபரவிய நாள்அவர் மாண்பறியாது
பித்தரென்று எண்ணி நகைத்துநிற்க நற்பேறனித்து
சித்தரென்று போற்றவைத்த எங்கள்குல தெய்வம்.

வீசாயோ வேலென்று வேண்டினின்ற வேளையிலே
வீசியங்கள் வேலால் விளைந்ததோ இந்தவிந்தை
பாசக்கண் கொண்டின்று பார்க்கின்றார் நாளையது
பாசக்கபிறு ஆகாமல் பார்த்தருள்வ துன்கடனே.

இன்று நிலவும் இந்த இதமான சமுகநிலை
என்று கலையுமோ என்று அஞ்சற்க - என்றும்
நின்று நிலைக்க வல்ல நிலையான தீர்வினை
நன்றா அருள்வான் நல்லையுறை எங்கள்குல தெய்வம்.

பிறவி எத்தனை எத்தனை பெற்றிடினும் - இனி
பிறவாத தன்மை வந்து எய்திடினும் - உனை
மறவாத வரம் ஒன்று நல்கிடுவாய் - மலை
குறமாது உடனுறை நல்லைக் குமரேசா.

சுபம்

உதித்தனன் உலகம் உய்ய

இறைவளின் நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து புறப்பட்ட பேரொளிச் சுடர் வான்த்தில் நின்று, பின் காற்றின் கையில் புகுந்து தீயைச் சென்றடைந்து அங்கிருந்து கங்கையாகிய நீரில் தவழ்ந்து, நிலத்தில் எய்தியது, ஞானாக்கினியில் அருவமாகத் தோன்றிக் கருணைப் பொய்கையில் உருவமாகப் பொலிந்தது.

தமிழ்மொழி என்றும் இனமை மாறாத மொழி. எம்பெருமான் முருகன் என்றும் அகலாத இளமையுடையவன். தமிழ்மொழி யில் உயிர் எழுத்துக்கள் பன்னிரண்டு. முருகப்பெருமானின் தோன்கள் பன்னிரண்டே. முருகலுக்குத் திருமுகம் ஒவ்வொன்றிலும் மூன்று கண்களாக மொத்தம் பதினெட்டு நயனங்கள்; தமிழில் மெய்யெழுத்துக்கள் பதினெட்டு.

“ ஷட் வக்த்ரம் த்வாதச புஜம் அஃடாதச விலோசனம் சூபம், அங்கீகருதம் சுபம் லோகாநாம் ”

“ என்கிறது வடமொழி ஸ்காந்தம். உருவம் இல்லாத அருட்பெருஞ்சோதி ஆண்டவன், ஆறு முகங்கள், பன்னிரண்டு தோன்கள், பதினெட்டுக் கண்கள் கொண்ட இந்த அருள் உருவத்தை உலகம் உய்யும் பொருட்டு எடுத்துக் கொண்டான் ” என்பது இதனுடைய பொருள்.

குரியன் ஆறு கண்களாகவும், சந்திரன் ஆறு கண்களாகவும், அக்னி ஆறு கண்களாகவும் முருகப்பெருமானுக்குப் பதினெட்டுக் கண்கள் அமைந்தாற் போல் தமிழில் மெய்யெழுத்துக்கள் பதினெட்டாக நின்

நன். முருகவேளின் முகங்கள் ஆறு, தமிழில் இன எழுத்து ஆறு. வல்லினம் ஆறு, மெல்லினம் ஆறு. இடையினம் ஆறு. மு-ஞ-க என்ற எழுத்துக்களில் ஒவ்வொன்றும் மெய்யெழுத்தில் ஒவ்வொர் இனத்தைச் சார்ந்திருப்பதும் குறிப்பிடத் தக்கது. கந்தவேள் கரத்தில் உள்ள வேல் வேறு எந்தத் தெய்வத்துக்கும் இல்லாத சிறப்புடைய ஆயுதம். வேறு எந்த மொழியிலும் இல்லாத தனிநிலை ஆயுத எழுத்து தமிழில் தான் உண்டு. ஆயுதம் :; இச்சை, கிரியை, ஞானம் என்ற மூன்றும் மூன்று புள்ளிகளாகச் சேர்ந்தது. இது வேலின் உருவை யொத்தது.

கண்ணிகர் மெய்யும் சென்னிக் கண்ணிக ரினத்தின் கூறும் தின்னமை தோன்க னேபோல் திகழ்தரு முயிரும் வேறொன்றை ஏற்றுத்தற கரியதான் எஃகமும் இய விற் காட்டும் புண்ணிய முனிக்கோன் செவ்வேல் பொற் பதத் தடிமையாகும்.

எனவே, முருகன் வேறு தமிழ் வேறு அல்ல. முருகனே தமிழ். தமிழே முருகன் என்பதை உணரலாம்.

அழகின் உறைவிடமான அரள் மகன்; மயன் மருகோன்: அயன் ஆணவும் அறச் செயற்பட்ட செவ்வேள் எம் புவி சிறக்க-பூரக்க வந்த கவியகத் தெய்வம். கண்ணீர் துடைத்து இமையவர் இதயம் பூரிப்படையச் செய்த இளம் பூரணன் எம்மவர் கண்ணீர் துடைப்பான் என்பதற்கு ஐயம் ஒன்

றுண்டோ? உலகம் உய்ய உதித்த உழை
சுதன்.

துயிலூர் உருவம்; துஞ்சித் துண்ணென
எழுந்து மென்சொல்
பயிலூர் உருவம்; நக்காங்கு அமராளர்
உருவம்; ஆடல்
இயலூர் உருவம்; வாளா இரங்காளர்
உருவம்; செய்தான்
ஆடாள் உருவம்; செங்கை அறைய ஓர்
உருவம்; நின்று
பாடாள் உருவம்; நாடிப் பார்க்க ஓர்
உருவம்; ஆங்கண்
ஓட ஓர் உருவம்; ஓர்பால் ஒளிக்க ஓர்
உருவம்; யாண்டுந்
தேட ஓர் உருவமாகச் சிவன் மகன் புரி.

தலுற்றான்

முருகக் கடவுளுக்கு உரிய பெயரின் சிறப்
புக்களையும் பொதிந்துள்ள கருத்துக்களை
யும் உவப்ப நோக்கின் வளரும் பயிரை
முளையிற் தெரியுமென்பது சாலப் பொருந்
துவதுணரலாம். குமாரன் என்பது முருக
னுக்கு உள்ள ஒரு பெயர். குமாரன் என்ற
சொல்லுக்கு மூன்று பொருள் உண்டு. மாரன் என்றால் மன்மதன். ‘கு’ என்பது
இகழ்ச்சியைக் காட்டும். தன் அழகால்
மன்மதனை இகழ்ந்தவன் என்பது ஒரு
பொருள்.

‘கு’ என்றால் உலகம். ‘மா’ என்றால்
திருமகள், ‘ர’ என்றால் தருபவன். உலகில்
செல்வம் பலவும் தருபவன் குமரன். இது
இரண்டாவது பொருள். குமாரன் என்பது
குமரன் என்ற சொற்பொருளைத் தரும்.
அதாவது அழிவில்லாத இளமை உடைய
வன்; என்றும் இளையோனாய் விளங்கு
பவன் என்பது பொருள். என்றும் இளை
யாய் என எம் இடர்களைய அபயகரம்
நீட்டும் அரன் மகன் என்பதும் உணர்தற்
பாலதே. கங்கையிற் பிறந்ததால் காங்கே
யன் எனவும் கார்த்திகைப் பெண்கள்
பாலுரட்டி வளர்த்ததால் கார்த்திகேயன்

எனவும் அழைப்பர். சுவாமி என்றால் முரு
கன் ஒருவனைத் தான் குறிக்கும். அதனால்
தான் அவன் உறையும் மலையைசுவாமிமலை
என அழைப்பர். சுவாமி என்றாலும்
நாதன் என்றாலும் பொருள் ஒன்றுதான்.
சிவனும் முருகனும் ஒன்று ஒன்பதால்
சுவாமி, நாதன் இரண்டையும் சேர்த்து
சுவாமிநாதன் எனகின்றோம். வெண்ணெய்
தான் நெய் என்றாலும் நெய்யால்தானே
வெண்ணெய்க்குப் பெருமை? நூல்தான்
ஆடையென்றாலும் ஆடையால் தானே
நாலுக்குப் பெருமை? அதே போல் உலகம்
உய்ய உதித்த செவ்வேளால் சிவனுக்குப்
பெருமை. சோம நாதனாகிய சிவபிரீரா
னுக்குக் கந்தன் பிரணவப் பொருள் உப
தேசித்துச் சுவாமிநாதன் ஆனான். கும்ப
கோணத்தை அடுத்துள்ள சுவாமிமலையே
தந்தைக்கு தனயன் உபதேசித்த தலம்.
இத் தளத்தில் தந்தையைக் கோயிலின் கிழ்த்
தளத்திலும், நம்பியை மேல் தளத்திலும்
காணலாம். தந்தைக்கு உபதேசம் செய்த
தால் தகப்யன் சுவாமி என்றொரு பெய
ரும் உண்டு. பிரம்மண்யம் என்பது சிவ
னைக் குறிக்கும். மேலான பிரம் மண்யம்
என்ற அடைமொழி துதைந்த ஸாப்பிர
மணியம் என்பது கந்தனைக் குறிக்கும்.
முருகன் பிரம்மத்தின் வடிவமாகத் திகழ்
வதால் சுப்பிரமணியன் எனப்படுகின்றான்.
வேதங்களுக்கும் வேதியருக்கும் நாயகனாக
மறையின் மரபை இரட்சிப்பதாலும் சுப்
பிரமணியனானான்.

மூலப்பிரகிருதி என்பது ஆண்மாக்கள்
எல்லாம் வெளிப்படுவதற்கும் எண்ணற்ற
அண்டங்கள் தோன்றிப் பெருகுவதற்கும்
அடிப்படையாக இருப்பது. மூலம் என்றால்
வேர். பிரகிருதி என்றால் இயற்கை. மூலப்
பிரகிருதியில் அடங்கியுள்ள ஆண்மாக்க
ஞக்குத் தன் தனிப் பெருங் கருணையால்
விடுதலை தந்து வடிவு எடுத்துக்கொள்ள
உடலும் தந்து சிந்திக்க உள்ளமும், வாழ
உலகமும் தந்து ஆட்டுவிக்கிறது. அருட்

பெருஞ் சோதி தனு, கரணம், புவனம் போகம் என்ற பெயர் களில் முறையே உடல், உள்ளூறுப்பு, உலகம், இன்பம் இவற்றை அளிக்கிறது. இறைவனுடைய இந்தத் தனிப் பெருங்கருணைதான் பராசக்தி. பராசக்தியாகிய கருணைவெள்ளம் உயிர்களுக்கு உய்வு அளிக்கிறது. பராசக்தி வெள்ளத்தின் ஆயிரத்தில் ஒருபங்காக ஆதி சக்தி பிரிந்தது. அதன் ஆயிரத்தில் ஒரு பங்காக குரானசக்தி பிரிந்தது. இதிலிருந்து ஆயிரத்தில் ஒரு பங்காகப் பிரிந்தது கிரியா சக்தி இதுதான் உலகை இயக்குவது. கிரியா சக்தியின் ஆயிரத்தில் ஒரு பங்காகப் பிரிந்தது இச்சா சக்தி. இச்சாசக்தியான் அருள் வீழ்ச்சி வீந்து என்கிற சுத்த மாயையில் விழ அது சுழல்கிறது. வட்டமான விந்தி விருந்து நேரான ஒரு சக்தி பிறந்ததைக் குறிக்குமுகமாகவே சுழியுடன் கோடு சேர்த்து “உ” என்று பிரணவப் பொருளாகிய பின்னையார் சுழி இடுகிறோம். குடிலையின் வடிவமே ஓம். குடிலை விந்துவின் சமூற்சியிலிருந்து நேராகப் பிறந்த போது அதிலிருந்தே நாதம் உண்டாயிற்று. அதாவது இறைவனது அருள் வீழ்ச்சியானது சுத்த மாயையின் மேல் விழும் போது அது சுழலத் தொடர்க்கிறது; அப்போது பிறந்த குடிலையிலிருந்து முததொழில் புரியும் மும்முர் த்திகள் தோன்றுகிறார்கள். விந்து சுழன்றது. நாதம் நேராகத் தோன்றியது, இதுவே ‘‘வ’’ என்று முதலில் எழுதுகின்ற பின்னையார் சுழி.

“நாத விந்துக் லாதி நமோநம்
வேத மந்த்ர சொருபா நமோநம்”

பராசக்தியிலிருந்து கடைசியில் குடிலாசக்தி வரை ஆறு சக்திகள் உள்ளன. இந்தச் சக்திகள் ஆறும் முருகப் பெருமானது ஆறுமுகங்கள்.

“ஆதியொடு மந்த மாகிய நலன்கள் ஆறுமுக மென்று தெரியேனே”

என்று அருணகிரியார் பாடுவது இதனைத்தான்.

மயில் தோகையை விரித்து ஓம் என்ற பிரணவ வடிவத்தைக் காட்டி ஆடுகின்றது மயிலின் கழுத்திலிருந்து தொடங்கி விரித்த தோகையைச் சுற்றிக் கீழே அதன் காலடி கள் வரை கொண்டந்து முடித்து எழுதி ஊல் “ஓ” என்ற சூபமாகவே அமையும்.

“ஆனதனி மந்த்ர ரூபநிலை கொண்ட தாடுமயி வென்ப தறியேனே”

என்று அருணகிரியார் பாடுகிறார்.

முருகன் ஓங்கரத்துட் பொருளாகவும் அதே போதில் அதற்கு அப்பாலும் நிலவு கிறான். அவனது திருக்கைவேல் ஞானசக்தி, மயில் விந்தின் வடி வம், சேவல் கொடியே நாதம். வள்ளியும், தெய்வயானையும் முறையே இச்சா சக்தியும், கிரியா சக்தியுமாவர். முருகனின் வலக்கரம் மேல் நோக்கியிருந்து அபயமும், இடக்கரம் கீழ் நோக்கியிருந்து வரதமும் காட்டும்.

ஓம் என்ற எழுத்தில் அகரம், உகரம், மகரம், விந்து, நாதம், கலை இந்த ஆறும் அடங்கியள்ளன என்பதை ஆறுமுகம் தரித்த ஜென் உணர்த்துகின்றான். இந்தத் தத்துவங்களைப் பரமனுக்குக் குமரன் ஓதி யதையே “ ஓரேமுத்தில் ஆறெழுத்தை ஒதுவித்த பெருமாளே ” என உலகம் உய்ய உதித்த வள்ளலை வாழ்த்துகிறார் வண்டமிழ் அருணகிரிவள்ளல்.

தமிழாகிய தலைவன் கருதிக் கருதிக் கவலைப் படுவார் கவலைக் கடலைக் கடியும் வடிவேலன். அவனது வீரத் திருவிழிப் பார்வையும் வெற்றி வேலும் மயிலும் எம் முன்னே நின்று எந்த நேரத்திலும் எம்மைக் காக்கும். துன்பமே இயற்கையெனும் சொல்லை மறந்திடுவோம். இன்பமே வேண்டி நிற்போம். யாவும் அவன் தருவான்.

எங்கள் வீட்டுக் குக்குடம் நாளும் தமிழ் பேசும். அறுமுகன் பேரால், “கொக்

கறுகோ”, என்றும் “சொக்கநாதா” வென்றும் செந்தமிழ் கழறுதல் எமக்குப் புரியாத தொன்றில்லை. அசரர் குடி அறத்த தலைவனே என்று சேவல் கூறா நிற்கும். எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் என்று வாழ ஒரு தெய்வம் குன்றுதோறா மே குமரனாய் குவலயம் உய்ய உதித்த உமைகதன் தமிழ் கூறும் நல்லுலகின் நற்

றவ மருந்து பிறவிப்பிணி போக்கும் பேராண்தப் பேராழி, நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் நடந்தும்.

“தோகைமேல் உலவுங் கந்தன் சுடர்க்கரத்திருக்கும் வெற்றி வாகையே சுமக்கும் வேலை வணங்குவது எமக்கு வேலை” என்றுய்தி தீ பெறுவோமாக

—

ஊன், உறக்கம், இனப்பெருக்கம் ஆகிய இந்த முன்றையும் அளவு கோலாக வைத்துப் பார்த்தால் எல்லா உயிரினங்களும் ஓரேவகையைச் சார்ந்த தாகவே கருதப்படும்.

ஆனால் மனித இனத்தீர்க்கும் மற்ற உயிரினங்களுக் கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன?

மனிதன் தர்மத்தைக் கடைப்பிடிப்பதால் மற்றவைகளைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவனாகக் கருதப்படுகிறான்.

— ஹாவிதரி மகரிஷி

—

"சிவாகம வித்தியாழுஷணம், வேதாகமமாமணி" *
சிவஸீ பால வைத்தியநாத சிவாசாரியார்

கும்பாபிஷேக மகத்துவம்

அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் வியா
பித்து பரந்து விளங்கும் இறைவனை
உருவத் திருமேனியில் தியானித்து, ஆவா
கித்து வழிபட வேண்டிய முறைகளை
ஆகம நூல் விரிவாகவும் விளக்கமாகவும்
எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றது. அந்த உரு
வத் திருமேனியைவத்து வழிபட வேண்
டிய தலம்-அதாவது, ஆலயம் எத்தகைத்
தாய் அமைய வேண்டும் என்பதனையும்
ஆகம நூல் சிறப்பாகக் கூறியிருக்கின்றது.
இறைவன் உருவத் திருமேனியில் நின்று
அடியார்களுக்கு அருள்புரியும் இடம் ஆலய
மாகும். ஆ=ஆன்மாக்கள், யைம்=ஒடுங்
குதல் என்று பொருள்படும். அதாவது
ஆன்மாக்கள் இறைவன் சந்தியை
அடைந்து பக்தியுடன் ஒடுங்கும் தன்மை
யைப் பெறுவதால் ஆலயம் என்று பெயர்
வழங்கப்பெற்றது.

இவ்வாறாக ஆகமவிதிப்படி ஆல
யத்தை அமைத்து அவரவர் விருப்பும்
உருவத்திருமேனியைத் தாபித்து மகாகும்
பாரிஷேகம் செய்து வழிபட்டு வருவதை
நாம் காண்கின்றோம். அநாதிமலை பெத்தர்
களாகிய ஆன்மாக்கள் மீது கொண்ட
கருணையினால் அனுக்கிரகம் செய்ய சர்
வதேவதாசலுபமாகிய கும்பத்தில் பூசித்து
அபிஷேகம் செய்த வேல கும்பாபிஷேக
மாகும். இதனைப் பிரதிஷ்டை, திருக்குட
நன்றோட்டு, குடமுழுக்கு என்றும் கூறு
வார்கள். கும்பாபிஷேகமானது பன்னிரண்டு வருடங்களுக்கு ஒரு தடவையாவது
நடைபெற வேண்டுமென்பது விதியாகும்.
இவ்வாறு செய்யப்படும் பிரதிஷ்டாமகா
கும்பாபிஷேகத்தை அநாவர்த்தனம், ஆவர்த்தனம்,
புனராவர்த்தனம், அந்தரீதம் என
நான்கு வகையாக சிவாகமங்கள் எடுத்து
கூறுகின்றன.

அநாவர்த்தனப் பிரதிஷ்டை என்பது
ஆலயம் இல்லாத இடத்தில் புதிதாக ஆகம
முறைப்படி ஆலயம் அமைத்து அங்கு புதி
தாக ஒரு மூர்த்தியைப் பிரதிஷ்டை செய்
வடே ஆகும். ஆவர்த்தனப் பிரதிஷ்டை
என்பது முன்பு இருந்த ஆலயம் முற்றாய்
அழிந்து விட்டால் அவ்விடத்தில் மறுபடியும்
ஓர் ஆலயத்தை ஆகம விதிப்படி
அமைத்து கும்பாபிஷேகம் செய்தலாகும்.
புனராவர்த்தனப் பிரதிஷ்டை என்பது,
நித்திய நெமித்திய கிரியைகள் முறைப்படி
நடைபெற்று வரும் ஆலயங்களில்
விமானம், கோபுரம், மண்டபம், பிரகாரம்,
ஆலய விக்கிரகங்கள், வர்ணம் தீட்டுதல்
ஆகியவற்றில் எவ்வேணும் வெடித்தோ,
பின்தோ அல்லது விக்கிரகங்களில் அங்கக்குறைவு,
வர்ணப் பூசீ மங்கி இருத்தல்
போன்ற சந்தர்ப்பங்களில், பாலஸ்தாபனம்
செய்யப்பட்டு பழுதடைந்த கட்டிடங்களை
முன்போல் அழகாகவும் பலம் வாய்ந்த
தாகவும் திடமானதாகவும் ஆகம விதிப்படி
அமைத்து வர்ணம் பூசி புனருத்தாரணம்
செய்வதே புனராவர்த்தனப் பிரதிஷ்டை
என நூல்கள் கூறுகின்றன. புனராவர்த்தனப்
பிரதிஷ்டை நிகழ வேண்டுமாயின்
பாலஸ்தாபனம் செய்யாது ஜீரணோத்தா
ரணம் செய்வதில்லை. ஜீரணோத்தாரணம்
என்பது பழுதடைந்தவற்றைத் திருத்தி
அமைத்தல் ஆகும். பாலஸ்தாபனம் என்பது
நித்திய நெமித்திய கிரியைகள் நடை
பெற்று வரும் ஓர் ஆலயத்திலே திருத்த
வேலைகள் செய்யப்பட வேண்டிய ஒரு
தேவை ஏற்பட்டால் அல்லது குறிப்பிட்ட
பன்னிரண்டு வருடகால கட்டம் கடந்து
விட்டால் அங்கு புனராவர்த்தனப் பிர

திஷ்டை செய்யப்பட வேண்டும். அதற் காக அங்குள்ள மூலமூர்த்தியில் உள்ள தெய்வசாந்தியத்தை கலாகர்ஷனம் முதலிய கிரியைகளின் மூலம் கும்பத்திலும் அல்லது சித்திரத்திலும் ஆவாகனம் செய்து பின்னர் மூர்த்தியை ஆலயத்தின் வெறொரு இடத்தில் புதிதாக ஆகம முறைப்படி அமைக்கப் பெற்ற பாலாலயத்தில் தற்காலிகமாக ஒர் குறிப்பிட்ட கால எல்லைக்கு மட்டும் ஸ்தாபித்து அங்கு அபிஷேகம் செய்து தெய்வ சாந்தியத்தை மீண்டும் ஆவாகனம் செய்து வைப்பதையே பாலஸ் தாபன கும்பாபிஷேகம் என்பார்கள்.

அந்தரீத பிரதிஷ்டை என்பது, ஆலயத்தினுள் மரணம் நிகழுதல், கள்வர் முதலிய ஆசாரக்குறைவுடையோர் நுழைதல், வர்ணாசிரமதர்மம் தவறி பிரவேசம் நிகழ்தல் போன்ற காரணத்தால் செய்யப்பட வேண்டிய கும்பாபிஷேகமாகும். இந்நான்கு வகையான பிரதிஷ்டைகளில் அந்தரீத பிரதிஷ்டைக்கு சுப்ரமுகர்த்த நிர்ணயம் கிடையாது என்றும் இப் பிரதிஷ்டைக்குரிய கிரியைகளை எவ்வெச் சமயங்களில் எவ்வெவ்வாறு பிராயச்சித்த வடிவமாக நடைபெற வேண்டுமோ அவற்றை அவ்வெவ்வாறு அனுசரித்துக் கிரியைகளை செய்ய வேண்டும் எனவும் நூல்கள் கூறுகின்றன.

இரு பூரணமான மகாகும்பாபிஷேகம் நீக்ம்வதற்குரிய முக்கியமான கிரியைகளைப் பற்றியும் அவற்றின் தன்மைகளைப் பற்றியும் நொக்குவொம். இவற்றுள் முகர்த்த நிர்ணயம், ஆசார்ய வரணம், அனுஞ்ஞை, திரவிய சுத்தி திரவிய விபாகம், கணபதி ஹோமம், நவக்கிரக ஹோமம், ரகேஷாக்ன ஹோமம், திசாஹோமம், கிராமசாந்தி, பிரவேசபலி, வாஸ்துசாந்தி, யந்திர பூஜை, கோ பூஜை, ஜலாதிவாசம், தானியாதிவாசம், நயனோன் மீலனம், கிராமப்பிரதக்ஷனம், சயனாரோகனம், நாமகரணம் முதலிய கிரியைகள் புதிய மூர்த்திகளைப் பிரதிஷ்டை செய்யும் போது மட்டுமே நடை பெறும். ஏற்கனவே பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட மூர்த்திகளுக்கு இக் கிரியைகள் செய்வதில்லை. இக் கிரியைகள் அநாவர்த்தன பிரதிஷ்டையின் போது முக்கியமாக நடை பெறும். இனி கிரியைகளின் விளக்கத்தை நோக்குவோம்.

கிரகணம், அங்குரார்ப்பணம், ரஷாபந்தனம், பிரசன்ன அபிஷேகம், பிரசன்ன பூஜை, கடஸ்தாபனம், கலாகர்ஷனம், ஷன்யாத்திராஹோமம், யாகசாலைப் பிரவேசம், யாகபூஜை, ஹோமம், தூபிதீபஸ் தாபனம், யந்திரஸ்தாபனம், விம்பஸ் தானம், அஷ்டபந்தனம், தையாப்பியங்கம், விம்பசுத்தி, ஸ்பர்சாகுதி, மகாஹர்ணாகுதி, யாத்திராதானம், கும்ப உத்தாபனம், சமயோஜனம், கிரகப்பிரீதி, கும்பாபிஷேகம், தசதர்சனம், சிவாச்சாரியார் உற்சவம், ஆசீர்வாதம், எஜமான் உற்சம், மகாஅபிஷேகம், மண்டலாபிஷேகம், திருக்கல்யாணம் என்பன கும்பாபிஷேகத்தின் போது நிகழும் முக்கியமான கிரியைகள் ஆகும். ஜலாதிவாசம், தான்யாதி வாசம், நயனோன் மீலனம், கிராம பிரதக்ஷனம், சயனாரோகனம், நாமகரணம் முதலிய கிரியைகள் புதிய மூர்த்திகளைப் பிரதிஷ்டை செய்யும் போது மட்டுமே நடை பெறும். ஏற்கனவே பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட மூர்த்திகளுக்கு இக் கிரியைகள் செய்வதில்லை. இக் கிரியைகள் அநாவர்த்தன பிரதிஷ்டையின் போது முக்கியமாக நடை பெறும். இனி கிரியைகளின் விளக்கத்தை நோக்குவோம்.

முகர்த்த நிர்ணயம்

நான்கு வகையான பிரதிஷ்டைகளில் அந்தரீத பிரதிஷ்டை தவிர்ந்த ஏனைய பிரதிஷ்டைகளுக்கு ஆகம விதிப்படி முகர்த்தம் நிர்ணயிக்கப்படல் வேண்டும். அதாவது திதி, வாரம், நட்சத்திரம், யோகம், கரணம் ஆகிய ஐந்து உறுப்புக்களாலான பஞ்சாங்க சுத்த முகர்த்தத்தில் இருப்பதும், இலக்கினம் ஸ்திரராசியாக இருக்கும் படியும் கிரகங்கள் அனுகூலமான இடங்களில் இருக்குமாறு நன்கு கவனித்து நிர்ணயிக்கப்படுவதே முகர்த்தத்திற்ணயம் என்பர். மேலும் மஹாகும்பாபிஷேகத்தை டத்தி வைக்கும் சிவாச்சாரியாருக்கும்

ஆலய தர்மகர்த்தாவுக்கும் அனுகூலமான தாகவும் இம் முகூர்த்தத்தைக் கணித்துக் கொள்வர்.

ஆசார்ய வரணம்

இது ஆலயத்தை பரிபாலித்து வரும் அவ்வெடு பரிபாலனசபையினர் பிரதிஷ்டைக்கு உரிய சிவாச்சாரியாரைத் தேர்ந்தெடுத்து அவரிடம் பிரதிஷ்டை செய்யும் பொறுப்பினை ஒப்புவிக்கும் கிரியையாகும். இறைவனைப் பிரதிஷ்டை செய்யத் தகுதி வாய்ந்த சிவாச்சாரியார் ஒருவரை முதலீல் தேர்ந்தெடுப்பது மிக முக்கியமாகும். சிவாச்சாரியார் நல்லொழுக்கமும் வேதாகம சாஸ்திர அறிவும் பக்தியும் நிறைந்த வராய் இருக்க வேண்டும். சிவாச்சாரியாருடைய தவவலிமையாலும், நிதி யநெயித்திய பூசை முறையாக நடத்தி வருவதாலும் உருவத்திருமேனியை நன்கு அலங்கரித்துத் தூய்மையாக வைத்திருப்பதாலும் விக்கிரகம் தெய்வத்தன்மையைடையாதாய் விளங்குகின்றது என்று ஆகம சாஸ்திரம் கூறுகின்றது. அதில் சிவாச்சாரியாருடைய தவவலிமையை முன்னதாக எடுத்துக் காட்டியிருப்பதால் கும்பாபிஷேத்திற்கு முதலாவதாக ஆசாரிய வரணம் செய்யப்பட வேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இப்படியாக தெரிவு செய்யப்பட்ட சிவாச்சாரியார் போதகர், சாதகர் இருத்துவிக்குகள் முதலானோருடன் ஆஸ்தான மண்டபத்தையடைவர். இவற்றையே ஆசாரிய வரணம் என்பர்.

அனுஞ்சனு

அனுஞ்சனு என்பது அனுமதி பெறுதல் ஆகும். இது பிராமண அனுஞ்சனு, தேவா அனுஞ்சனு என இரு வகையாக நடைபெறும். தேவா அனுஞ்சனு என்பது பிரதிஷ்டையை பிரதம குருவாக இருந்து நடாத்தி வைப்பதற்கென தெரிவு செய்யப்பட்ட சிவாச்சாரியார் பாலாயம் சென்று

இறைவளிடம், தருணாலத்தில் பிரதிஷ்டை செய்ய அனுமதி தருமாறு வேண்டுதலாகும். பிராமண அனுஞ்சனு என்பது தனது குருவிடத்திலும் சர்வ சாதகர், சர்வபோதகர் இடத்திலும் அந்தணர்களிடமும் கும்பாபிஷேகம் நல்ல முறையாகச் செய்கிறேன் என்று அதற்கு அருள் புரிய வேண்டும் என்றும் சிவாச்சாரியார் கேட்டு நிற்க, அவர்கள் ஆசி கூறுகின்ற செயற்பாடே ஆகும்.

திரவிய சுத்தி, திரவியவிபாகம்

எந்த ஒரு காரியத்தையும் செய்து முடிக்கப் பொருள் இன்றியமையாதது. “அருளில்லார்க்கு அவ்வுகைம் இல்லை பொருளில்லார்க்கு இவ்வுகைம் இல்லை” என்ற முதுமொழியை யாவரும் அறிவர். ஆகவே சிவதர்மம் எனப்படுகின்ற கும்பாபிஷேகங்களை செய்து முடிக்கப் பொருள் மிக முக்கியமானது. அந்தப் பொருள்கள் தூய்மையைதாக இருக்க வேண்டும். அதாவது, நேர்மை வழியில் அப் பொருள் ஈடுடியதாய் அமைய வேண்டும். சிவதர்மத்திற்காக ஈட்டிய பொருள்கள் பவ வழியாக வந்திருக்கக்கூடும் என்பதற்காக சிவாச்சாரியார் சுத்திகரித்தல் எனப்படுகின்ற கிரியை மூலம், அதாவது சிவாஸ்திர மந்திர ஜெபம் - ஹோமம் முதலிய வற்றை செய்து கும்ப ராஸ் தெவித்து சுத்திப்படுத்துகின்ற கிரியையே திரவிய சுத்தி ஆகும். இவ்வாறு சுத்திப்படுத்தப்பட்ட கும்பாபிஷேகத்திற்குரிய பொருள்களை முறைப்படி மந்திர சகிதமாக அந்தந்தத் தேவைகளுக்கேற்பட பிரித்தலே திரவியபாகம் எனப்படும். கும்பாபிஷேகத்திற்கென ஒதுக்கிய பணத்தை பதி ணொரு பங்காக வகுத்து இரண்டு பங்கு யாகசாலைக்கும், ஒரு பங்கு அபிஷேகத்திற்கும் ஒரு பங்கு சிவாச்சாரியாருக்கும், இரண்டு பங்கு இருத்துவிக்குச்சுக்கும் ஒரு பங்கு வேதாத்தியனத்திற்கும் ஒரு பங்கு

தகழினைகளுக்கும் ஒரு பங்கு அந்தண போஜனம் அன்னதானம் என்பவற்றிற்கும் ஒரு பங்கு பரிசாரகர், வாத்தியக்காரர், சிற்பாசாரி முதலியவர்களுக்கும் ஒரு பங்கு யாகத்திரவியங்களுக்குமாகப் பங்கிடுவர். இதனையே திரவிய பாகம் என்பார்கள். கணபதி ஹோமம், நவக்கிரக ஹோமம்

பிரதிஷ்டையின் போது இடையூறு இல்லாமல் நிறைவேற்றி இடர்களைந்து நல்லருள் புரிய விநாயகப்பெருமானின் திருவருள் வேண்டி பூஜை, ஹோமம், ஜபம் போன்ற வழிபாடு செய்து அதிகாரம் பெற்று விநாயகரை துணைநிற்கும்படி வேண்டுதலே கணபதிஹோமம் ஆகும். நாடு நலம் பெற நவகோள்களை வழிபட்டு கும்பாசிஷேக முகர்த்தத்தில் இலக்கின சார்புள்ள கிரகங்களை வழிபட்டு காற்று, மழை, நெருப்பு முதலிய உற்பாதங்கள் நிகழாது மங்களகரமாக கிரியைகள் நிறைவேற நவக்கிரக நாயகர்களுக்கு பூஜை, ஹோமம், ஜபம் போன்ற வழிபாடு செய்து பிரார்த்தித்தலே நவக்கிரக ஹோமம் எனப்படும்.

ரகோங்ன ஹோமம், திசா ஹோமம்.

ரகோங்ன ஹோமம் என்பது ரகோங்ன தேவதையைத் (இராட்சர்களை அழிப்பவர்) திருப்தி செய்தலே இக் கிரியையின் நோக்கமாகும். பூஜா காலங்களில் ஜெபிக்கும் ஜபங்களிலும், படிக்கும் மந்திரங்களிலும், ஒதும் வேதங்களிலும், திருமூறைகளிலும் உள்ள அசத்தத்தை நீக்கி சுத்தமாக்கி மந்திரவலிமையாக்கி சாந்தித்தியம் அடைய ரகோங்ன தேவதையை வழிபடுகின்ற கிரியை ஆகும். திசா ஹோமம் என்பது பிரதிஷ்டை செய்ய விருக்கும் ஆலய வீதியில் நான்கு திக்கு களிலும் அகோராஸ்தரம் முதலிய ஆஸ்திரங்களையும் பூசித்து, அசரர் முதலாணோர் உட்புகா வண்ணம் காவல் புரியும்படி வேண்டி செய்யும் கிரியையாகும். இந்த ஹோம முடிவில் அங்கு பூசிக்கப்பட்ட

நான்கு கும்பங்களையும் எடுத்து அவற்றின் நீரை கோபுரவாசலில் இருந்து வீதிவை மாகச் சொரிந்து காவலிடப்படுவதைக் காணலாம்.

கிராம சாந்தி, பிரவேச பலி

ஆலயம் அமைந்துள்ள கிராமத்தித் துள்ள தீய சக்திகள் துஷ்டத்தனமைகள் முதலியவற்றால் அங்கு நடைபெறவிலூக்கும் பிரதிஷ்டைக்கு இடையூறு ஏற்படாமல் மங்களம் உண்டாகும்படி கிராம அதிபதியாகிய அஷ்ட வையிர வரைப் பூசித்து அவ்விடத்தில் உள்ள கெட்ட தேவதைகளைப் போக்குமாறு வேண்டிச் செய்யப்படும் கிரியை ஆகும். இக் கிரியை ஆலயத்தின் மேற்கு வீதியிலோ அல்லது சான வீதியிலோ நடைபெறும். கிராம சாந்தி மூலம் கிராமத்தின் காவலை உறுதிப்படுத்தி வைரவரிடம் வேண்டுதல் நடத்துவது போலவே பிரதிஷ்டையின் போதோ அல்லது மகோற்சவத்தின் போதோ இடையூறு இன்றி விழா நடந்தேறியதற்காக பிரதிஷ்டை முடிந்து மண்டலாபிஷேக இறுதியிலும் அல்லது மகோற்சவ இறுதியிலும் வைரவரை மகிழிப்பதற்காக வைரவர் மடை நடாத்தப்படுவது உண்டு. பிரவேசபலி என்பது ஆலயத்தின் எட்டுத் திக்குகளிலும் உள்ள யசு, ராகஷஸ், பூத, பிசாச பிரமராக்ஷதர் முதலான எட்டு தூர்தேவதைகளையும் மலை, சமுத்திரம், நதி, முற்சந்தி முதலான எட்டு இடங்களுக்குச் சென்று வசிக்கும் படி கட்ட வையிட்டு ஆலய நவசந்திகளில் அந்தந்தத் தேவதைகளை வழிபட்டு இறுதியில் மகாலக்ஷ்மியை வழிபாடு செய்தலே பிரவேச பலி என்கின்ற கிரியைகும்.

வாஸ்து சாந்தி

கும்பாபிஷேகத்திற்குரிய யாக சாலைகளையும் ஆலயத்தையும் ஆங்காங்கு உள்ள குற்றங்குறைகளையும் நீக்கி சுத்தியாக்கப்படுவதற்காக செய்யப்படுகின்ற கிரியையே வாஸ்து சாந்தி என்பர். பூமிக்கு அதிபதியாகிய பிரம்மா, மழைக்கடவுளான்

வருணன், இந்திரன் அயன் முதலிய 53 தேவர்களுக்கான பூசை செய்து பலி கொடுத்து நிலத்தில் உள்ள தோழங்களை எல்லாம் ஒரு உருவமாக்கி, இதனை வைக் கோவு தர்ப்பை முதலியவற்றால் ஆள் உருவமாக்கி செய்யப்பட்ட வாஸ்து புருஷனை பூஜித்து அக்கினியிலே பொருத்தி ஏரி மூலம் செய்து பின் அவ்வுருவத்தை ஆலயமண்டபங்கள் விதிகள், யாகசாலைகள் முதலான இடங்களிலுள்ளாக இழுத்து வந்து இறுதியில் ஈசானத்தில் போட்டு விடுவதும் பின் வாஸ்து கும்ப தீரை தெளித்து சுத்தம் செய்வதுமே வாஸ்து சாந்தி ஆகும்.

யந்திர பூஜை, கோ பூஜை

யந்திர பூஜை என்பது பிரதிஷ்டையின் போது விம்பத்திற்கு கீழ் பதிக்கப் பெறும் யந்திரமானது உலோகத்தகட்டிலோ அல்லது தங்கத் தகட்டிலோ வரை யப்பட்ட அந்தந்த மூர்த்தியினது அம்சங்களை கொண்டதாக அமையும். இது கும்பாமிஷேகத்திற்கு சமார் ஒரு மண்டலம் முன்பதாகவே தயார் செய்யப்பட்டு தினமும் அபிஷேகம் பூஜை செய்யப்பெற்றுத் தெய்வ சாந்தியத்தை ஏற்படுத்தும் கிரியையாகும். கோ பூஜை பிரதிஷ்டைக்குரிய ஜிந்து திரவியங்களையும் கொடுக்கின்றதும் பதினான்கு புவனங்களிலும் உள்ள தேவதைகளை நதி முதலான விஷேष வள்ளுக்களையுடைய கோமாதாவாகிய பக்கவை பூசித்து வழிபட்டு சிறிது நேரம் ஆலயமண்டபத்தில் வசிக்கக் கூடியும் கிரியையாகும்.

நயனோன் மீஸனாம், ஐவாதி வாசம்

பிரதிஷ்டைக்குரிய புதிய மூர்த்திக்கு மந்திர பூர்வமாக கண் திறக்கும் செயற்பாடே நயனோன்மீஸனம் ஆகும். உருவத்திருமேனியைச் சுற்றி திரையிட்டு குருவின்கையிலிருந்து சிற்பி ஆயுதத்தை பெற்று முதலில் நெற்றிக்கண்ணையும் குரிய நேத்

திரம் சந்திரன் நேத்திரம் போன்றவற்றை இறைவனைத் தியானித்துக் கொண்டு திறக்கும் செயல் ஆகும். இவ்வாறு திறக்கும் கண்களை முதலில் தங்க ஊசியால் திறக்க வேண்டும் என நூல்கள் கூறுகின்றன. இவ்வாறு நயனோன் மீஸனம் செய்யப்பட்ட விக்கிரகத்தை நீரில் அமிழ்த்தி வைத்தலே ஜலாதி வாசம் என்பர். நதி, தடாகம், புஷ்கரினி ஆகிய நீர் நிலையங்களில் மூர்த்தியை கழுத்தனவு நீரில் கிழக்கு நோக்கி இருக்கச் செய்கின்ற செயற்பாடு இனுவாகும்.

தான்யாதி வாசம், கிராமப் பிரதக்கிணம்

ஐலாதிவாசம் முடிவடைந்த விக்கிரகத்தை சுத்தமான தானியத்தை எடுத்துப் புண்ணியயாக நீரால் தெளித்து பின் தானியத்தால் மூடி வைக்கப்படும் செயற்பாட்டையே தான்யாதிவாசம் என்பர். பின் மூர்த்தியை எடுத்து ஒரு பீடத்தில் வைத்து அடியார்களை கொண்டு அந்த ஆலயத்தை அண்மித்திருக்கும் கிராமங்கள் தோறும் சென்று சுற்றி வரும் நிகழ்வையே கிராமப் பிரதக்கிணம் என்பார்கள்.

சயனாரோகணம், நாமகரணம்

கிராமப் பிரதக்கிணம் முடிந்து வந்த விக்கிரகத்திற்கு திருஷ்டைதோஷ நிவீர்த்தி கண்ணாறு நீக்குதல் என்ற கிரியை செய்த பின் மாஸையில் சயனாரோகணம் என்ற கிரியை செய்யப்படும், சுத்தமான விரிப்பில் தலையணை சோடசுப்பசாரம் முதலிய உபகரணங்களுடன் உருவத்திருமேனியை படுக்க வைத்து விஷேட பூஜை நியாஸம் முதலியவற்றை செய்கின்ற செயற்பாடே சயனாரோகணம் எனப்படும். இறைவனை உருவத்திருமேனியில் வந்து இணைந்து அருள் புரியுமாறு இவ்வைந்து கிரியைகள் செய்யப்படுகின்றன. கண்திறத்தல் என்பதால் ஐலத்திலிருந்தும் நெற்குவியவில்

வைத்ததால் நிலத்தினின்றும், வீதி வலம் வருவதால் ஆலயத்திலிருந்தும், படுக்கையில் வைப்பதால் காற்றிலிருந்தும் இறைவனுடைய சுக்தி, உருவத்தில் கலந்து கொள்கின்றது. ஆகவே தான் புதிய உருவத்திருமேனிக்கு இவ்வைந்து சிரியைகளையும் சிவாச்சாரியார் செய்து முடிக்கின்றார். இவ்வாறு செய்யப்பட்ட உருவத்திருமேனிக்கு நாமம் கூட்டும் (பெயர்) செயற்பாடே நாமகரணம் எனப்படும். சிவாச்சாரியார். தெரிவு செய்யப்பட்ட நாமத்தை சர்வவாத்ய கோஷத்துடனும் சர்வோபசாரத்துடனும் மும்முறை உச்சரிப்பார். பின் பக்தர்களும் உச்சரிப்பார்கள். இந்தச் சமயம் உச்சரித்த பெயரே என்றும் வழங்குவதாகும்.

மிருத்சங்கிரகணம்

இதற்கு மன் எடுத்தல் என்பது பொருளாகும். பாலிகை தெளிப்பதற்காகப் புண்ணிய பூமிக்கு சென்று, அதாவது, ஆலயத்தின் வீதியில் சுத்தமான இடத்தில் பூமிதேவியைப் பூசித்து வழிபட்டுப் பிரார்த்தனை முடித்துப் பூமிதேவியின் வயிற்றி விருந்து மன் எடுக்கப்படுகின்றது. படைப் புக்குரிய இடம் வயிறு என்பதால் அவற்றில் மன் எடுக்கப்பட்டு தூய்மையாக்கி யாகசாலைக்கு மங்கள வாத்திய சகிதம் கொண்டு வரப்படும். இந் நிகழ்வையே மிருத்சங்கிரகணம் என்பார்.

அங்குராப்பணம்

இதனை முளையிடுதல் என்று கூறுவார்கள். தொடங்கிய காரியம் நலமே வளர்ச்சி பெறும் பொருட்டு அமிர்தேசனாகிய சந்திரனைப் பூசித்து பாலிகை கடிகை சராபங்களில் மங்கள முளையிடுதல் ஆகும். அதாவது பசுப்பால் விட்டு அதில் நவதானி யத்தை இட்டு பூஜித்து உரிய மந்திரங்களுடன் பாலிகைகளில் (மண்சட்டி) அதனை விதைப்பர். இந் நிகழ்வையே அங்குராப்பணம் என கூறுவார்.

ரக்ஷாபந்தனம்

இக் கும்பாபிஷேகத்தை நலம் பெற செய்து உலகின் செல்வத்தை உண்டு பன்னூவதே இதனது முதல் குறிக்கோள் என்று நினைத்து எவ்வித இடையூறும் வராத வண்ணமும் அப்படிவரின் எம்மை அனுகாவண்ணமும் திடப்படுத்தி பிரதான குருவுக்கும், ஏனைய குருமார்களுக்கும், மூர்த்தி களுக்கும், ஆலய எஜானுக்கும் மங்களாருல் அணிந்து கங்கணம் கட்டுதலே ரக்ஷாபந்தனம் என்பார்கள்.

பிரசன்ன அபிஷேகம், பிரசன்ன பூஜை

புஞ்சாவர்த்தனப் பிரசன்ன பூஜை என்டையின் போது மட்டும் இக்கிரியை நடைபெறும். மூலமூர்த்தியிலுள்ள தெய்வ சாந்தியத்தை கும்பத்திலே ஒடுக்க முன் நடைபெறும் விஷேஷ அபிஷேகத்தையும் பூஜைகளையுமே பிரசன்ன அபிஷேகம், பிரசன்ன பூஜை என்பார்கள். அதாவது ‘‘பாஸாலயத்திலிருந்து யாகசாலைக்கு அழைக்குதுச் செல்லக் கருதியுள்ளோம். இறைவா! எங்கள் அழைப்பை ஏற்றுக் கூலகலா மூர்த்திகளுடனும் யாகசாலைக்கு எழுந்தருள வேண்டும்’’ என்று குரு பிரார்த்திக்க இறைவன் மகிழ்வுடன் யாகசாலைக்கு எழுந்தருள ஆயத்தமாகின்றார் என்பதாகும்.

கடல்தாபணம்

இக் கிரியையில் இறைவனை ஸ்தாபிப்பதற்காக நிலம், நீர், தி, காற்று, ஆகாயம், சூரியன், சந்திரன், ஆன்மா என்ற எண்வகை சம்பந்தமுடைய குடத்தில் (கலசம், கடம்) நீர், நவரத்தினம், தர்ப்பை, நூல், வஸ்திரம், மாவிலை, தேங்காய் முதலியலற்றை உறுப்புக்களாக பாலித்து உலகமெங்கும் நிறைந்து நிற்கும் பேரொளியை, ஓர் ஊர் ஒரு பேர் வடிவம் இல்லாது உயிருக்கு உயிராய் எங்கும் நிறைந்த பெருமானுக்கு இந்த கடத்தில் உருவமாக தோன்றி அருள் புரியுமாறு வேண்டி சர்வதேவதா சொஞ்சபமாகிய கடத்தில் உருவ

மாக தோன்றி அருள்புரியுமாறு வேண்டி
முப்பத்தெட்டு சக்திகளின் வடிவான
ஞானத்திருவருவத்தை அமைக்கின்ற
செயற்பாடே கடஸ்தாபனம் என்பார்கள்.

கலாகர்ஷனாம், சுஷணயாத்திரா ஹோமம்

பிம்பம் எனப்படும் விக்கிரகத்திலிருந்து
இறையருட் சக்தியை, தெய்வ சாந்தியத்தை
கும்பத்திலே வரச் செய்தலே கலாகர்ஷனம்
எனப்படும். அதாவது, கடஸ்தாபனத்தின்
போது அமைக்கப்பட்ட ஞானவடிவமான
திருவருவக் குடத்தில் பாலாலயத்தில்
அமைந்துள்ள பிம்பத்தில் உள்ள இறை
வனது ஒளி வடிவான் அருட்சக்தியை
குடத்தில் வருமாறு ஆகர்ஷித்தல் ஆகும்.
மேலும் கும்பத்தில் எழுந்தருளி நன்மை
எல்லாம் அருளுவான் எனக்கருதி தமது
வேண்டுகோளின் படி யாகசாலைக்கு செல்
லும் சமயம் கால நேரங்களினால் ஏற்
படும் இடையூறுகளைத் தவிர்க்கச் செய்யும்
கிரியையே சுஷணயாத்திரா ஹோமம்
ஆகும்.

யாகசாலைப் பிரவேசம், யாகபூஜை, ஹோமம்

பாலாலயத்தில் அமர்ந்திருக்கும் இறை
வனை கலாகர்ஷனம் எனப்படும் தெய்வ
சாந்தியத்தை திருவருவக் குடத்தில் ஆகர்
ஷித்த பின் வேதபாராயனம், சகல வாத்
திய கோஷங்களுடன் வலமாக யாக
சாலைக்குச் சென்று திருவருவக் குடத்தை
தானிய பீடத்தில் சிவாச்சாரியார் ஸ்தா
பிக்கும் செயலே யாகசாலைப் பிரவேசம்
என்பர். யாகசாலையில் பிரவேசிக்கும்
சிவாச்சாரியார் முதலில் விக்னேஸ்வர
பூஜை, புண்ணியாகலாசனம் என்பவற்
றைச் செய்த பின் சூரிய பூஜை, துவார
பூஜை, தோரணங்கள், திரிசூலங்கள்,
கொடிகள் ஆகியவற்றின் அதிதேவதை
களுக்கான பூஜை, பரிவார கும்பபூஜை,
அஷ்டமங்கள பூஜை, யாகேஸ்வரயாகேஸ்
வரி; பூஜை என்பவற்றை செய்து பின்

பிரதான வேதிகையில் அமைந்துள்ள பிர
தான கும்பம் அதனை சுற்றியுள்ள கும்
பங்களில் பஞ்சாசன பூஜை, ஆவரண
பூஜை, நியாசங்கள் மூலமாக தேஜோருப
மாக ஒளி வடிவாக சத்மயமான சரீரத்
துடன் எழுந்தருளி இருப்பவரை வழிபட்டு
பூஜை நிகழ்கின்ற செயல்களை யாக பூஜை
என்பார்கள். இது பகலில் சூரிய பூஜை
யுடனும் இரவில் சந்திர பூஜையுடனும்
ஆரம்பமாகும். இவ்வாறு பூஜை முடிந்த
பின்னர் சிவாச்சாரியார் பிரதான குண்
டத்திலே அக்கினி காரியம் செய்ததும்,
அதிலிருந்து அக்கினியைப் பிரித்தெடுத்து
ஏனைய குண்டங்களுக்குரிய சிவாச்சாரியார்கள் தங்கள் குண்டங்களில் இட்டு அக்கினி காரியம் செய்வர். இவ்வாறு பிரதான குண்டத்திலிருந்து அக்கினியைப் பிரித்துக் கொடுப்பது அக்கினி விபஜனம் எனப்படும். நெய், சமித்துவகை தானிய வகை, கிழங்கு வகை, பலகாரம், மருந்து வகைகள், வாசனைத் திரவியங்கள், முக வாச திரவியங்கள், ரசப்பொருள்கள் கொடிகள், இலைகள் திரவப் பொருட்கள் என்பவற்றை அவற்றுக்குரிய மந்திரங்களை ஒது அக்கினியில் இட்டு ஆகுதி வழங்குவர். இதனை விஷேச திரவ்விய ஹோமம் என்பர். இவை ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு பலன் சிறப்பாக சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அந்தந்த மூர்த்திக்குரிய மூல மந்திர காயத்திரி மந்திரங்கள் எல்லாம் ஒது ஹோமம் நடைபெறும். இவ்வாறு அக்கினி யில் செய்யப்பெறும் ஹோமங்கள், ஆகுதி களை இறைவன் முழுமனத்துடன் நேரடியாக ஏற்கின்றான் என்பது ஆகமப்பிரமாணமாகும். இவ்வாறு நடைபெறும் யாகசாலையில் 33 குண்டம், 25 குண்டம், 17 குண்டம், 9 குண்டம், 5 குண்டம், 1 குண்டம், என குண்டங்கள் அமைந்து பிரதிஷ்டை நடைபெறும்.

தூபி, திபஸ்தாபனம்

ஆலயத்தில் உள்ள விமானங்களின்
நுனியில் வைக்கும் கலசத்தையே தூபி

என்பர். ஆலய மண்டபத்தில் துபிகள் வரி சையாக வைக்கப்பட்டு, பட்டு, மாவிலை, கூர்ச்சம், பூமாலை, போன்றவற்றால் அலங்கரித்து பூஜை செய்து மங்கள வாத்திய சகிதம் ஆலயத்தை வலமாக வந்து சிற்பாசாரியார் விமானத்தின் மேல் பாகத்தில் ஸ்தாபிக்கும் செயல்களை இது குறிக்கும். தீபஸ்தாபனம் என்பது மண்டபத்திலே வைத்து சர்வ அலங்காரங்களுடன் கூடிய தீபமொன்றை ஏற்றி அதனை அர்ச்சித்து வழிபட்டு சுமங்கலிப் பெண் அதனை ஏந்திய படி வீதிவலமாக வந்து மூலஸ்தானத்தில் அதனை வைத்தலே தீபஸ்தாபனம் ஆகும். பின் பரிவார மூர்த்திகளுக்கும் தீபஸ்தாபனம் நடைபெறும். இத் தீபம் குப்பாரிஷேகம் முடியும் வரை அணையாது பாதுகாக்கப்படும்.

யந்திர, பிம்பஸ்தாபனம்

ஆலயத்தின் மூலஸ்தானத்தின் உள்ள ஆதார சிலை நிறுவப்படும், பீடக்கல்லினை உரிய முறைப்படி பொருத்தி அமைத்த பின் அதன் மேல் நவரத்தினங்களையும் உரிய முறைப்படி மந்திர சகிதமாகப் பதிந்து நியாசம் செய்தலே ரத்தின நியாசம் என்பர். பின் அதன் மேல் பூஜை பண்ணப்பட்ட இயந்திரத்தை அதில் பதித்தலே இயந்திரஸ்தாபனம் ஆகும். பின் சயனத்திலிருந்து மூர்த்தியை எழுந்தருளச் செய்து வீதி வலமாகக் கொண்டு வந்து இந்த ஆசனத்தின் மீது வைக்கிற செயலே பிம்பஸ்தாபனம் ஆகும். இதனை செய்யும் போது நல்ல சுப முகூர்த்தத்தில் ஸ்திரலக்கினமாக, அம்மன் மூர்த்தியாயின் உபயலக்கினமாக உள்ள முகூர்த்தத்தில் சர்வமங்கள் வாத்தியங்களுடன் ஸ்தாபனம் செய்வர்.

அஷ்டபந்னம், தெலாப்பியங்கம்

எட்டு வகையான மருந்து சேர்த்து இடித்து சுவாயியையும் பீடத்தையும்

சேர்த்துப் பலப்படுத்தி வைக்கும் ஒரு சேரவையே அஷ்டபந்தனமாகும். இது பிருதுவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், சூரியன், சந்திரன், ஆன்மா ஆகிய அஷ்டமூர்த்திகள் அம்சமான குங்கிலியம், கொம்பராக்கு, சுக்கான்கல், தேன்மெழுகு, நறகாவி. செம்பஞ்சு, ஏருமை வெண்ணைய், சாதிலிங்கம், என்னும் எட்டுப்பொருள்களையும் உரிய அளவில் சேர்த்து இடித்து தயாரிக்கப்படுவதாகும். தெலாப்பியங்கம் என்பது எண்ணைய் காப்பு சாத்துதல் என்பார்கள். அதாவது விக்கிரகம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு அஷ்ட பந்தனம் சாத்திய பின்னர் அதற்கு சிவாச்சாரியார், எசமான் தாமேதமது கை களால் எண்ணைய் சாத்தி வணங்குவர், சந்தனாதி தைலம், நல்வெண்ணைய் முதலிய வாசனைத் தைலம் இதற்கு பயன்படுத்தப்படும். இது பாபநிவர்த்தியைச் செய்யும்.

பிம்பசத்தி, ஸ்பர் சாகுதி

தெலாப்பியங்கம் நிறைவேறிய பின் மூர்த்தியின் திருவுருவத்திலுள்ள தோஷங்களை நீக்குவதற்காக பிம்பசத்தி என்னும் கிரியை செய்யப்படுகிறது. பல விதமான புண்ணிய தீர்த்தங்களாலும் இதற்கென விதிக்கப்பட்ட பலவேறு இலைவகை, பட்டுவகை, மூலிகை, மண்வகை, புஷ்பவகை முதலியவகைள நிறைத்து ஜபித்து அந்த நீரினால் அபிஷேகித்தலே பிம்பசத்தி எனப்படும். ஸ்பர் சாகுதி என்பது யாகசாலையில் வழிபடும் அக்கினியிலும் கும்பத்திலும் ஆவாகனம் செய்து பூஜிக்கப்பட்ட தெய்வ சாந்தியத்தை பிம்பத்திலே ஒடுக்குவதே ஸ்பர் சாகுதி ஆகும். அதாவது அக்கினியுடன் அருவுருவ திருமேனியாக இருக்கும் கும்பத்திற்கும் கும்பத்திலிருந்து தருணாலயத்தில் வீற்றிருக்கும் உருவத் திருமேனிக்கும் முப்பரி நூலால் அல்லது தர்ப்பக்கயிற்றால் தொடர்புபடுத்திச் (நாடைநானம்) சிவாக்கினியில் ஆகுதி செய்து

சுருக்கருவத்துடன் முப்புரி நூலைத் தொடர்பு கொண்டு தருணாலயம் சென்று உருவத் திருமேனியைப் பிரமபாகம் விஷ்ணுபாகம், உருத்திரபாகம் என்று மூன்றாகப் பிரித்து பூசித்து சுருக்கருவத்தில் எஞ்சியிருக்கும் நெய்யை அந்தந்தப்பாகத்தில் ஹோமம் செய்கின்றார். இவ்வாறு மூன்று முறை நடைபெறுகின்றது. அக்கினிக்கும் குணம் உருவம் பரஞ்சோதியாகிய பேரோளி, அருவம். அது உருவத் திருமேனியில் மறைந்து நிற்கிறது. ஒரு சமயம் மால் அயனுக்கு அந்தப் பரஞ்சோதி உருவமாகக் காட்சியளித்து பின் அந்தச் சோதி குளிர்ந்து மலையாக மாறியது என்பதைப் புராணங்கள் மூலம் நாம் அறிவோம். அந்த மலையிலிருந்து எடுத்து உருவாக்கப்பட்டதே உருவத்திருமேனியாகும். உருவமான சிவாக்கினியில் ஹோமம் செய்து யாகசாலையில் நிகழ்த்திய ஹோமத்தின் பலன்கள் யாவும் இந்த உருவத்திருமேனியில் நின்று அருள் புரியட்டும் என்பது கருத்தாகும். இவ்வாறு ஹோமம் ஜபம், பூசை, முதலியவற்றால் யாகசாலையில் வேதிகையில் வைக்கப்பட்ட கலசநீர் அருளமுத்தாய் மாறுகின்றது.

மகாபூர்ணாகுதி, யாத்திராதானாதிகள் கும்பஉத்தாபனம், சம்யோஜனம், கிரகபிழிதி

இறுதியில் பிரதான சிவாச்சாரியார் பிரதான குண்டத்தில் பூர்ணாகுதி வழங்கியதும் ஏனைய சிவாச்சாரியார்களும் தத்தம் குண்டங்களில் பூர்ணாகுதி கொடுத்துப் பிரதான குண்டத்தில் அக்கினி சமயோஜனம் செய்வர். பின்பு பிரதான குண்டத்தில் மஹா பூர்ணாகுதி நடைபெறும். வஸ்திரம், தாம்புலம், பழம், தேங்காய் சுகந்தி, புஷ்பம், சுவர்ணம் முதலிய பொருள்கள் எல்லாம் குண்டத்தில் போடப்படும். பின் அக்கினியை பிரதான கும்பத்தில் ஆவாகனம் செய்வார்கள். பின் விழைத் தீபாராதனைகள் அர்ச-

சனைகள் செய்து பூஜித்து வழிபட்டு ஸ்தோத் திரம், சதுரவேதம், ஆசீர்வாதம், பஞ்சபுராணங்கள் முதலான பாராயணம் செய்து பின் குறிக்கப்பட்ட சுபநேரத்தில் சகலவித தோழங்களும் நிவர்த்தியாகும் பொருட்டு நவக்கிரக தானம், யாத்திராதானம் என்பன வழங்கப்படுகின்றது. இதுவே யாத்திராதானாதிகள் என்பர். பின் அந்தனர் ஒருவரை அலங்கரித்து அவரை வாகனமாகப் பாவித்து அவர் சிரசில் பிரதான கும்பத்தை வைப்பர். இந்நிகழ்வை கும்ப உத்தாபனம் என்பர். பின் மங்களவாதத்தியங்கள் முழங்க ராஜோபசாரங்களுடனும் வேதபாராயணம் - திருமுறைபாராயணங்களுடனும் வீதி வலமாக எழுந்தருளி தருணாலயம் என்படும் மூலஸ்தானத்திற்குச் சென்று விக்கிரகத் திற்கு முன் அமைந்திருக்கும் தண்டிலத்தின் மேல் திருக்குட்டத்தை வைப்பர். இக்கும்பங்கள் வீதி வலம் வரும் போது ஸ்தூபி கும்பத்தை அதைப் பிரதிஷ்டை செய்யும் சிவாச்சாரியார் எடுத்து விமானத்தின் மேலிருக்கும் ஸ்தூபியை அடைந்து அபிஷேகிப்பர். பின் அருவருவ திருமேனியாக கும்பத்தில் இருந்து உருவத்திருமேனியாகிய பிம்பத்திற்கு தெய்வ சாந்தியத்தை ஏற்படுத்தும் கிரியையாகிய நியாசங்கள் நடைபெற்று ஆகர்சித்தலே சம்போஜனம் என்படுகின்றது. பின் கும்பத்திலிருந்து பீஜத்தைக் கூர்ச்சத்துடன் எடுத்து யொங்கமாக மூலமந்திரோக்சாரணத்துடன் மூர்த்தியில் சேர்ப்பத்து ஆவாகனம் செய்வர். பின் குடமுழுக்கு வேளையில் சுப முகர்த்தத்தில் எவையேனும் கிரகங்கள் குற்றமாக இருந்தால் குற்றங்களை நீக்கும் பொருட்டு நவக்கிரக நாயகர்களில் எந்தக் கிரகம் குற்றமாக இருக்கின்றதோ அந்தகிரகத்திற்கு வழிபாடு செய்கின்ற செயல்களையே கிரகப்பிரீதி என்பார்கள்.

மகா கும்பாபிஷேகம்

சர்வ மங்களவாதத்தியங்களும் முழங்க இறையருள் நிரம்பிய கலச திருக்குடத்தில்

உள்ள அருளமுதை உருவதிருமேணியாக வீற்றிருக்கும் பிம்பத்தில் சிவாச்சாரியார் மந்திர உச்சரிப்புடன் குறிக்கப்பட்ட முகூர்த்தத்தில் அபிஷேகம் செய்வதேயே மகாகும்பாபிஷேகம் எனப்படும். இதனை பெருஞ்சாந்தி என்றும் குடமுழுக்கு என்றும் கூறுவர். இவ்வாறு மகாகும்பாபிஷேகம் என்று பிரசித்தமாக வழங்குவதன் காரணம் யாது? படிக நிறம் வாய்ந்த சிவ விங்கம் பாதாளத்திலிருந்து வானளா விப் புவனம் முழுவதும் வியாபித்து நிற கின்றது. கூடிக்குறையாத பூரண சந்திரன் சிவவிங்கத்தின் சிரசில் விளங்குகின்றது. அதிலிருந்து அழுத நீர் பெருகிக் கொண்டே இருக்கின்றது. அக் காட்சியை உள்ளத் தால் சிவாச்சாரியார் தியானி த்துக் கொண்டு ‘‘நமசிவாய’’, என்ற ஐந்தெழுத்தை நடுமணியாக கொண்டு விளங்கும் ஸ்ரீருத்திரத்தைச் செபித்துக் கொண்டு அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும் என்ற விதி முறையைப் பின்பற்றி இயற்கையாகவே இறைவன் முடியிலிருந்து இடைவிடாது அருளமுதம் பொழியப் பூஜை ஹோமங்களால் அருளமுதமாக மாறிய கலச நீரை அத்துடன் சேர்ந்து அபிஷேகம் செய்ய தாக் அமைந்தபடியால் மகாகும்பாபிஷேகம் என்ற பெயரிட்டு அழைக்கப்படலாயிற்று. மகா - போற்றத்தக்க, கும்பாபிஷேகம் - கலசநீரால் அபிஷேகம் செய்தல் என்ற கருத்தாகும். பின் மஹாஹவிர் நிலைதனம் என்னும் விசேஷ நெவேத்தியத்தை நிவேதித்து வழிபட்ட பின் திருக்கதவைச் சாத்தி விடுவார்.

தசதர்சனம்

இவ்வாறு கும்பாபிஷேகம் முடிந்தவுடன் தேவர்களுக்கான பூஜைக்காக மூன்றே முக்கால் நாழிகைக்கு திருக்கதவை அடைத் துவிட வேண்டும் என்பது ஆகமவிதியாகும். பின் தசதர்சனம் நிகழும். அதாவது - பசு, ஆசாரியார், வேதம் அறிந்த சாத்திவிக் அந்தனர், கண்ணாடி, பூரணகும்பம், தீபம்,

கன்னி, கணிகை, எஜமானர், சிவபக்தர் கள் - இந்த பத்தும் தசதர்சனம் என்பன வாம். பண்ணிசை நிகழ்த்தித் திருக்கதவினைத் திறந்து ஒவ்வொரு தரிசனமாக காண்பித்தலே தசதர்சனமாகும்.

சிவாச்சாரியார் உற்சவம், எஜமான் உற்சவம்

சிவச்சாரியார் யாகசாலையில் அமைக்கப்பட்ட யாகதேவர்களை திருப்தி செய்து வழிபட்டு அவர்களை விசர்சனம் செய்து தாங்கள் கட்டிய காப்புக்களையும் விசர்சனம் செய்த பின் சிவாச்சாரியார் உற்சவம் நடைபெறும். இக் கும்பாபிஷேகத்தை வெகு சிறப்பாக செவ்வனே செய்து மந்திரகிரியா முறைப்படி செய்த குருமார்கள் சிவாச்சாரியார்களுக்கு விழா எடுத்தலே சிவாச்சாரிய உற்சவமாகும், இவ்வாறு சிவாச்சாரியார்களை உபசரித்து தசுவினை தாம்புலங்கள் வழங்கி நமஸ்கரித்து அவர்களது ஆசீர்வாதம் பெறும் செயல்களை இது குறிக்கின்றது. பின் ஆலய எஜமா னுக்கு அல்லது நிர்வாகிக்டு திருவருட்பிரசாதம் வழங்குகின்ற நடவடிக்கையே எஜமான் உற்சவம் எனப்படும்.

மகாபிஷேகம், மண்டலாபிஷேகம்,
திருக்கல்யாணம்

மகாகும்பாபிஷேகம் என்பது பஞ்சாமிர்தம், பால், இளதீர் போன்ற சகல அபிஷேக திரவியங்களால் மூல மூர்த்திக்கு அபிஷேகம் செய்து ஸ்நபனாபிஷேகம் செய்து திருவருள் நிறைவை உண்டு பண்ணுகின்ற நிகழ்வுகளே மகாபிஷேகம். எனப்படும். இது கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்ற பின் முதல் நடைபெறும் அபிஷேகமாகும். பின் அலங்காரம் திவலிய பீதாம்பராதி வஸ்திரங்களாலும் ஆபரணங்களாலும் சந்தனாக்ஷத, தில்விய பரிமள சுகந்த புஷ்பங்களாலும் அலங்கரித்து விசேஷ பூஜைகள் முறைப்படி நடைபெறும். கும்பாபிஷேகம் நிகழ்த்த நாளிலிருந்து 44, 45, 48

வரை இறைவனின் மூலமந்திர ஜபத்துடன் அபிஷேக ஆராதனைகள் நடைபெறுதலே மண்டலாபிஷேகம் ஆகும். திருக்கவியா ணம் என்பது கும்பாபிஷேகம். அன்று மாலை நடைபெறும் விழாவாகும். ஆன மாக்களாகிய நாம கண்டுகளின்து உய்யும் வண்ணம் நித்திய கல்யாண மூர்த்தியா கிய இறைவன் இறைவிக்குத் திருக்கவியாண உத்தவத்தை அதிவிமரிசைசுடன் சிவாகம வீதி கூறியவாறு நடாத்தி சிவ சத்தி ஐக்கிய முண்டாக்கி உலக தோற மற் ஏற்படுத்தும் கிரியையே திருக்கவியாண உற்சவமாகும்.

பார்க்குமிடமெங்கும் நீங்கமற நிறைந்து நிற்கும் இறைவனை சாதாரண காலங்களில் தரிசிப்பவர்களுக்கு ஒரு மடங்கு பல னும், சாம்பவ திக்ஷயாகிய உற்சவங்களில் தரிசிப்பவர்களுக்கு ஆயிரம் மடங்கு பல னும் கும்பாபிஷேகத்தை தரிசிப்பவர்களுக்கு ஸக்கம் மடங்குபலனும் அளிப்பதாக ஆக மங்களில் உள்ள “காரணாகமம்” கூறு கின்றது. உற்சவ காலங்களிலும் பார்க்க கும்பாபிஷேக காலத்தில் யாக டு ஜெ ஹேரமம் கூடுதலாலும், ஆன்ம கோடிகள் உள்ளங்களில் விஷேட அன்பு, ஆர்வம், தெய்வபக்தி கூடுதலாலும் கும்பம் அக்கினி யாகேஸ்வரன் சிவாச்சாரியாகளின் இரு தயம் அடியார்களின் உள்ளம் முதலிய ஐந்து இடங்களில் சிறப்பான வழிபாடு நடைபெறுவதாலும் ஈகும் கோடி இறை அருள் படிவதாக காரணாகமம் கூறுகின்றது. அதனாலேயே இதனை பெருஞ்

சாந்தி என்று கூட கூறுவார்கள். இதனை திருமுறைகளில் ‘‘பெருஞ் சாந்தி காணாதே போதியோழும்பாவாய்’’ என்று இருப்பதை காணலாம். இவ்வாறு காணுதற்கரிய கும்பாபிஷேகங்கள் எங்கு நடைபெற்றாலும் அங்கு சென்று நடைபெறுகின்ற கிரியை கள் யாவற்றையும் தரிசித்து வழிபட்டு பின் கும்பாபிஷேகத்தை வெகுசிறப்பாக நடாத்திய சிவாச்சாரியார்களை வணங்கி அவர்களிடம் இருந்து திருவருள் பிரசாதம் வேண்டி இறைவனது இஷ்ட சித்திகளைய் பெற்று இனிது வாழ்வீர்களாக.

நல்லூர் கந்தசாமி கோயில் மகோற் சவத்தை முன்னிட்டு வருடாவருடம் யாழ் மாநகர சபையினரால் வெளியிடப்பட்டு வரும் “நல்லைக் குமரன்மலர்” என்ற இதழ் இந்த வருடமும் பல சிரமங்களின் மத்தி யிலும் வழிமை போல் வெளிவர கந்தன் திருவருள் கூடியுள்ளது. அந்த நல்லை கந்தன் மலரில் கும்பாபிஷேக மகத்துமம் என்ற தலைப்பில் கும்பாபிஷேக முறை கரும் கிரியை விளக்கமும் வெளிவருவது நல்லைக் கந்தனின் அருள் தான் என்று கருதி அவரது திருப்பாதார விந்தங்களில் சமர்ப்பிக்கின்றேன். இதை வெளியிடுவதற்கு அரும்பாடுபட்ட எல்லாலாருக்கும் கந்தன் அருள் பொலிகவென பிரார்த்திக் கின்றேன்.

“மேன்மை கொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

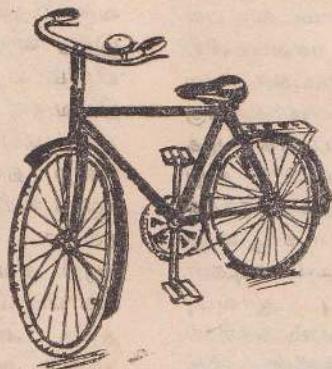
சுபம்.

“ஆவயந்தொழுவது சாலவும் நன்று”

“நீற்றின் ஒளிலீளங்க வாழ்வோயாக”

மூமாலா, ஏசியா கைக்கிள், கைக்கிள் உதிரிப்பாகங்கள்
 யர், சியுப், CIC பெயின்ட்வகைகள், ஹாட்டிவீயர்
 பொருட்கள் மற்றும் பல்பொருள் வகைகளை
 மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும்
 லீற்பதனை செய்பவர்கள்

E. S. P. & CO

இ. ச. பேரம்பலம்

சக நிறுவனம்

50, கண்ணுரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

செவ்வேள் அருளும் திருப்பரங்குன்றம்

பண்ணைத் தமிழகத்தின் சிறப்பு வாய்ந்த வழிபாடாக முருக வழிபாடு இருந்திருக்கிறது. அந்திலை இன்றுவரை தொடர்சின்றது. இவ் வழிபாடு தமிழ் மக்களுடைய வழிபாடாகவும், பண்ணைத் தமிழகத்தில் குறிஞ்சி நில மக்களுக்குரிய சிறப்பு வழிபாடாகவும் விளங்கிவந்துள்ளது. சங்க இலக்கியங்களும் இவற்றிற்குப் பின்னர் எழுந்த நூல்களும் இதற்குத் தக்க சான்று பகரக் காணலாம்.

இறைவன் அங்கிங்கெளாதபடி எங்கும் நிறைந்தவன். அவன் இல்லாத இடமே யில்லை. ஆயினும் அவனை வழிபடுவதற்கென ஆங்காங்கே கோயில்களை அமைத்துக் கொண்ட பெருமை சமயிகட்குண்டு. அந்தவகையில் முருக வழிடாட்டினரும் குமரப் பெருமானுக்கென கோயில்கள் பல வரும்த்துக் கும்பிட்டுவரலாயினர்.

குமரக் கடவுளுக்கு ஆறுபடை வீடுகள் உண்டென்றும் அவையாவும் மலைகளி லேயே அமைந்துள்ளன என்றும் அறிவோம். “ஆறுபடை வீடு” என்ற சொற் றொடரை வெளிப்படையாக முதன் முதலிற் குறியவர் நக்கிரராவர். இவர், தாம் இயற்றிய திருமுருகாற்றுப் படையில் “திருப்பரங்குன்றம்” “திருச்செந்தூர்” “பழனி” “திருவேரகம்” “குன்று தோராடல்” ஆகிய ஆறு இடங்களையும் முருகனுறையும் ஆறுபடை வீடுகளென்பர். இவற்றுள் “குன்றுதோராடல்” தனியொரு குன்றினைக் குறிக்கவில்லை! ஒன்றொரு குன்றிலுமிருந்து அருள் புரிகின்றான் குமரன்! என்பதை இது விளக்கி நிற்கிறது.

இக் கட்டுரையில் முருகனுக்குரிய ஆறுபடை வீடுகளில் ஒன்றாகிய “திருப்பரங்குன்றம்” பற்றியும் அவன் பெருமை குறித்தும் ஆராய்ப்படுகின்றன.

ஆறுமுகப் பெருமானை வழிபடுவோர் அவன், தொடர்பான எல்லாவற்றையும் அறு வகைப்படுத்திப் போற்றிவருதல் வழக்கம்.

சிவனுக்குரிய ஐந்து திருமுகங்களோடு சக்திக்குரிய அதோழுகமும் இணைந்த ஆறு திருமுகங்களிலிருந்து ஆறுமுகங்களுடன் தோன்றியவன் ஆறுமுகக் கடவுள்.

முருகனைப் பாலூட்டி வளர்ந்த கார்த்திகைப் பெண்களும் அறுவர்; இப்பெருமானை வாழ்த்தி வணங்கும் திருமந்திரமும் “சரவணபவ” எனவும் “குமராயநம்” எனவும் ஆறு எழுத்துக் களைக் கொண்டதாகும். இதனை நக்கிரரும் “ஆறெழுத்தடக்கிய அருமறை” எனபர். அருணசிரிநாதரும் “இசையில் சடாட்சரம்” எனப்புகழ்ந்தேத்துவர். முருகப் பெருமானுடைய “தாந்திரீக வழிபாட்டு யந்திரமும்” ஆறு கோணங்களையுடையசக்கரமாகும்.

முருகனுக்குரியவை! முவிகுழனங்களாகும். முற்றறிவு, வரம்பில் இன்பம், இயல் பாகவே பரசங்கள் இல்லாமல் முடிவில் ஆற்றல், பேரருள், தம்வயமுடைமை என்பனவே அவைகளாகும்.

கந்தனுக்குரியி முக்கிய விரதயான கந்தசல்லியும் ஆறு தினங்களே கொண்

டாடப்படுகிறது. அந்தவகையில் முருகனு டைய படைவீடுகளும் ஆறு எனக் கொள் ளப்படுவதில் வியப்பில்லை.

ஆறுபடைவீடுகளுள் ஒன்றாக விளங் கவது திருப்பரங்குன்றம். அதுமட்டுமன்றி ஆறுபடை வீடுகளுள் முதலில் வைத்தென் ணப்படும் சிறப்பும் இதற்குண்டு.

பத்துப் பாட்டு நால்களுள் ஒன்றாகிய திருமுருகாற்றுப் படையில் திருப்பரங்குன் றத்திலும் முருகன் உறைகின்றான் என்ப தனை,

“ மாடுமலி மறுகில் கூடற்குடவயின்
அஞ்சிறை வண்டின் அரிக்கண மொலிக்
குன்றமர்ந் துறைதலு முரியன்”

என நக்கீரர் நயம்பெறவுரைப்பார். அதா வது, மாடங்கள் மிக்க தெருக்களையும் டைய மதுரைக்கு மேற்குத்திக்கில், செவ் விய சிறகினையுடைய வண்டுகளின் அழிய கூட்டம் ஆரவாரிப்பதற்கிடமான திருப்ப ரங்குன்றிலே முருகன் உறைதலு முரியன்.

திருமுருகாற்றுப்படைக்கு முன்னர் எழுந்த நூலாகிய அகநானாற் றி ஸ்

“ சூர் மருங்கு அறுத்த சுடர் இலை நெடுவேல். சினம்மிகு முருகன் தண்ப ரங்குன்றம்... ”

என இப்படைவீடு கூட்டப்படுகிறது.

எட்டுத்தொகை நால்களுள் ஒன்றாகிய பரிபாடலில் திருப்பரங்குன்றம் திருமாவி ருங்குன்றம் எனும் இருவகைக் குன்றங்களைக் குறித்த விரிவாள செய்திகள் காணப்படுகின்றன. இவற்றுள், திருப்பரங்குன்றம் செவ்வேள் எனும் சிவமெந்தன் வீற்றிருந்தான் புரியும் திருத்தலம் என

வும், இக்குன்றத்தில் உள்ள கடப்ப மரத் தடியின் நீழலில் செவ்வேள் உறைந்தாரன் புரிகின்றான் எனவும் கூறும் பாடல்கள் உள்ளன. ஆறுபடை வீடுகளையும் அவற்றிலுறையும் முருகப்பெருமானையும் அழிய சந்தக்கவிதைகளிற் பாடியருளியவர் அருண கிரிநாதர். அவர் திருப்பரங்கிரி முருகனை பின்வருமாறு போற்றுவர்.

“ திடர்த் தெதிரந்திடும் அசரர்கள் பொடிபட
அயிற்கொடும்படை விடுசரவனைபவ
திறற் குகன் குருபரனென வருமொரு
முருகோனே
சேழித்த தண்டலை தொறு மிலியகுட
வளைக் குலந்தரு தரளமு மிகுமூர்
திரும்பரங்கிரி வளநகர் மருவிய
பெருமானே ”

“ மருவங் கடல் துந்துமியும் குட
முஹவங்கள் குமின் குமின் என்றிட
வயமொன்றிய செந்திலில் வந்தாருள்
முருகோனே
மதியுங் கதிருங் புயலுந்தினம்
மருகும்படி அண்டமிலங்கிட
வளர்கின்ற பரங்கிரி வந்தாருள்
பெருமானே.

திருப்பரங்குன்றம் ஆகிய நகரத்தின் நடுநாயகமாகத் திகழும் மலை 300 அடி உயரத்தையுடையது. இம் மலையின் தோற்றும் சிவலிங்கவடிவில் அமைந்துள்ளது. சிவபெருமானே குன்றுருவாக அமைந்துள்ளார் என்பது சௌ சமயிகள் நம் பிக்கை யாகும். அதனால் இக்குன்றை சிவபெருமானாகவே யென்னித் தொழுது வந்தால் தொல்லினையாவும் தொலைந்து விடும் என்கிறார் ஆளுடைய பிள்ளையார்.

“ மைத்தகு மேனி வாளர்க்கள்தன்
மகுடங்கள்
பத்தின திண்டோள் திருப்பதும் செற்
நாள் பரங்குன்றை

சித்தமதொன்றிச் செய்கழல் உன்னிச்
சிவன் என்று
நித்தலும் ஏத்தத் தொல்லினை நம்
மேல் நில்லாவே ..

மேலும்,

“பரங்குன்றை யுன்னிய சிந்தையடைய
வர்க்கில்லை யுறுநோயே...”

எனவும் அருளியுள்ளார்.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும் பரங்கிரி
நாதரைப் (சிவனை)போற்றித் தாம் பாடிய
பாடல்கள் பத்தையும் படிப்பவர்,

“பரங்குன்றம் மேய பரமன் அடிக்கே
குடியாகி வாணோர்க்கும் ஓர் கோவும்

ஆகி
குலவேந்தராய் விண்முழுதாள்பவரே..”

என அறுதியிட்டுக் கூறுவர்.

சிவன் வேறு முருகன் வேறு அல்லர்
எனும் கருத்துடையவர்கள் சைவசமயிகள்.
சிவனுடைய சக்தியே கந்தன் என்பதை
கந்தபுராணமும் வலியுறுத்தக் காணலாம்.

“ஆதலின் நமது சக்தி அறுமுகன் அவ
அம் யாழும்
பேதகமன்றால் நமபோற் பிரிவிலன்
யாண்டும் நின்றான்
ஏதமில் குழவிபோல்வான் யாவையும்
ணர்ந்தான் சிரும்
பாதமும் அழிவில் வீடும் போற்றி
ஏர்க் கருளவல்லான் ..”

ஓருசமயம், திருக்கைலாயத்தில் சிவ
பெருமான் உமாதேவியாகுக்குப் பிரணவ
மந்திரத்தின் உட்பொருளை உபதேசிக்கை
யில், தேவியின் மடியிலிருந்த குழந்தை
முஞ்கனும் அம்மந்திரப் பொருளைக்

கற்றுக் கொண்டார். குரு முகமாக
வன்றி மறைமுகமாக இப்பொருளைக் கற்
பது தவறேனச் சாத்திரங்கள் பகரும்.

“தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்
தெளிவு குருவின் திருதாமன் செப்பல்
தெளிவு குருவின் திருவார்த்தை
கேட்டல்
தெளிவு குருவருச் சிந்தித்தல் தானே”

எனத் திருமந்திரமும் சிவகுருநாதனால்
தான் தெளிவு உண்டாகும் என வலியு
றுத்துகிறது.

முருகப்பெருமான் பிரணவமந் திர
சொருபமானவர். அவர்வேறு சிவன்வேறு
அல்லர். இருவரும் ஒருவரே என்பது
முன்னரே கூறப்பட்டது. அவர் வேறு
என்றபோதும் உலகத்தார்க்கு உலக நிய
தியை உணர்த்தவேண்டி முருகன், தான்
செய்தது குற்றம் என்பதை ஏற்று அதற்
குப் பிராயசசித்தமாக திருப்பரங்குன்றத்
தில் சிவனை எண்ணித் தவஞ்செய்யலா
ணார். இத்தவத்தினால் மனம் மகிழ்ந்த
சிவன் உமாதேவியாகுடன் முருகனுக்குக்
காட்சியளித்துப் பரங்கிரி நாதர் எனும்
பெயரைப் பெறலானார்.

திருப்பரங்குன்றத்தில் பரங்கிரிநாதரு
டைய ஆலயம் உள்ளது. பரங்கிரிநாதர்
ஆவடைநாயகியுடன் வீற்றி ரிருந்தருஞம்
இவ்வாலயம் இப்பொழுது மீனாட்சி சுந்
தரேஸ்வரர். கோயில் என விளங்குகிறது.
திருப்பரங்கிரியில் முருகனை வழிபடச்செல்
பவர்கள் முதலிற் பரங்கிரிநாதரையும் ஆவு
டை நாயகியையும் வணங்கிய பின்னரே
குமரனை வழிபட, ஒவன் டுமென்பது
மரபாகும்.

நக்கீரர் “திருமுருகாற்றுப்படை” பாடு
வத்திருக்க காரணமாக அமைந்த அதிசய

சம்பவமொன்றும் திருப்பரங்கிரியில் இடம் பெற்றது.

நக்கீரர் மதுரையில் சோமசுந்தரக் கடவுளுடன் வாதம் புரிந்த பாவம் தொலைவதற்காக தீர்த்த யாத்திரை செய்யப்புறப்பட்டார். அவர் திருப்பரங்குன் நையடைந்து அங்கேயொரு குளத்தின் கரையில் உள்ள அரசமரத்தின் இலையொன்று நீரிற்பாதியும் குளத்தின் கரையிற்பாதியுமாக விழுந்தது. நீரில் விழுந்த பாதி மீணாகவும், நிலத்தில் விழுந்த பாதி பறவையாகவும் மாறி ஒன்றையொன்று இழுக்கத்தொடங்கின. இவ்விசயத்தைக் கண்ட நக்கீரர் சிவபூசையிற் கவனம் செலுத்தத்தவறவே, கற்முகியெனும் பூதம் இவரைப் பிடித்துக் கற்குகையொன்றில் சிறைவத்தது. அச்சிறையில் இவருக்கு முன்னரே தொள்ளாயிரத்து தொண்ணாற்று ஒன்பதுபேர் சிறையில்லைக்கப்பட்டிருந்தனர். ஆயிரம்பேர் சேர்ந்த தும் அவர்களை ஒன்றாக விழுங்கக் கருதியிருந்தது கற்முகியெனும் பூதம். அதனால் நக்கீரின் வருகை அச்சிறையிலிருந்தோர்க் கொலாம் மிகுந்த கவலையையுண்டுபண்ணியது. இதனையுணர்ந்த நக்கீரர் முருகப்பெருமானத் துதி தது திருமுருகாற்றுப்படையைப் பாடியருள், குமரக்கடவுளும் மகிழ்ந்து தனது கைவேலால் குகையைப் பிளந்து பூதத்தையும் கொன்று எல்லோரையும் சிறை விடுத்தருளினார்.

முருகனது இவ்வருட்செயலால் உள்ள நெகிழ்ந்த நக்கீரர் அவனுடைய வேளின் சிறப்பைப்பற்றி,

“வீரவேல் தாரைவேல் விண்ணோர் சிறைமீட்ட தூவேல் செவ்வேள் திருக்கை வேல் - வாரி

குளித்தவேல் கொற்றவேல் குர்மார் பும் குன்றும் துளைத்தவேல் உண்டே துணை.

எனப் போற்றிப் புகழ்ந்தார். மேலும்,

“குன்றும் ஏறிந்ததுவும் குன்றப்போர் செய்ததுவும் அன்றங் கமரார் இடர் தீர்த்ததுவும் - இன்றென்னைக் கைவிடா நின்றதுவும் கற்பொதும்பிற் காத்ததுவும் மெய்விடா வீரன் கைவேல்”

என குமரப் பெருமான் தன்னைக் காத்த வரலாற்றையும் கூறி இறும்புதெய்து கின்றார்.

இவிலெண்பாக்கள் நக்கீரராற் பாடப் படவில்லையென்றும் பி ன் வந் டே தாரால் பாடப்பட்டுத் திருமுருகாற்றுப்படையுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன வென்றும் தெரிகிறது. எனினும் இவ்வரலாற்றிலிருந்து தெரியவருவதென்னவென்றால், ஒருவன் உண்மையுணராது பிறகுடன் வாதிடுதல் தவறு. அதுவும் கடவுள் செயலை எதிர்த்து வாதிடுதல் தவறுமட்டுமல்ல, பாவமுமாகும். சிவபூசை செய்யுமோ கு வன் (கடவுளை வழிபடும்போது) ஜம்புலன்களையுமடக்கி, சிந்தனையைச் சிவன்பால் நிறுத்தி வழிபாடியற்ற வேண்டும். தவறி னால் பாவம் செய்தவனாவான். அப்பாவத்திற்குரிய தண்டனையை அனுபவித்தேயாக வேண்டும். எனினும் செய்த பாவத்தை உணர்ந்து இறைவனை வழிபட்டால் நிச்சயமாக கடவுள் அப்பக்தனைக் காப்பாற்றத் தவறமாட்டார்.

முருகன் மீது எழுந்த பிள்ளைத்தமிழ்நால்களுள் ஓப்புயர்வற்றது பகழிக் கூத்தர் பாடிய திருச்செந்தார் முருகன் பிள்ளைத் தமிழாகும். இந்தாலிலும் மேற்படி வரலாறு மிகவும் அழிய சொல்லோ

வியமாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. அப் பாடவின் அருமைகருதி இவ்விடத்தில் குறிப்பிடாதிருக்கமுடியவில்லை.

ஏர்கொண்ட பொய்கைதனில் நிற்கு
மொரு பேரரசின்
இலைகீழ் விழில் பறவையாம்
இது நிற்க நீர்விழில் கயலாம்; இதன்
நியோர்
இலையுங்கு மிங்கு மாகப்
பார்கொண்ட பாதியும் பறவைதானாக
அப்
பாதியும் சேலதாகப்
பார்கொண்டிழுக்க; அது நீர் கொண்டி
முக்கலிப்
படிகண்டதிசய மென
நீர்கொண்ட வாவிதனில் நிற்மொரு
பேழ்வாய்
நெடும்பூதம் அதுகொண்டு போய்
நீல்வரை எடுத்தன் கீழ்வைக்கும்; அது
கண்டு
நீதி நூல் மங்காமலே
சீர்கொண்ட நக்கீரைனச் சிறை விடுத்
தவா
செங்கிரை யாடி யருளே
திரையெறியும் அலைவாய் உகந்தவடி
வேலனே
செங்கிரை யாடி யருளே.

திருப்பரங்குன்றத்துக்கு இன்னுமொரு
சிறப்புண்டு. தேவசேனாதிபதியாகிய செல்
வேஞுக்கும் தெய்வயானைக்கும், நடை
பெற்ற திருமணம் பரங்குன்றிலேயே இடம்
பெற்றது. குரபத்மன், சிங்கமுகன், தாரகா
சுரன் ஆகிய அகரர்களைக் கிளையோடு
கொண்டு தேவர்கள் துயர்களைந்த முரு
கப்பெருமானுக்கு நன்றி செலுத்து முக
மாக தெய்வேந்திரன் தன்னுடைய புதல்வி
யாகிய தேவயானையை குமரப்பெருமா
னுக்குத் திருமணம் செய்து கொடுத்த வர
லாற்றைத் திருப்பரங்கியிப் புராணம் பின்
வருமாறு எடுத்துரைக்கும்.

சுருதிமழை பிலிற்றியிடுஞ் சதுர்முகனார்
சடங்கியற்றத் தோகை பாகன்
கருதிவிழி விருந்தருந்தக் கண்ணிறந்த
மேனியான் கைந்தீர் வார்ப்பத்
தருதியெனக் கையேந்திப் பரிதுமதி
விளக்கேந்தத் தந்தி மாதை
வருதியெனக் கைப்பிடித்துப் பரங்கியின்
மணந்தவனை வணக்கம் செய்வாம்,

சிவன்செய்த நன்றியை மறந்து, தேவர்
கள் தக்கன் இயற்றிய வேள்விக்குச் சென்று
பாவத்தைத் தேடிக்கொண்டனர். அத
னால் ஆயிரக்கணக்கான வருடங்கள் அசு
ரர்க்கையில் அகப்பட்டுச் சொல்லொணாத்
துயரமுற்றனர். இதிலிருந்து பெற்ற அநுப
வம் காரணமாவே தேவர்கள் நன்றியுடை
யவர்களாக, முருகனுக்கு திருமணத்தைச்
செய்துவைத்தனர் என்பாருமார்,

புராணக்கதைகள் அனைத்தும் மக்களுக்கு நன்னெறி புச்சட் எழுந்தன
வாகையால். அவை கூறும் தத்துவப்
பொருளை உணர்ந்து படித்தல் வேண்டுமே
யன்றி உண்மை பொய்யை ஆராயப்படுத்த
வாகாது என்பர் அறிஞர். திருப்பங்கிரி
யுடன் தொடர்புடைய கதைகள் ஏராளமாக
உண்டு. அவையனைத்தும் கூறும்
உண்மைப்பொருள் இவைதான்.

கடவுள் ஒருவர்; அவன் எங்குமுளன்;
அவன் பெருங்கருணையாளன்; அவனை
நுழைப்பித் தொழுபவர்கள் விரும்பிய பேறுகள்
அனைத்தையும் பெற்று மகிழ்வர்.

அஞ்சமுகம் தோன்றின் ஆறுமுகம்
தோன்றும்
வெஞ்சமரில் அஞ்சலென வேல்தோன்றும்
— நெஞ்சில்
ஒருகால் நினைக்கின் இருகாலுந்
தோன்றும்
முருகாவென் நோதுவார் முன்,
இம் சரவணபவ.

**57
YEARS
OF
OPENING DOORS
TO
A VARIETY OF BANKING SERVICES**

From its inception, Bank of Ceylon has been committed to providing the Sri Lankan public with a knowledgeable and dependable service from Retail to Corporate Banking, and a wide range of services in-between. We have also played a major role in Sri Lanka's economic progress. We take pride in our own growth over the years, and even more in the progress of our numerous customers who placed their confidence in us. As we face the future ready to open doors to even wider services in the world of banking.

**BANK OF CEYLON
BANKERS TO THE NATION**

இந்துமதம் காட்டும் இறைவழிபாடு

உலகில் பரந்திருக்கும் சமயங்களில் இந்துமதம் தொன்மையானது, அதன் கருத்துக்கள் ஆழமானவை - அர்த்தமுடையவை. தற்காலத்தில் அதன் சிறப்பம்சத்தை வெளிப்படுத்த முனை ந் தவர்கள் மிகக் குறைவு. அதனால் மனித வாழ்வுக்குக்கந்த இந்துமத தத்துவங்கள், சிந்தனைகள் மழுங் கடிக்கப்பட்டு விடுகின்றன. மேலைநாட்ட வர்கள் அத்தத்துவங்களைக் கொள்ளவை செய்து தமக்குரிமையாக்கிக் கொள்கின்ற நிலையைக் காண்கிறோம், இந் நிலையில் இருந்து நாம் விடுபட வேண்டுமானால் இந்துமத ஆய்வாளர்கள் தோன்ற வேண்டும். அதன் தத்துவங்களை ஆய்வு செய்து உலகெங்கும் பரப்ப வேண்டும். இன்றைய உடனடித் தேவை இதுவாகும்.

உலகில் பரந்து வாழும் மனித இனம் ஒழுக்கத்துடனும் சுகத்துடனும் இன்புற்று வாழும் நெறி முறைகளைத் தந்த இந்து மதக் கருத்துக்கள் எக்காலத்திற்கும் எவ்ருக்கும் பொருந்தக் கூடியவை. இம் மதம் கூறுகின்ற இறைவழிபாட்டு முறை வித்தி யாசமானது. மனிதனைப் பண்படுத்துவதன் முலம் இறைவனைக் காணவைப் படே அதன் நோக்கமாகும்.

பண்பென்பது அன்பெனும் ஊற்றின் வெளிப்பாடு. அன்புள்ளங்கள் என்றும் பண்பாளவை - பணிவானவை. இதை இந்து மத இறைவழிபாட்டு நெறி எமக்கு எடுத்தியம்புகிறது; “அன்பே சிவம்” என்பது திருமூலர் நமக்குத் தந்த மூலதத்துவம். அப்படியாளால் அன்புதானே தெய்வீகம். அந்தக் தெய்வீகத்தை நாம் காணவேண்டு

மென்றால் எல்லா உயிர்களிடத்தும் அன்பு செலுத்த வேண்டும். நம் ஒவ்வொருவரி டத்திலும் அன்பு ஊற்றுப் பெருகுமானால் எங்கு தான் பிரச்னை இருக்க முடியும் அன்புடையவர்கள் எந்த உயிரும் துண்பப் படுவதை அநுமதிக்க மாட்டார்கள்.

“அன்புற்று அமர்ந்த வழக்கெனப் பையத்து இன்புற்றார் எய்துஞ் சிறப்பு”

என்ற வள்ளுவைப் பெருந்தகையின் உலகப் பொதுமறை அன்பின் சிறப்பைக் காட்டும்.

“எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க நினைப்பது வேயல்லாமல் வேறொன்றும் அறியேன் பராபரமே” என்ற தாயுமான சுவாமிகளின் கூற்று அன்பின் வெளிப்பாடு எத்தன்மையது என்பதைக் குறித்து நிற்கிறது.

இன்றைய விஞ்ஞான உலகத்தில் உள்ளியலாளர்களின் கருத்துப்படி உளம் சார்ந்த பிரச்னைகளைத் தீர்ப்பதற்கான ஒரேமருந்து அன்பும் அரவணைப்பும் தான் என்று வலியுறுத்தியுள்ளார்கள். இந்த உண்மை சம காலத்தில் உணரப்பட்டாலும் எத்தனையோ ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்து மதம் தன் இறைவழிபாட்டு நெறி யில் அன்பாகவே இறைவனைக் கண்டிருக்கும் விந்தை வியப்பிற்குரியது - போற்றுதற்குரியது.

உடலையும் உள்ள ஏதையும் ஒரு நிலைப்படுத்துவதில் இந்து தத்துவங்கள் மகத்தான் வெற்றி கண்டுள்ளன. உட

லும் உள்ளும் ஒன்றித்து இறைவனைத் தியானிக்கின்ற போதுதான் உள்ளாம் ஒளிர் கிறது. இந்து ஆஸயங்களின் அமைப்புக் கூட மன ஒடுக்கத்தை ஏற்படுத்தும் நோக் காகவே அமைக்கப்பட்டன. அங்கு ஒத்தப் படும் மந்திர உச்சாடனங்கள், தோத்திரப் பாடல்கள், எல்லாம் மனத்தை ஒரு நிலைப் படுத்தி இறைவனோடு இரண்டறக் கலக்கச் செய்கின்றன.

சிவதீட்சையின் பயணாக நாம் செய்யும் அனுட்டானம் உடலையும், உள்ளத்தையும் ஒரு பாதையில் வழி நடத்துகிறது. அதன் ஒரு பகுதியான “பிராணாயாமம்” என்பது சுவாச வழிச்சென்று உடல் உறுதியை ஏற்படுத்தும் தன்மையைக் காண்கி நோம். அத்தோடு இந்துமதத்தின் யோகக் கலை உடல் உள் உறுதியை ஏற்படுத்தி அதனாடாகச் சாந்த வழியைக் காட்டுகிறது. நோய் தீர்க்கின்ற, நோயைத் தடைசெய்கின்ற அருமருந்தாக இன்றைய மருத் துவ உலகம் இதனை ஏற்றுள்ளது. இவற்றையெல்லாம் நோக்குமிடத்து இந்துமத இறைவழிபாடு உடல், உள் உறுதியையும் ஒரு நிலைப்படுத்தலையும் ஏற்படுத்தி இறைவனைக் காண முனைந்துள்ளது என்னாம்.

‘‘ உள்ளம் பெருங் கோவில்
ஊனுடம்பாலயம்
வள்ளால் பிராணார்க்கு
வாய் கோபுரவாசல்
தெள்ளத் தெளிர்ந்தார்க்குச்
சீவன் சிவவிங்கம்
கள்ளப் புலனைந்தும்
கரளா மணிவிளக்கே .’’

என்ற திருமூலரின் திருமந்திரம் இதனை உண்மைப்படுத்தும்.

இந்துமதம் காட்டும் இறைவழிபாட்டின் இன்னேரர் முக்கிய அம்சம் நினை

யாமையும் நம்பிக்கையுமாகும். இவை இரண்டும் ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்புபட்டவை. ஆனால் எமக்கும், இங்குதான் பிரச்சனை ஏற்படுகிறது. எது நிலையானது - எது நிலையற்றது? இவை இரண்டையும் வேறுபடுத்துவதில் பிழை விடுகி நோம். நிலையற்றதை நிலையானது என்றும் எண்ணி விடுகிநோம். பின்பு எப்படித்தான் நமக்கு பரகதி கிடைக்கும்? ஊனக்கண்ணுக்குத் தெரிகின்ற உடைமைகளை நிலையானவை என்று நினைப்பதை விடுத்து பற்றற்றவனாகிய பரம் பொருளே நிலையானது என்று நினைத்தால் நிச்சயம் முத்தியபேறு உண்டு.

இதுமட்டுமல்ல. பரம் பொருளே நிலையானது என்பதில் நிலையான நம்பிக்கை வேண்டும். இதை இந்துமதம் நமக்கு உறுதிப்படக் கூறியுள்ளது. எமக்குத் துன்பம் வரும்போது மட்டும் இறைவனைக் கூக்குரல் வைத்துக் கூப்பிடுவதும், துன்பம் நீங்கியபின் இறைவனையே நினையால் விடுவதும் நம்மையே நாம் ஏமாற்றிக்கொள்ளும் நாடகம்.

‘‘ நினையின் மனனே! நினையின் மனனே சிவபெருமானைச் செம் பொன்னம்பலவனை நினையின் மனனே! நினையின் மனனே ..’’

என்ற பட்டினத்தடிகளின் பாடல் இமைப்பொழுதும் எம் நெஞ்சில் இறைவன் நீங்காது இருக்க வேண்டும் என்பதைத் தெளிவு படுத்தும்,

அன்று மனித இனம் தேவையில்லாத கற்பனை மாயையில் காலத்தைக் கழிக்கிறது; கற்பனைச்சிலை உடைந்து போகும் போது துன்பக்கடலில் முழுகித் தத்தளிக் கிறது. நிலையான பரம் பொருளில் நம்பிக்கை வைக்காததால் வந்த விளைதான் இது. எல்லாம் இறைவன் சொத்து: ‘எல்

லாம் அவன் செயல் என்பதே இந்துமத வழிபாட்டின் முக்கிய தேற்றம். நாம் எல் லோரும் நிலையான பரம்பொருள் மீது அசையாத நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும். அப்படியானால் துன் பயில்லை, துயர மில்லை.

“நாட்டமென்றேயிரு சற்குரு பாதத்தை
நம்பு பொம்ம
லாட்டமென்றேயிரு பொல்லாவுடலை
யடர்த்த சந்தைக்
கூட்டமென்றேயிரு சற்றத்தை வாழ்
வைக் குடங்கவிழ்நீர்
ஒட்டமென்றேயிரு நெஞ்சே யுனக்குபு
தேசமிதே”

என்பார் பட்டினத்தார். இறைவனின் பாதகமலத்தில் மட்டும் தான் நாம் நாட்டம் கொள்ள வேண்டும் என்பதை இப்பாடல் தெளிவாக்கியது. இந்துமதத்தின் இறைவழிபாடு நிலையாமை என்ற தத்துவத்தினுடைக் கிடைத்தான் நமக்கு விளக்கியுள்ளது. தன்னை மற்றதல் இன்பம். தன்னை மறந்து இறைவனை நினைத்தல் பேரின்பம். பேரின்பத்தை அடைவதே மனிதப்பிறவியின் நோக்கம். பேரின்பம் எங்கே இருக்கிறது? எப்படி அதை அடைந்து கொள்வது? என்ற கேள்விகளும் நம் உள்ளத்தில் எழுத்தான் செய்கிறது. பரவாயில்லை. ஆனால் இத் தரப்பினர் தம் கேள்விக்கு விடை தேடிவருமென்றி ராமல் தாம் தேடிச் செல்வார்களாயின் தமக்கேற்பட்ட ஐயத்தைத் தெளிவு படுத்த முடியும்.

கவாமி சீவேகானந்தர் இறைவனைக் காணும் அவாக் கொண்டு தேடினார். அத் தேடலே அவரின் ஆத்மீக வெற்றிக்கு வித்திட்டது. மேற்குறித்த தரப்பினர் தவிர இன்னுமொரு சாரார், கண்ணுக்கு நேரடியாகத் தெரியாத விடத்து அப்படியொன்று இல்லையெனக் கூறினார்.

பசுப்பானைக் கூட்டினால் அதில் நெய்யில்லை என்று வாதிடும் வர்க்கத்தினர் இவர்கள்தான். வீண் வாதத்தினை நிறுத்தித் தேடலீல் ஈடுபடுவார்களாயின் உயிரிற்கு இடமுண்டு. இந்து மத இறைவழிபாட்டில் ஒன்றான உருவ வழிபாடு குறித்த இரு தரப்பினர்க்கும் பெரிதும் உதவும், இதனை நாம் பின்வரும் சிறு உதாரணத்துடன் நோக்கலாம்.

பாலர் பாடசாலைப் பிள்ளைக்கு சிறுதானிலே வரையப்பட்ட யானையைக் காட்டி இது தான் யானை என்று கற்பிக்கிறோம். அப்படியானால் யானையின் தோற்றம் அவ்வளவு தானா? ஒரு யானையைச் சிறிய தானிலே அடக்கி விடலாமா? இல்லை என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விடயம். அப்படியிருந்தும் ஏன் செய்கிறோம். அந்தக் குழந்தைக்கு இப்படியொரு விலங்கு உண்டு என்பதை உணர்த்தவே. காலப்போக்கில் அக்குழந்தை உண்மையான யானையைக் கண்டு கொள்ளும், யானையைக் கண்டவுடன் குழந்தைக்குத் தன்னை ஏராற்றி விட்டார்கள் என்ற எண்ணம் ஏற்படுமா? இல்லவே இல்லை.

அந்தக் குழந்தைக்குக் காட்டிய யானையின் படம் அதன் உள்ளத்தில் பதிந்து பின் அறிவு வளர்ச்சிப் பாதையில் தேடலுக்குப்பட்டு யானையை நேரில் கண்டு உண்மையை அறிந்து கொள்ளும்.

அது போன்றுதான் இறைவனின் உருவ வழிபாடும். தெய்வீகம் என்ற உண்மையை உணரவைக்கும் பொருட்டு குழந்தை நிலையில் உள்ளவர்க்கு ஊட்டுகின்ற ஆரம்பக் கல்வி பின்பு உள்ளத்தின் ஒடுக்கத்தில் ஞான ஒளியைப் பரப்பி மனக்கண்ணால் இறைவனைக் காண்முடியும். உள்ளத்தில் உறையும் இறைவனை உய்த்

துணர முடியுமே யொழிய வார்த்தைக் கால் விளங்க வைப்பது கடினம்.

சினியை வாயில் போட்டால், எப்படி யிருக்குமென வினாவினால், இனிக்கும் என்று சொல்ல யாரும் தயங்க மாட்டார்கள், ஆனால் இனிப்பு எப்படியிருக்கும் என்றால் அதற்கு எந்தப் புத்திஜீவியா வுமே பதில் கூற முடியாது. இனிப்பு என்பது நாவினால் உணரப்படுவது, அதை வார்த்தை வடிவங்களால் வெளியிட முடியாது. இவ்வாறே ஆதியும் அந்தமும் இல்

லாத அரும் பெரும் சோதியாகிய பரம் பொருளை நாம் உள்ளத்தால் உணர வேண்டும்.

இந்து மதத்தின் இறைவழிபாடு நாம் இறைவனோடு இரண்டறக் கலக்கக் கூடிய பல்வேறு மார்க்கங்களைத் தந்துள்ளது. எவ் வழியிலானாலும் பரம் பொருளின் பாத கமலங்களை அடைந்து நித்திய பேரின்பத்தை எய்துவதே இந்துமத இறைவழிபாட்டின் இறுதி இலக்காகும்.

Γ

சுவையான உணவு படைக்க அன்புள்ள தாய் இருக்க வேண்டும்.

ஒழுக்கமுள்ள நடத்தைக்கு நல்ல நண்பர்கள் இருக்க வேண்டும்.

நல்ல அறிவு வளர, சிறந்த ஆசான் இருக்க வேண்டும்.

இனிமையான ஓல் வா ம் க்கை க்கு இங்கிதமான மனைவி இருக்க வேண்டும்.

தூய சிந்தனை பீரக்க தெய்வ பக்தி இருக்க வேண்டும்.

— உபநிஷதம்

└

சிந்தனைக்கு

இந்துக்களுக்கு சமயம் வாழ்க்கைதெறி. நாம், “ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு” என்ற அசையா நம்பிக்கையில் சங்ககாலந் தொடக்கம் வாழ்ந்திருக்கிறோம். இந்த நம்பிக்கை இந்துக்களை பயன்தரும் வாழ்வு நடாத்த உதவியிருக்கின்றது. உயிர் தாங்கி நிற்கும் அனைத்தையும், இறைவனின் குழந்தைகளாக எண்ணிப் போற்றும் மரபு வளர்த்து ஒரு தெய்வ மன்றிலைச் சமு தாயத்தை உருவாக்கியுள்ளது.

பிறவிகளில் உயர்ந்தது மனிதப்பிறவி, எனவே மனிதர்களின் கடமைகளும் விரிவானவை, தானும் வாழ்ந்து, பிறரையும் வாழ்விக்கும் பொறுப்பை மனிதன் உணர வேண்டும் என்பதால், நம் அருளாளர்களும் ஆண்றோர்களும் சில வழிமுறைகளைக் கட்டாயப்படுத்தி உள்ளார்கள்.

“தெய்வம் உண்டெனும் சித்தம்” முக்கியமானது. பெரியவர்கள், “அவன் அருளின்றி அணுவும் அசையாது” “அவனருளால் அவன் தான் வணங்கி உய்ய வேண்டும்” என்றும் கூறியுள்ளார்கள். நாவரர் பெருமான், தனமுன் அருளாளர்தம் தத்துவக்கடல் புகுந்து முத்து எடுத்தாற் போன்று, “இந்தச் சரீரம் நமக்குக் கிடைத்தத்து, நாம் கடவுளை வணங்கி முத்தியின்பம் பெறும் பொருட்டேயாம்” என்கிறார்.

உயிருக்கு அழிவு கிடையாது, உடலே அழிவது என்பது இந்துக்கள் கொள்கை. இன்று இது பலராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது.

அழியா உயிர் உடலில் தங்கி நிற்கும் போதும், உடலைவிட்டு நீங்கிய பின்னும் மேற்கொள்ள வேண்டிய கடமைகளை (கிரியைகள்) இருவகையாகக் கொள்வர். மனிதன் ஓருவன், கருவிலே தோன்றி இறக்கும் வரை நிகழ்த்த வேண்டியவற்றைப் ‘பூர்வக் கிரியைகள்’ என்றும், இறந்தபின் இறந்தவரின் பிள்ளைகள் அல்லது உடன் பிறப்பாளர் அல்லது இன்தவர் அல்லது ஆசாரியார் முதலியோராற் செய்யப்படுவன ‘அபரக்கிரியைகள்’ என்றும் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன.

பூர்வக்கிரியைகளை விரித்தாற் பெருகும், “அறவேர்க்களித்தல், அந்தண்ரோம் பல், விருந்தெதிர்கோடல், பசிப்பினி தீர்த்தல், தென்புலத்தார், தெய்வம், ஒக்கல பேணுதல்” என்றெல்லாம் தயியிலக்கியம் எம் கடமைகளை விரித்துச் செல்லும். பசி தீர்க்கும் செயலை விதந்து பேசாத சமய நூல்களே இல்லை. “பசி யினால் இளைத்தே வீடுதோறிரந்தும் பசியறா வெத்தரைக் கண்டுளம் பதைப்பது” சௌவப்பண்பு. இவற்றைப் பற்றிய ஜயபாடுகள் அதிகமில்லை.

ஆனால், அபரக்கிரியைகள் பற்றிய உசாவல்கள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. காரணமென்ன? அர்த்தமற்றன என்று பேசப்படுவதை ஏற்காடுடியவில்லை. “அர்த்தம் உள்ளன பலவும், செய்யப்படும் பானி, செய்பவர், செய்விப்பவர் இருசாராரதும் ஈடுபாடற்ற, தான் கலந்து செய்யாத தன்மை போன்றவற்றால் கருத்தற்றன வாகி விட்டன.

பல்லாண்டுகள் சேர்ந்து வாழ்ந்த உடலை விட்டுப் பிரிவது சார்ந்ததன் வண்ணமாகும் உயிருக்குக் கடினமானதே. ஏதோவொரு காரணத்தால், மிக அற்புமான ஒரு பொருளையே எம்மால் மறந்து விட முடிவதில்லை. இதிலிருந்து உயிருக்கு உடல்மேலுள்ள பற்றைக் கணக்கிடலாம். பற்றைத்துறக்க முடியாத உயிரை, பன்படுத்தி, நிலையாமையை அறிவி த்து “நிலையான இறைவனுலகை நீ சென்ற டெவாயாக” என்று ஆற்றுப்படுத்துவனவே அபரக் கிரியைகள் எனக் கொள்ளுதலில் தவறில்லை.

பற்றுக் காரணமாகப் பரிதவிக்கும் உயிரை, வழிப்படுத்தும் ஆற்றலுடையோராக எமது ‘ஆற்றுப்படுத்துவோர்’ அமைய வேண்டும் என்று சைவச்சமூகம் ஆசைப்ப தெல் நியாயமானதே. ஒரு உயிரின் உயர்வுக்கு வழி காட்டல் தம்பொறுப்பென்பதைக் குருமார்களும் உணரவேண்டும். இவ்வணர்வு இல்லையெனின் செய்வன வெல்லாம் வெறுஞ் சடங்கு களா கவே அமையும்.

அபரக்கிரியைகளில் அந்தியேட்டி, சபின்மகரணம், மாசியம், சிரார்த்தம் என்பன முக்கியமானவை. பஞ்சபுத்தத் தொடர்புற்றிருந்த உடல், அத்தொடர்பை நீக்கிக்கொள்ளும் முறையை அந்தியேட்டி உணர்த்தும். இறுதியாகச் செய்யும் யாகமே அந்தியேட்டி. இதனால் சமய அனுட்டானங்களில் நேர்ந்த குறைகள் திருமென்பர்.

சபின்மகரணம் பிரிந்த உயிர் நற்கதி யடையப் பிதிர்களின் (தென்புலத்தார்) உதவியை வேண்டிச் செய்யப்படும் கிரி

யையாகும். தென்புலத்தாரை மகிழ்விப் பதே அன்னதானமுமாம். இங்கும் கவனிக் கப்படவேண்டிய தொன்றுண்டு. பசியுள்ள வர்கள் தான் பசிநீக்கப்படவேண்டியவர்கள், இவர்களை இனம் காண்டலும், காலந்தாழ்த்தாது செய்தலும் போற்றப்படவேண்டியது.

நம்பிக்கை (FAITH) ஒரு பெரு மருந்து. நன்மை தருமென்ற திடத்தோடு சமயச் சடங்குகள் செய்யப்பட வேண்டும். இல்லை அனைத்தும் வெறும் சடங்காய் பயனும் பொருளுமந்த்தாய் விடுமென்பது உணர்ப்படவேண்டும்.

இச்சடங்குகள் சமயச் சடங்குகளாகக் கருதப்பட்டாலும், சமுதாயக்கட்டுக்கோபுக்கும் உறவு பேணலுக்கும் வாய்ப்பான வையாகவும் நம்முன்னோராற் கொள்ளப்பட்டன என்பதும் சிந்தனைக்குரியது.

இச்சந்தரப்பத்தில் அறிஞர் திரு.வி.க.கூறியது நினைவுக்கு வருகிறது. ‘சமனைர்கள் மதுரையில் நடைபெற்ற போட்டியில் தோல்வியுற்று தாமே சமூவேறிய போதும்’ ‘இப்போது தோற்றாலும் மறு பிறவியில் சைவர்களாகவே பிறந்து உள்ளிலிருந்து சைவத்தையழிப்போம்’ என்றார்களாம்.

இன்று சைவம் தளர்ச்சியுறுவதைப் பார்க்கும்போது, தமிழ்ப்பெரியார் திரு.வி.கவின் கருத்து, தீர்க்க தரிசனம் தானா? என்று சிந்திக்கத் தோன்றுகிறது.

சிந்திப்போம்,
தெளிவோம்,
செயற்படுவோம்.

பக்தியும் நம்பிக்கையும் இல்லையேல், இந்த உலகம்
ஒரு ஸிநாழியில் ஒன்றுமில்லாமற் போகும்.

—காந்தி அடிகள்

இரத்தினமும் முத்தும்

இரத்தினம் தரைபடு திரவியங்களுள் ஒன்று முத்து, கடல்படு திரவியங்களுள் இடம்பெறுவது. இரண்டும் ஒளியும் பெறு மதியும் வாய்ந்தவை. எனிதில் யாவர்க்கும் எட்ட முடியாதவை; எட்டினாலும் அவற்றை நன்று பயன் செய்பவர்க்கே நலம் தருவன.

‘சீச்கெழு வெண்முத்தம் அணிபவர்க்கு அல்லதை நீருளே பிறப்பினும் நீர்க்கவைதாம் என்செய்யும்’

எனகிறது கவித்தொகை. ஆனால் ஈண்டு நான் நினைவு கூரும் இரத்தினமும் முத்தும் நம் நாட்டில் அணிவர்க்கும் பயன் பட்டன. பயன்சரங்களாய் உள்ளுரிலே பழுத்துச்சவைதந்தன. இவற்றை இன்று நாம் இழந்து நிற்கின்றோம். எமதுமொழி சமய, கலாசார வரலாற்றில், வாழ்வில் ஏற்பட்டுள்ள வெற்றிடம் எனிதில் நிறைவு செய்யக்கூடியதன்று.

இந்த இரத்தினம் யார்? முத்து யார்? பல்கலைச்செல்வர் முத்து ரி ரி கா. சி. குலரத்தினம், ஆக்மஜோதி நா. முத்தையா என்ற இருவருமே என்பது சொல்லித்தான் தெரியவேண்டுமா?

அமரர் கா. சி. குலரத்தினம் சென்ற காலத்துச் சிறப்புக்கெல்லாம் சின்னமாய் விளங்கியவர். ஆங்கிலமும், தமிழும், சைவகித்தாந்தமுமாகிய மூன்றையும் முக்கணகளாகக் கொண்டு பொளிந்தவார். கந்தரமடத்திலே தோன்றி நல்லைக்கந்து வானாள் தவறாது

தொழுது நாநலமும், வீறார்ந்த பேனா நலமும் நன்கனம் வாய்க்கப்பெற்றவர். நடமாடும் நூல் நிலையமே அவர் என்று தயங்காது கூறலாம். அவர் பயன்படுத்திய நூல்கள் அவர் நினைவாக யாழ். பல்கலைக்கழகத்தை அணிசெய்கின்றன.

‘குலம்’ தாமே பெரியவராயிருந்தும் வாழ்நாள் முழுவதும் பெரியோரைப் பேணித்தமராய் கொண்டு ஒழுகியவர். பெரியார் ச. நடேச்சின்ஸ், பண்டிதமனி சி. கணபதிப்பின்ஸ் முதலானோர் பற்றியும் அவர்களுடன் பழகிப் பெற்ற தமது அநுபவங்களையும் அவர் சொல்லதை, நாள் முழுதும் கேட்டுக்கொண்டேயிருக்க வாம். சொல் வல்லரான ‘குலம்’ கூறிய அறிவுரைகள், இன்றும் என் நினைவில் இனிக்கின்றன-மெய்சிவிர்க்கவைக்கின்றன. எதைக் கூறும் பொழுதும் ‘தாம் கவந்து’ கூறுவது அவரின் இயல்பாயிருந்தது. ஆனால் அவ்வாறு அவர் கூறியவற்றைக் கேட்டவர்களுக்குத்தான் அவற்றின் பெருமை தெரியும்.

ஏற்குறைய முப்பதாண்டுகளுக்குமேல் அவருடன் பழகும் பெரும்பேறு எனக்குக் கிடைத்தது. எனது உயரம் ஐந்தடி ஓர் அங்குலம். அவருடைய உயரம் நான்கடி பதினோரங்குலம் (என்று நினைக்கிறேன்.) ஆனால், அறிவாற்றல்களைப் பொறுத்த வரையில் என்னால் எட்டமுடியாத உயரத்தைக் கொண்டவராய் அவர் இருந்தார். அநாயாசமாக அவர் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் உதிர்த்த மேற்கோட் பொன்மொழிகள் என் தலையக் கிறுகிறுக்க வைத்தன என்பதுக் கூருகையில் நான்

சிறிதும் நாணவில்லை. யாழ். பொதுசன நூலகத்தின் தாபக உறுப்பினர், சைவபரி பாலன சபைச் செயற்குழு உறுப்பினர், இலங்கைக் கம்பன் கழக இணைச் செயலாளர். (இ.க.க. இன்றுள்ளதன்று. 1963 தொடக்கம் 1966 வரை மூன்னாள் நீதியரசர் கலாநிதி எச். டபிள்யூ. தமிழப்பாவைத் தலைவராய்க் கொண்டு இயங்கி யது. அக்கழகத்தின் இணைச் செயலாளர் களாய் அவரும் நானும் செயற்பட்டோம்.) ‘பில்க்ஷைந்’ செய்தி ஆசிரியர் முதலாம் பல பதவிகளிலும் அமர்ந்து அரும்பணியாற் றியவர் ‘குலம்’. “மரம் பழுத் தால் வெளவாலை வா என்று குவி இரந்தழைப் பார் யாவருமில்லை”, என்ற முதுமொழி குலத்தாருக்கென்றே அமைந்த தோ என்று நான் எண்ணியதுண்டு. அவரது வீட்டில் எந்தேரமும் ஜயந்தெளியவும், அறிவுபெறவும் பலர் மொய்த்தபடி இருந்தனர். நல்லூர்க்கந்தன் ஆயக்கல்யாண மண்டபத்திலும், வேம்பின் கீழும் எப்பொழுதும் அவரைச் சூழ்ந்து அறிவுத் தாகம் கெர்ஸ்ட ஒரு கூட்டம் சென்னியாக நெஞ்சுகளாக அவரிடம் கேட்டவை கேட்டவை விடாதுளத்தமைத்தனர் முதறிஞர், பல்கலைச் செல்வர் குரலத்தினம் எழுதிய நூல்கள் பல. அவற்றுள் ‘நோத் முதல் கோபல்லாவவரை’, இந்து நாகரிகம் நான்கு பாகங்கள், ‘தமிழ் தந்த தாதாக்கள்’ சிரஞ்சிவியானவை. அவரின் நாமத்தை என்றும் நிலைத்திருக்க வைப்பவை.

என்னைப்பொறுத் தவரை ‘ஆத்மஜோதி’ முத்தையா மூலஸ்தானத் ‘தெய் வந்தான். அண்மிச்சென்று’ அவரோடு பழுகும் வாய்ப்புக்கள் மிக அரியவாகவே கிடைத்தன. இராமனைக் கம்பன் வருணிக்கையில் ‘ஆடவர் பெண்மையை அவாவு தோளினான்’ என்று கூறி வாயு ருகிறார். செக்காச் சிவந்த மேனியும், அகன்ற நெற்றியும் சூடர்விடும் விழிகளும்

கூரிய நாசியும் பொருந்தி 5 அடி 10 அங்குல உயரத்தில் காண்போர் மனத்தைக் கெளவியிழுக்கும் கவர்ச்சித்தோற்றும் அவருடையது. ஆனால் நெட்டிக்பிரமச்சாரியாய் வாழ்ந்து நாரியர்க்கு எட்டமுடியாதவராய் உடலாலும் உள்ளத்தாலும் நெருப்பாய் வாழ்ந்தவர் ‘ஆத்மஜோதி’ முத்தையா அவர்கள், ஒழுக்கத்தால் நெருப்பாயினும் பழகுவதற்குக் கங்கைக் குளிர்ச்சியோடு காட்சி தந்தார். அவரின் மாறாத புன்னகையும் மாண்பார்ந்த உரையாடலும், சொற்பொழிவுகளும் மறக்கமுடியாதவை.

நாவலப்பிடிடி கதிரேசன் கல்லூரியிலேயே ஆசிரியப் பணி பூண்டு அங்கேயே தமது அரும்பணியினை நிறைவு செய்த சாதனை ‘ஆத்மஜோதிக்கு உண்டு. சாதனை என்று நான் சொல்வது பொருள் பொதிந்தது. நானும் என்போன்ற ஆசிரியர் பலரும் மலையகப் பாடசாலைகளிலே கற்பித்து அங்கு நிலவிய குளிருக்கும், சூழ லுக்கும் ஆற்றாது இரண்டோராண்டுகளில் யாழ்ப்பாணம் ஓடிவந்தவர்கள் தாம். ஆனால் ‘வைத்தியனுக்கு நோயாளிகள் நிறைந்த இடந்தானே சொர்க்கம்’ என்பதற்கொப்ப மலையக மக்களின் உடல், மன, ஆண்மீகப் பினிகளுக்கு அருமருந்தவித்து நாவலப்பிடியில் நெடிது நாள் வாழ்ந்து நலம் செய்த நண்மருத்துவரே முத்தையா, முத்தையா என்றவுடன் ஆத்மஜோதி நினைவில் நிழலாடும். ‘ஆத்மஜோதி’ என்று நினைக்கையில் முத்தையா நினைவில் பவனி வருவார். அவரும் ‘ஆத்மஜோதி’ சமய சஞ்சிகையும் இரட்டைப் பிள்ளைகள்; பிரிவறியா அத்வைதிகள்! மலையகத்திற்கு ஜோகி சுத்தானந்த பாரதியை அழைத்ததும், தாமே சமயப்பிரசாரப்பணிகளை மூலம் “முடுக்கெங்கும் ஓயாது ஓழியாது நிகழ்த்தியும் மலையக மக்களின் இதயதெய்வமானவர் முத்தையா என்றால் அது மிகையுமிருப்பனர்.

சமாதானம், சாந்தி ஏற்படவும் செவத்தமிழ் மக்கள் இன்னல்கள் நீங்கி இன்பம் பெறவும் முத்தையா அவர்கள் நடத்திய பாதயாத்திரைகள் என்றஞ்சுக்கணக்கற்றவை. ஒவ்வொராண்டும் நல்லூர்க்கந்தனின் இரதோற்சவத்தன்று தென்மராட்சியிலிருந்து அடியார் கூட்டம் குழப்பாதயாத்திரை செய்து வந்து, நல்லூர் மேற்கு விதியில் அவர் நடத்தி வந்த பஜனையும், நல்லை ஞானசம்பந்தர் ஆகின்தில் உற்சவகாலத்தில் நிகழ் த்தி வந்த தொடர் சமயச் சொற்பொழிவுகளும்

இதனை எழுதும் பெர்மூது என் நினைவை நெருகின்றன. ஏழாலையாளரான அவர்மூனை பூற்றி எழுதிய நூலும், இந்தோ னேசியப் பயணநூலும் நான் எழுத்தென்னிப் படித்தவை.

ஏழாலையில் பிறந்து மலையகத்தில் தமது அர்ப்பணவாழ்க்கையை நடத்திய ‘ஆத்மஜோதி’ முத்தையா கண்டாவில் சிவசோதியிற் கலந்தார். அன்னவரின் நினைவுகள் ஈழத்துத் தமிழர் தம் நெஞ்சங்களை விட்டு என்றும் அகலா என்பது தின்னாம்.

சிவ ஸ்வருபத்தை ஆராதிப்பதற்கு அடையாள மாகச் சிவபக்தர்கள் எல்லோரும் ஐந்து விதமான காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்க வேண்டும் அவையாவன—

வீழுதி பூசிக்கொள்ளுதல், உருத்திராட்சம் அணிதல், பஞ்சாட்சர மந்திரத்தை ஜெபம் செய்தல் (பஞ்சாட்சர மந்திரம் உபதேசம் பெற்றுக்கொள்ளாதவர்கள் “சிவ” என்ற பத்தை ஜெபம் செய்தல்) இவை ஒவ்வொன்றும் நமக்கு மிகுந்த நன்மையைக் கொடுக்கக் கூடியவை.

— மீனாட்சி புத்திரன்

நல்லை குமரன் மலர் — 1996

இனிதே மலர்

வாழ்த்துவோர்

S. V. MURUGESU

154, Hospital Road,
Jaffna.

பெரியோர் முகல் சீறியோர் வரையான
அத்துத்தரப்பினரதும் ஆடை
தேவைகளை நிறைவு செய்ய
நல்லூரில்

சுற்றி ரெக்ஸ்

(கோபுரவாசல் முன்பாக)

256, பருத்தித்துறை வீதி,
நல்லூர்.

போலிரியர் கல்வித்தி ப. கோயாலகிருஷ்ணன்,
புதூர் தலைவர், இந்துதாகரிகத்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்,

நூனமே உருவாகிய முருகன்

எமது சமய மரபிலே ஆத்மீக அறி வைப் பெறுவதற்கு குருவே என்றென்றும் துணை நிற்பவர் என்ற கருத்தும் நம்பிக்கையும் தொன்மைக் காலம் முதல் நிலை வருகின்றன. ஆத்மீக சிந்தனைகள் குரு முகமாகவே வெளிப்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளன. சைவ சித்தாந்தம் போற்றும் குரு விங்க சங்கமம் என்ற மரபில் குருவே முதன்மை பெறுகின்றார். இறைவனே குரு வாக வந்து சீட்டருக்கு உபதேசித்தருளிய அற்புதம் புராணங்களும் தெய்விகக் கதைகள் மூலமும் அடியார்களது வரலாறுகள் மூலமும் எடுத்துக்காட்டப்படுவதன் மூலம் குருவின் மகிழமை போற்றப்படுகின்றது. அறி யாமையிற் சிக்குண்டு அவடியுறும் ஆன்மாக் கருக்கு ஆதரவளித்துக் கடைத்தேரத் துணைசெய்யும் ஆற்றல் குரு ஒருவருக்கே உண்டு என்ற கருத்து திருவருட்பயனில் எடுத்துக் கூறப்படுகின்றது. இறைவனின் திருவருள் மானிட உருவில் தோன்றுவதே குரு என்றும் அவ்வாறு தோன்றுவது மக்களின் நன்மைக்காகவே என்றும் சமய நூல்கள் விதந்துரைக்கின்றன. இறைவனே குரு என்ற கருத்து திருவருட்பயனில் வற்புறுத்தப்படுகின்றது. எமது சமய மரபில் குருபாரம்பரியத்தைத் தொடர்புபடுத்திச் சென்றால் ஆதி குருவாக இறைவனே இருந்து உயர்நூனப் பொருளை உபதேசித்தருளியதாகச் சமய நூல்கள் கூறுகின்றன. ‘‘குருவே பிரம்மா; குருவே விஷ்ணு; குருவே தேவதேவாகிய மகேகவரர்; குருவே பரப்பிரம்மம்’’ என ஸ்ரீ குரு கிதை போற்றுகின்றது. ‘‘குருவே சிவம்’’ என திருமூலர் சிறப்

பிக்கின்றார். அஞ்சூன இருளை நீக்கிரூன்த்தை விளங்கச் செய்பவரே குருதந்தையாகிய சிவபெருமான் போன்று தனயனாகிய முருகனும் குருவாக எழுந்தருளி அருள்பாலித்த மூர்த்தங்கள் பற்றிக் கந்தனைப் போற்றும் சமய நூல்கள் சிறப்பாகக் கூறுகின்றன. முருகனது இத்தகைய வடிவங்கள் குருத்துவ மகிழமைக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுக்களாக விளங்குவன. இவ்வாறு குருத்துவம் இறைத்துவத்துடன் இணைந்து விளங்குவது எமது சமயமரபின் சிறப்பம்சமாகும்.

முருகனுக்குரிய திருநாமங்களில் நூன பண்டிதன் என்ற நாமம் சிறப்புடையது. முருகனது அருளுக்குப் பாத்திரராகி அற்புதமான திருப்புகழைப் பாடிய அருளன்கிரி நாதர் பழநித் திருப்புகழில் இத்திருநாமத்தைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

‘‘நாதவிந்துக லாதி நமோநம
வேதமந்த்ர சொரூபா நமோநம
நூன பண்டித ஸாமீ நமோநம
வெகுகோடி’’

எனவே முருகனை நூன குருவாகவும் அடியார்கள் போற்றிப் பரவியுள்ளனர். சிவபெருமானே முருகன் வடிவில் தோன்றுகின்றார் எனக் கந்தபுராணம்குறிப்பிடுகின்றது. முருகன் பற்றிய தெய்விக மரபில் இது வொரு முக்கிய அம்சமாகும். ‘‘யாவையும் உணர்ந்தான் அறுமுகன்’’ என இப்புராணம் புகழ்கின்றது.

அதீஷவின் நமது தக்தி கூட
அதீஷவின் அறுமுகன் அவனும் யானும்
பேதகம் அகன்றால் நம்போல்
பிரிவிலென் யான்டும் நின்றான்
ஏதமில் குழிபோல்வான்
யாவையும் உணர்ந்தான் சிரும்
போதமும் அழிவில்வீடும்
போற்றினர்க் கருளவல்லான்

என்ற இப்பாடல் பரம்பொருளின் பிறி தோர் வடிவமே முருகன் என்பதை இயும்பு கின்றது. “முருகு என்ற பெயரில் காக்கும் எழுத்தாகிய உகரமே முன்று” எழுத்துக் களிலும் இடம்பெற்றுள்ளமை துறிப்பிடத் தக்கது. மன இருள், அறியாமை, ஆகிய இடங்களிலிருந்து எம்மைக் காப்பவனே முருகன் என்ற கருத்து இங்கு நன்கு பொருந்தும். எம்முள் முனைப்புடன் நிற்கும் ஆணவும் என்ற இருள் அடங்க முருகன் திருவருளே துணைசெய்யும் என்ற தத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது கந்தபுராணமாகும். முனைப்பைக் களையவேண்டுமென பது உயிரின் கடமையாகும். உயிர்க்குயிராக விளங்குபவனும் ஞானபண்டிதனுமாகிய முருகன் ஆணவத்தை அடக்கி ஞான ஆற்றல் மிகுவதற்குத் துணைபுரிகின்றார். திருவருள் எம்பில் பதியப் பதிய ஞானசக்தி என்னும் அறிவாற்றல் எழுகின்றது. அதன் வழி முனைப்புச் செயலற்றுப் போகின்றது. அறிவின் கூர்மையை முருகன் கை வேலுக்கு உவமித்தல் மரபு. ஆனமாக்களுக்கு முருகன் குருவாக எழுந்தருளி ஆணவும் என்ற இருளை அகற்றுகின்றான். முருகனுக்கு அறிவே திருமேனி என்ற நிலையில் அருளாளர்கள் பாடிப்பரவியுள்ளனர்.

‘அறிவுமறி யாமையுங் கடந்த
அறிவு திருமேனியென் றுணர்ந்துன்
அருணசர ணாரவிந்த மென்று
அடைவேனோ,

என்ற வரிகள் இக்கற்றைத் தெளிவு படுத்துகின்றன.

முருகனது அருஞுபதேசம் பெற்றோர் வரிசையில் சிவபெருமான், அகத்தியர், அருணகிரிநாதர் ஆகிய மூவரும் சிறப்புப் பெறுகின்றனர். முருகன் அந்தாதி,

‘பாலா குருமுனியார்க்கும்
திருப்புகழ் பண்ணால்சுக்கும் ஆலாலமுண்டவர்க்கும் உபதேசித்த என் ஆண்டவனே’

எனப் போற்றுகின்றது. பிரணவத்தின் மெய்ப்பொருள் அறியாத பிரமன் ‘எங்களும் உலகங்களைச் சிருஷ்டிப்பான்?’ அங்களும் அறியாத அவனுக்குச் சிருஷ்டித் தொழிலை எவ்வாறு கொடுக்கலாம்? என்று தந்தையாகிய சிவவிடம் கேள்வி எழுப்பிய குருவனையே தனது குருவாக ஏற்று, பிரணவத்தின் உண்மைகளை உபதேசமாகப் பெற்றவர் என்பது புராண ஜதிகம். குருமூர்த்தியாக விளங்கி பிரணவப் பொருளைச் சிவபிரிவானது திருச்செவியில் உபதேசித்ததனால் சுவாமிநாதனென்றும் குருநாதனென்றும் தகப்பன்கவாமி என்றும் முருகன் தெய்விகச் சிறப்படைந்தார், இத்திருநாமங்கள் அவருக்கேயுரியதாக அமைந்தன. இவ்வுபதேசம் நீக்குந்த தலம் சுவாமிமலை எனச் சிறப்படைந்த திருவேரகம் என்பது ஜதிகம், முருகனது ஆறுபடை வீடுகளில் இது நான் காவதாகும். அருணகிரிநாதர் இத்தலத்தைத் தமது திருப்புகழில் போற்றுகின்றார்.

குருவா யரற்கு முபதேசம் வைத்த
குகனே குறத்தி மணவாளா
குளிர்கா மிகுந்த வளர்பூகமெத்து
குடகா விரிக்கு வடபாலார்
திருவேரகத்தி ஒறைவா யுமைக்கொர்
சிறுவா கரிக்கு மிளையோனே

சுவாமிமலை குருமலை எனவும் காரணப் பெற்றுள்ளது. சிவபெருமான் சிடராகவும் முருகப்பெருமான் குருவாகவும் இருந்ததை விளக்கும் வண்ணம் சுவாமி

மலை ஆலயத்தில் சிவபெருமான் சந்தி
மலையின் கீழ்ப்பாகத்திலும் முருகன் சந்தி
மலையின் மேல்பாகத்திலும் விளங்குகின்
றனர். முருகன் தந்தையின் மடிமீதிருந்து
உபதேசம் செய்யும் காட்சியை விளக்கும்
சிலா வடிவங்கள் இத் தெய்வீக வரலாற்
றைச் சித்தரிக்கின்றன. சவாமிநாதப் பெரு
மான் யோக குருவாகக் கஃப்ப கிருகத்தில்
காட்சி தருகின்றார். திருவேரக் கந்தந
மாலை,

வன்னமயில் வாகனா

பொன்னேரகப் பதியில்
வளர் சாமி நாத குருவே
எனப் போற்றுகின்றது.

சவாமிமலையே திருவேரகம் எனப்
போற்றி வழிபடப்படினும் திருமுருகாற்றுப்
படைக்கு உரைகண்ட நச்சினார்க்கினியர்
திருவேரகத்தை மலைநாட்டிலுள்ள ஒரு
திருப்பதி எனக் கூறியிருப்பதால் திருவேர
கம் சவாமிமலையைக் குறிக்காது எனக்
சிலர் கருதுவார். ஆனால் அருணகிரிநாதரது
பாடல்கள் சவாமிமலையையே திருவேரகம்
எனப் போற்றுகின்றன.

குதமிக வளர் சோலை மருவு
சவாமி மலை தனி அறைவோனே
என்ற அடிகள் குறிப்பிடத்தக்கன.

மேலைப் புலோவியூர் நா. கதிரவேந்
பிள்ளை இயற்றிய சுப்பிரமணிய பராக்
கிரமம் என்ற நூலில் மேலும் பல விளக்
கங்கள் இடம் பெறுகின்றன. நூன உப
தேசப் பொருள் கேட்பதற்குரிய சிறந்த
நாள் மாசிமாதத்து மகநாள் இதோ வரு
கின்றது எனப்பக்கந்து, முருகன் விருப்
புடன் அமருந் தணிகை வெற்பை அடை
கின்றோம், ஏனத் தணிகைமலை சென்று
எம்பெருமானாகிய சிவபெருமான் உலகுக்கு
எடுத்துக் காட்டும் வகையிலும் உலகு உய்வு

பெற்றும் வகையிலும் தவமியற்றி உபதேசம்
கேட்டதாக இந்நால் குறிப்பிடுகின்றது.
திருத்தணிகை மலைச்சாரலில் வடகீழ்ப்
பாற சென்று ஒரு கணப்பொழுது வேலா
யுதப் பெருமானை யுள்ளிறுவித் தவம் புரிந்
ததால் அத்தணிகை மலை கணிகவெற்பு
எனப்பெயர் பெற்றதாகக் குறிப்பிடப்படு
கின்றது. (சுப்பிரமணிய பராக்கிரமம் பக்.
64) இந்நாலில் ஆசிரியர் பிரணவப் பொரு
ளின் விளக்கங்களை எடுத்துக் காட்டியுள்
ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. (பக். 65—70)
இவ் ஐதீகத்தின் காரணமாய் முருகனுக்கு
பரசிவ குருமர்த்தி என்ற திருநாமம் உரிய
தாயிற்று எனச் சுப்பிரமணிய பராக்கிரமம்
குறிப்பிடுகிறது.

சுப்பிரமணிய பராக்கிரமம் முருகன்
ஞானதேசிக மூர்த்தியாக எழுந்தருளி கௌ
சிக முனிவருக்கு உபதேசித்தமை பற்றிக்
குறிப்பிடுகின்றது. இம் மூர்த்தம் முருக
னுக்குரிய மற்றெரு சிறப்பான அமசமா
கும். துங்கபத்திரை எனும் தீர்த்த விசே
ஷ கொண்ட நதியின் வடபால் உள்ள
ஞானபுரத்திலே தத்துவஞான ஜயம் நீங்கும்
வண்ணம் கந்தக்கடவுளை நோக்கி
கௌசிக முனிவர் தவமியற்றினார். கந்தக்
கடவுள் ஞானசாரிய மூர்த்தியாகத்
தோன்றி, ஆங்குள்ள கடம்பமர நிழவின்
கண் வீற்றிருந்து தென்றிசை முகநோக்கி,
கௌசிக முனிவரை வடதிசைமுகமாக
வைத்து தமது திருக்கரமொன்றினைச்
சின்முத்திரையாகப் பிடித்து, ஒரு திருக்
கரத்தை மார்பின் கணவைத்து ஏனைய
திருக்கரங்கள் இரண்டையும் அபயவரதங்
களாகக் காட்டி, சிவஞானத்தின் இயல்பை
யும் சிவஞானத்தைப் பெறும் வழிபற்றியும்
உபதேசித்தமையே இப்புராண ஐதீகத்தின்
சிறப்பம்சமாகும். இந்த ஐதீகத்தைவராத
மாபுராணம் கூறுவதாக சிவகங்குதப்புரா
ணப் பாடல் ஒன்று குறிப்பிடுகின்றது.

தீர்த்தமெல் வைற்றுந் துங்கபத்திரை
சிறந்த தாங்குக்
கார்த்த வேல் இறைவன் முன்னார்க்
கவுசிக் முனிவணார்க்குச்
சீர்த்தஞா எங்க ஜெல்லாந் தேசிக
மூர்த்தியாகி
வார்த்தனை வென்று நல்ல வராகமா
புராணங் கூறும்.
என்பதே அப்பாடல்.

கந்தக்கடவுள் சூனாசாரியணாக
விளங்கியதை,

“அருந்தவற்குண்மை ஞான ஸப்பஅரும்
போதமீந்து
பொருந்துமா சாரியப் பேர் கொண்
டனன் புகழ் வேலண்ணை”

எதை திருக்கோவிலிப் புராணப்
பாடல் குறிப்பிடுகின்றது.

சையசித்தம் என்னுந் தலத்தில் வேண
டிய சித்திகளையும் ஞானத்தையும் அடை
வதற்குச் செய்ய வேண்டிய உபாயம் யாது?
என விளக்கமின்றி இருந்த முனிவர்கள்
தவமியற்றி இருந்த போது குகப்பெருமான்
யோக இயலையுணர்த்தும் திருக்கோலத்
துடன் வீற்றிருந்து அம் முனிவர்களுக்கு
உபதேசித்த சிறப்புப்பற்றி யோகாசிரிய
மூர்த்தியாக குகப்பெருமானை சுப்பிர
மணியபராக்கிரமம் போற்றுகின்றது.

மதுரைமா நகரிலே உலக பிதாமாதாக்
களாகிய சுந்தரோசப் பெருமானுக்கும் அங்
கயற்கள் அம்மையாருக்கும் திருமணம்
நிகழும்நாளில் குகக்கடவுளாகிய பரமா
சாரியன் புரேசிதராயிருந்து விலாகச் சடங்
குகளை மூடித்ததினால் அவருக்கு புரோ
கித மூர்த்தி என்ற திருநாமமும் ஏற்படலா
யிற்று. இப்புராண ஐதிகத்தை திருவிளை
யாடற் புராணமும் கடம்பளவு புராணமும்
குறிப்பிடுகின்றன.

சிவபெருமான் சேக்கிழார் சுவாமி
களுக்கு “உலகெலா முணர்ந்தோதற் கரிய
வன்” என அடியெடுத்துக் கொடுத்துப்
பெரியபுராணத்தைப் பாடுவித்தது போன்று
முருகப்பெருமான் தாழும் ஒரு பெருங் காப்
பியத்திற்கு குருவாக இருந்து அடியெடுத்
துக் கொடுத்து அருளிய தெய்விக சரிதம்
பெறப்படுகின்றது. காஞ்சிபுரத்தில் கச்சி
யப்ப சிவாசாரியரின் கந்தன் புகழ்பாடும்
கந்தபுராண காப்பியத்திற்கு திகடசக்
கர செம்முக மெந்துளான்’ என அடியெடுத்துக் கொடுத்து அருளிய கவியை
மெய்ப்பிக்குமாறு விதவு மூர்த்தியாக
கோலங் கொண்டமை இப்புராண வரலாறு
எனச் சுப்பிரமணிய பராக்கிரமம் கூறும்.
கச்சியப்பரின் உண்மையான முருகபக்தியை
இவ்வரலாறு எடுத்துக் காட்டுகின்றது.
தன்பால் பக்தி செலுத்தும் அன்பர்களுக்கு
இறைவன் குருவாக எழுந்தருளி, இடர
கற்றி, அருள்பாவிப்பான் என்ற உண்மை
யும் விளக்கம் பெறுகின்றது. கந்தபுராண
உண்மைகளின் வழி உலகம் உய்வு பெற
முருகப் பெரு மான் வித்துவக் கோலங்
கொண்டு கச்சியப்பருக்கு அருள்பாவித்த
சிறப்பினை இப்புராண வரலாறு உணர்த்தி
நிற்கின்றது.

முருகக்கடவுள் பினி, நரை, திரை,
முப்பு முதலியனவின்றி, என்றென்றும்
பாலப் பருவ முடையராக விளங்குங்
கோலம் இளமைப் பருவத்தின் மேன்மை
யைக் காட்டுவதாகும். இளமைப் பருவம்
அறிவு செறிவதற்குக் காரணமாகலானும்
தாம் உபதேசித்தருளுகின்ற பேரறிவு எக்
காலத்து முதிராத பேரின்பத்தையளிக்கு
மென்னும் உணர்ச்சியைக் கொடுப்பதா
லும் முருகன் பாலகப்பிமணிய மூர்த்தியாக
விளங்குகின்றார் என சுப்பிரமணிய பராக்கிரமம் குறிப்பிடுகின்றது. சிவபெருமானது
துக்கிளா மூர்த்திக்குரிய கோவழும் இளமையுடன் தோற்றுமயளித்து, சின்முத்திரை

காட்டி உயர்ந்த ஞானத்தைப் புட்டும்
சிறப்பும் முருகனது இக் கோலத்துடன்
உப்பிடற்பாலது.

முருகனது ஞானாசாரிய மேன்மைக்கு
எடுத்துக் காட்டாக அவரது சீடாதிப
மூர்த்தி அடுத்து குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.
கங்கை நதிக்கரையிலுள்ள கனகலம் என்
நூந் தலத்தில் ஒரு திருக்கரத்தில் வேத
திரப்படையும் ஒரு திருக்காரத்தில் வேதம்
முதலிய உண்மை நூல்களும் தரித்து, மற்
நெருக்கரத்தை மார்பில் வைத்தருளிய திருக்
கோலத்துடன் வீற்றிருந்து உயர்ஞானப்
பன்னுவல்களின் உண்மைகளை அனைத்து
உலகத்துமுள்ள தேவர், முனிவர் முதலா
வோருக்கு உணர்த்தும் வடிவமாகச் சுப்
பிரமணிய பராக்கிரமம் குறிப்பிடுகின்றது.
இத்தகையொருக்கு எழுந்த ஜெயங்களை
நீக்கி, தத்துவ உண்மைகளைப் புகட்டி,
இம்மாணவர்க் கெல்லாம் தலைமைபெற்ற
ஆசிரியராக விளங்குவதனால் சீடாதிப
மூர்த்தி என்ற திருநாமம் முருகனுக்குரிய
தாயிற்று. வராகமாபுராணம் இவ்வடிவத்
தின் சிறப்பினைக் கூறும். இவ்வடிவத்
திற்கு பிரகமாசாரிய மூர்த்தி என்ற பெய
ரும் பெருத்தமாக அமைகின்றது.

திருப்பரங்குன்றத்தில் பராசரமுனிவ
ரின் ஆறு முனிகுமாரர்களுக்கு உயர்ந்த
தத்துவஞானத்தை உபதேசித்த வகையில்
குமாரக் கடவுளுக்கு பராசர குமாரோப
தேச மூர்த்தி என்ற திருநாமம் ஏற்படலா
யிற்று. ஸ்காந்தபுராணத்தின் சங்கரசங்
கிடை இப்புராண ஐதீகத்தைக் குறிப்பிடு
கின்றது.

இராவணனால் கவர்ந்து செல்லப்பட்ட
கிடையைப் பிரிந்த இராமன் தாமிரகுடத்
துவம் என்னும் தலத்தில் குக்கடவுளை
நோக்கித் தவமிருந்து உபதேசம் பெற்றமை
பற்றிய புராண ஐதீகம் பற்றி சுப்பிரமணிய
பராக்கிரமம் குறிப்பிடுகின்றது. இராமதா

ரகம் என்னும் தமது சடாக்கர மந்திரங்
களுள் ஒன்றை உபதேசித்து இராமனுக்குத்
தெளிவு ஏற்படுத்திய வடிவமாக முருகனின்
சிவராம மூர்த்தி சிறப்பிக்கப்படுகின்றது.
இராமமூர்த்தி என்ற பெயரும் குகளது இவ்
வடிவத்திற்கும் பொருந்தும். திருச்செந்
தூர்ப்புராணம் இப்புராண வரலாற்றைக்
நிறிப்பிடுகின்றது.

முருகன் உபதேசம் பெற்றவர்களுள்
அருண கிரி நார் தார் குறிப்பிடத்தக்கவர்.
மடைத்திறந்த வெள்ளம் போல முருகன்
அருளால் அருணகிரியார் வாக்கில் திருப்
புகழ் என்னும் தமிழ் வெள்ளம் பெருகிறது.

*முத்தைத் தருபத்தித் திருநகை
அத்திக்கிரை சத்திச் சரவண
முத்திக் கொரு வித்துக் குருபர-என
ஒதும்*

எனப் பாடத் தொடங்கியவர் முருகன்
அருளால் அறிவு சிறக்கப்பெற்றதை,

*அறிவுமதி தத்துவமும் அபருமித வித
தைகளும்
அறியென இடைப்பொழுதில் வாழ்
வித்த வேதியனும்*
எனத் திருவகுப்பிலும்

*யாம் ஒதீயகல் வியும் எம் அறிவும்
தாமே பெறவே வலவர் தந்ததாலா*

எனக் கந்தரனுபூதியிலும் குறிப்பிடுகின்
நார். குமரப் பெருமானே பிரணவத்தின்
பொருளாக விளங்கும் ஞானமூர்த்தி என்
பதனை,

*குருக்டாக்ஷ கலா வேதாகம
பரமலாக்கிய ஞானாசாரிய
குறைவு தீர்த்தருள் ஸ்வாமி*

எனத் திருப்புகழில் குறிப்பிடுகின்றார்.
தாரக மந்திரமாகிய ஒங்காரத்துள் எல்லா

மந்திரங்களும் அடங்கியுள்ளன. ஒங்கார உள்ளொளிக்குள் முருகன் உருவம் உள்ளதை,

'ஒங்கார உள்ளொளிக்குள்
முருகன் உருவம் கண்டு
ஆங்கார என் செய்வார்
யம தூதருக்கே'

எனக் கந்தரலங்காரம் போற்றுகின்றது.
இப்பிரணவத்தை முருகன் ஒதுவித்த சிறப்புப் பற்றித் திருப்புகழில் அருணகிரிநாதர்,

'ஒதுவித்த நாதர் கற்க
ஒதுவித்த முனி நானா
ஒரெழுத்தில் ஆற்றெழுத்தை
ஒதுவித்த பெருமானே'

என முருகனைத் துதிக்கின்றார். முருகன் ஆண்மாக்களின் அறியாமையை நீக்கும் குருபரணாக வருவான் என்பதை அருணகிரியார்,

'முருகன் தனிவேல்
முனீங்கு குருவென்று
அருள்கொண்டு அறியார்
அறியுந்தரமோ'

எனவும் 'குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே' எனவும் போற்றுகின்றார்.

சங்கீத மும்மணிகளில் ஒருவரான முத்து ஸ்வாமி தீவிதர் முருகனது அருள்பெற்று அருமமயாகப் பாடத் தொடங்கியதாகக் கூறப்படுகின்றது. இவரது கீர்த்தனைகளில் 'குருதுஹ' என வருவதைக் காணலாம். திருவருட் பிரகாச வள்ளலாரும் முருகப்

பெருமானை ஞானதேசிகணாகக் கொண்டு வழிபட்டு கல்விஞரானப் பேறு பெற்றவர். இவர் தமது செல்வச் சீர்த்தி மாலையில்,

'எதமகற்று மென்னரசே
யென்னாருயிரே யென்னரிவே
என்கண் ஜொளியே யென்பொருளே
யென் சற்குருவே

தணிகா சலமாந் தலத்தமர்ந்த
சைவமணியே சண்முகனே'

எனப் பாடிப் பரவியுள்ளார்.

ஞானமே வடிவாகிய முருகனை இத்தகைய ஞான உபதேசங்கள் பற்றிய புராண வரலாறுகள் பல தத்துவங்களை உலகுக்கு எடுத்துக்காட்டி நிற்பதோடு காலங்காலமாக அன்பர்கள் அவற்றை நினைவுகூர்ந்து உய்வு பெறுவதற்கும் வழிகாட்டி நிற்கின்றன. உலகத்தின் கர்த்தாவாக விளங்கும் பரமசிவனே அனைவருக்கும் எடுத்துக்காட்டும் வகையில் தாமே சீடனாக அமர்ந்து தமது மெந்தனிடமே பணிவுடன் உபதேசம் பெற்று உலகம் உய்ய வழிகாட்டியுள்ள தன்மை தெளிவாகின்றது. மற்றும் இப்புராண ஐதீகம் குரு-சீட மரபின் புனிதத் துவத்தை எமக்கு அறிவுறுத்துகின்றது. குருவாக விளங்கவேண்டிய ஒருவனுக்குரிய தகைமைகளையும் இப்புராண ஐதீகங்கள் உலகுக்கு விளக்கி நிற்கின்றன. ஏனைய முனிவர்களுக்கும் அடியார்களுக்கும் முருகன் குருவாக எழுந்தருளி உபதேசித்து அருள்பாவித்த தெய்விக் வரலாறுகள் அடியார்களின் ஆக்மீக நலனுக்கும் அறிவு மேம்பாட்டிற்கும் உந்து சக்தியாக அமைவன் என்றால் மிகையில்லை.

「

சீவகாருணீய ஒழுக்கத்திற்கு முதற்படியாக அமைந்திருப்பது புலால் உண்ணாமையாகும்.

—வடலூர் வள்ளலார்

」

பேராசிரியர் கலாநிதி அ. சண்முகதாஸ்,
தலைவர், தமிழ்த்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

முருகனின் ஆறு முகங்கள்

நாம் ஒவ்வொருவரும் சில வேளைகளிலே வெவ்வேறு முகங்களுடன் திரிகிறோம். இறைவனுக்குப் பலமுகங்களிருப்பது வியப்பான விடயமல்ல. ஆனால், எங்கள் முகங்களுக்கும் இறைவன் முகங்களுக்கும் பாரிய வேறுபாடுண்டு. அதனாலே தான் அவனுடைய முகங்களை ‘திருமுகங்கள்’ என்கிறோம். எப்பொழுதும் முகத்துக்கு முன்னாலே புகழ்ந்து கூறினால், புகழப்படுவர் மகிழ்வர். அம்மகிழ்ச்சியை முருகன் மனத்திலே ஏற்படுத்துவதற்காக கச்சியப்பர் “ முவிரு முகங்கள் போற்றி” என்று முதலிலேயே முகங்களைப் பெருமைப்படுத்துகின்றார்.

முருகனுடைய ஆறு முகங்களைத் தனித்தனியாகக் கண்டு பாடியுள்ளனர் திருமுருகாற்றுப்படை ஆசிரியர் நக்கீரரும் திருப்புகழ் பாடிய அருணகிரிநாதரும். இவ்விருவரும் கண்டு போற்றி மகிழ்த்த முகங்களை நாழும் ஒருதடவை நோக்குவோம். திருமுருகாற்றுப்படை காட்டும் ஆறுமுகங்களை முதலிலே தரிசிப்போம்.

(89-102)

“ தாவில் கொள்கைத் தந்தொழின் முடிமார் மனனேர் பெழுதரு வாணிற முகனே மாயிருண் ஞால மறுவின்றி விளங்கப் பல்கதிர் விரிந்தன் ரொருமுகன்”

இப்பாடலைத்துக்கு நச்சினார்க்கினியர் பின்வருமாறு பொருளுரைக்கின்றார்.

“ வருத்தமில்லாத விரதங்களையுடைய தவத் தொழிலை முடிப்பாருடைய மனத்திலே பொருந்தித் தோன்றுகின்ற ஒளியையுடைய நிறத்தையுடைய முகங்களிலே, ஒருமுகம் பெருமையுடைத்தாகிய இருட்சியை உலகம் குற்றமின்றாய் விளங்கும்படி பல கிரணங்களையும் தோற்றுவித்தது . ”

இருள் சூழ்ந்த இடத்திலே ஒரு சிறிய ஒளி எங்களுக்குப் பேருதவியாக இருக்கும். அது பேரொளியாக இருந்தால் அதைநாம் என்னவென்று சொல்லலாம்? இருள்சூழ்ந்த காட்டுக்குள்ளே தன்னந்தனி யாகத் தமயந்தி நின்றபோது திங்கள் வானிலே தோன்றியது கவிஞர் அதை “ வந்தது கடவுள் திங்கள் ” என்று கூறுகின்றார். இந்த உலகம் பெருமையுடையது; அதே வேளை இருளையமுடையது. இவ்விருளாகிய குற்றம் நீங்கும்படியாக பல கிரணங்களையும் கடவுள் முருகனுடைய ஒரு முகம் தோற்றுவிக்கின்றது. அடியார்களுக்கு ஆறுமுகங்களுமே ஒளியும் நிறமும் உடையனவாயுள்ளன. அவ்வாறு முகங்களுள் ஒன்று அடியார்கள் எல்லோருக்கும் பேரொளி வழங்குகின்றது ஒவ்வொருவர் மனத்திலுள்ள இருளையும் புறத்தேயுள்ள இருளையும் அகற்றும் பேரொளியை அம் முகம் காலுகின்றது. இனி இரண்டாவது முகத்தைப் பார்ப்போம்.

“..... ஒரு முகம் ஆர்வல ரேத்த வமரந்தினி தொழுகித் தாதலி னுவந்து வரங்கொடுத் தன்றே”

இப்பாடலடிகளின் பொருள்:

“ ஒரு முகம் தன்மேல் அன்புசெய்தவர் கள் துதிக் அதற்குப் பொருந்தி அவர்க்கு இனிதாக நடந்து அவர்மேற் சென்ற காதலாலே மகிழ்ந்து வேண்டும் பொருள் களை முடித்துக்கொடுத்தது. ”

ஓளி பெற்ற உர்கள், அவன் முகங்களைக் காணக் கூடியவர்கள். அன்பு செய்து துதித்தால், அதன் பயன்பெறலாம். அப் பயண அந்த இரண்டாவது முகம் வழங்குகின்றது. இது எங்கள் கதை. முன்றாவது முகம் என்ன செய்கின்றது?

“..... ஒரு முகம் மந்திர விதியின் மரபுளி வழாஅ வந்தனர் வேள்வியோர்க் கும்மே ”

இவ்வடிகளின் பொருள்:

“ ஒருமுகம் மத்திரத்தையுடைய வேதத் திற் கூறிய முறைமையிடத்துத் தப்பாக அந்தணருடைய யாகங்களில் தீங்கு வராதபடி நினையா நிற்கும் ”

நாம் பயன் வேண்டி நிற்பவர்கள். அந்தனரோ, அறவோர்; அவர்கள் எல்லா உயிர்களிடத்தும் அன்பு பூண்டொழுகுபவர். அவ்வுயிர்களுக்காக வேள்வி செய்பவர்கள். அதனாலே தமக்குப் பயன் வேண்டாதவர்கள். பிறர் நலத்துக்காகச் செய்யப்படும் யாகத்திலே தீங்கு வராமற் கடவுள் தானே காப்பாற்ற வேண்டும். இக்கடவுள் முகம் அதனைச் செய்கின்றது. நான்காவது முகம்:

“..... ஒரு முகம் எஞ்சிய பொருள்களை யேழுறநாடித் திங்கள் போலத் திசைவிளக்கும்மே ”

இப்பாடலடிகளின் பொருள்:

“ ஒரு முகம் ஈண்டு வழங்காத வேதங்களிலும் நால்களிலுமின்ன பொருள்களை ஆராய்ந்து இரு டி கள் ஏழுறும்படி உணர்த்தித் திங்கள் போலத் திசைகளைவாம் விளங்குவிக்கும். ”

வேத அறிவு நிரம்பிய அந்தனர் பிறர் நலத்துக்காக வேள்வி வேட்கின்றனர். மற்றவர்களுக்கு அறிவு திங்கட்கலைபோல நாஞ்சுக்கு நாள் வளர்ந்து நிறைவெற வேண்டியது. கலைகள் நிறைந்த திங்கள் முகம், அதைக் காண்பவர்களுக்கு அறிவு நிறைவைக் கொடுக்கின்றது. ஐந்தாவது முகம்;

“..... ஒருமுகம் செறுநர்த் தேய்த்துச் செல்சம முருக்கிக் கறுவுகொ ஜெஞ்சுமொடு கனம்வேட்டன்றே ”

இப்பாடல்களின் பொருள்:

“ ஒருமுகம் திருவுள்ளத்துச் செல்கின்ற நடுவுநிலைமையைக் கெடுத்து இவர்களைக் கொல்ல வேண்டுமென்று கறுவுதல் கொண்ட திருவுள்ளத்தோடே செறப்படும் அசரர் முதலியோரைப் பொன்றக் கெடுத்துக் களவேள்வியை வேட்டது ”

இந்த முகம் மட்டும் ஒரு வேறுபட்ட செயலைச் செய்கின்றது. செறவேண்டியவர்களை இது செறுகின்றது. இதனாலே ஏனைய முகங்களின் நிலையினிறு வேறுபடுகின்றது. சமநிலை பேண முடியாத முகமாக இது இருக்கின்றது. ஆராவது முகம்:

“..... ஒருமுகம் கறவர் மடமகள் கொடிபோ னுசப்பின் மடவரல் வள்வியோடு நகையமர்ந்தன்றே ”

பாடலடிகளின் பொருள்:

“ஒருமுகம் குறவருடைய மடப்பத்தை
யுடைய மகளாகிய வல்லி போலும்
இடையிணையுடை வள்ளியுடனே மதிழ்ச்
சியைப் பொருந்திற்று”

சமநிலை மீண்டும் பேணப்படுகின்றது.
கறுவு கொண்ட நெஞ்சம் தன்னை இச்
சித்துவந்த வள்ளியின்மேற் காதல் கொள்
கின்றது. அழிவு நடைபெற்றால் ஆக்கம்
நிகழ வேண்டும். “காம நுகர்ச்சியில்லாத
இறைவன் இங்ஙனம் நகையமர்ந்தான்,
உலகில் இல் வாழ்க்கை நடத்தற கென்று
ணர்க” என்று நச்சினார்க்கினியர் கூறும்
உரை பொருத்தமாக உள்ளது.

நக்கீரர் தரிசித்த ஆறு முகங்களை
இது வரை பார்த்தோம். அருணகிரி
யாரோ இவ்வாறு முகங்களையுங் கொண்ட
என்மெதுனுடைய பொருள் யாது என
முருகனிடம் நேரடியாகக் கேட்கிறார். அக்
கேள்விக்குக் காரணமான ஆறு முகங்களை
அவர் எவ்வாறு காண்கிறார் என நோக்கலாம்.

ஏறுமயி யேறிவிளை யாடுமுக மொன்றே
சுசரொடு ஞானமொழி பேசுமுக

கூறு மடி யார்கள்வினை மொன்றே
தீர்த்தமுக மொன்றே

குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுக

மொன்றே

மாறுபடு குரரை வதைத்தமுக மொன்றே
வள்ளியை மணம்புனர வந்தமுக

மொன்றே

ஆறுமுக மானபொருள் நீயருள்ள

வேண்டும்

ஆதியரு ணாசல மமர்ந்த பெருமாளே.

இருவரிலும் மிகச் சிறந்ததான் ஒரொற்
றுமை காணப்படுகின்றது. அது, அவனு
டைய ஆறாவது முகம் இருவரிலுமே வள்
வியை மணந்த முகமாக இருக்கின்றது.
நக்கீரரிலே ஒரு முகம் மாத்திரம் சினத்து
டனிருக்கின்றது. அருண கிரியாரி லோ
இரண்டு முகங்கள் போர் செய்யும் முகங்
களாயுள்ளன. இருவரிலுமே முதலாவது
முகம் ஒனிசெய்யும் முகமாயுள்ளது. ‘ஏறு
மயில் ஏறிவிளையாடு முகம்’ என்று அரு
ணகிரிநாதர் முருகனுடைய குழந்தை முகத்
தைக் கூறுகின்றார். “கவி தீர்க்கும்”
குழந்தை பற்றி யாரதி கூறுவதை இங்கு
மனங்கொள்ளலாம். பாடசாலைக்குச் செல்
லும் குழந்தைபற்றி சேகல்பியர் கூறும்
பொழுது “With Satchel and Shining
morning face” (சிலேற்றுடனும் ஒளி
காலும் காலை முகத்துடனும்) என்று கூறு
கின்றார். நக்கீரருடைய பல்கதிர் விரித்த
முகத்தை ஒப்பிட்டு நோக்கலாம்.

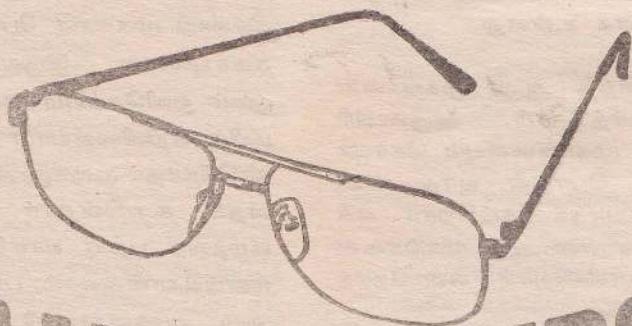
Gamma

பஞ்சபுத்த தலங்கள்

நிலம்	—	சீருதி சீத்தலம்	—	காஞ்சிபுரம்
தீர்	—	அப்புத்தலம்	—	தீருவானைக்கா
தீ	—	தேயுத்தலம்	—	தீருவண்ணாமலை
காற்று	—	வாயுத்தலம்	—	தீருக்காளத்தி
ஆகாயம்	—	ஆகாயத்தலம்	—	தீதம்பரம்

Gamma

குமரன் மலர் இனிதே மலர வாழ்த்துகின்றோம்
கண் வைத்திய நிபுணர்கள் சிபார்சு செய்யும்
கண்ணாடி களை சரிவர பெற்றுக்கொள்ள

S.M.FERNANDO

எஸ். எம். பேர்னான்டோ

580, வைத்தியசாலை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

பேராசிரியர் செ. பாலசுந்திரன்,
தலைவர், புவியியற்றுதை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

நல்லைக்கு ஓர் புனித நகர்

திருக் கோவில்லாத திருவிலூரும்

திருவெண் ஸீரணியாத திருவிலூரும்
பருக்கோடிப் பத்திமையால் பாடாலூரும்
பாங்கினொடு பல தளிகளில்லா ஒரும்
விருப்போடு வெணசங்கம் ஊதாலூரும்
விதானமும் வெணகொடிய மில்லாலூரும்
அருப்போடு மலர்பறித்திட்ட உணணாலூரும்
அவை எல்லாம் ஊரல்ல அடவிகாடே.

- அப்பர் சுவாமிகள் -

நமது சமூக கலாசார வரலாற்றுக் காலத்தில் இந்துசமயம் பல வழிகளில் பாதிப்புக்குள்ளாகியது. தென்னாசியா, தென்கிழக்காசியா பகுதிகளில் பரவிக் கிடந்த இந்துசமயம் உட்சமயத்தோற்றுத் தாலும் பிரசமய வருகையாலும் ஆளும் அதிகார வெறித்தனத்தாலும் குறுகியது. தென்னாசியாவுக்குள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டு பின்பு இந்தியாவிலும் பரம்பளில் குறுகியது. இலங்கையிலும் இவ்வாறே. ஆயினும் எப்படியும் இந்துசமயத்தையும் அதன் கலாசார பாரம்பரியத்தையும் அந்தியரால் அழிக்க முடியவில்லை மாறாகப் பிறசமயத் தவரும் உட்சமயத்தவரும் அதன்பால் கவரப்பட்டதுதான் வரலாறு. இலங்கையில் புத்த, கி றி ஸ் து வ, இல்லாம் சமயங்களின் எழச்சியினாலும் காலத்துக்குக்காலம் ஆட்சிபுரிந்தவர்களாலும், அந்தியராலும் அதனை அழித்தொழிக்க முடியவில்லை. கடச்கடரும் பொன்போல் இந்துமதம் வளர்ச்சி பெற்றது. இதற்குக் காரணம் ஆலயங்களும் அவற்றைச் சுற்றிய பொது வாழ்க்கையுமாகும்.

பல சமயம் இந்து ஆலயங்கள் அழித்தொழிக்கப்பட்டன. இந்துசமயக் கடவுளை ஒழித்துவைத்து வழிபட்ட காலமும் எமது முன்னைய சந்ததியினரால் போர்த்துக் கேயர் காலத்தில் எதிர்நோக்கப்பட்டது. ஆயினும் சமயத்தையோ அதன் வழிவந்த கலாசாரத்தையோ அழிக்க முடியவில்லை. 300 வருடங்களுக்கு முன் இடிக்கப்பட்ட ஆலயங்கள் மறுபடியும் வானளாவ உயர்ந்தன. நாயன்மாரால் பாடப்பட்ட ஆலயங்கள்கூட இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. பின்பு படிப்படியாக வளர்ச்சி அடைந்த ஆலயங்கள் திருப்பவும் நாம் சுதந்திரம் பெற்ற பின்பும்கூட யுத்த குழநிலையால் பாதிக்கப்பட்டு வந்தன. இந்திலையில் மறுபடியும் இந்துசமய ஆர்வவரின் அக்கறை தேவைப் படும் நிலை தொடர்கிறது. வரலாற்று ரீதி யிலும் சமய அடிப்படையிலும் முக்கியத்துவம் பெற்ற ஆலயங்கள் மீண்டும் புனர்நிர்மானம் செய்யப்பட வேண்டிய தேவை உள்ளது.

இந்திலையில் நல்லூரான் ஆலயம் இன்றும் எமது கவனகளையும் இன்னள்களையும் அவஸங்களையும் அகற்றும் புனித இடமாக அமைந்துள்ளது. கடவுளே இல்லை என்பவர்க்கும், வெற்றறிவுக்கு உள்ளத்தை பறிகொடுத்தோருக்கும், தினம் நிந்தனை செய்வோருக்கும் கும்மூடு முருகன் அருள்பாலிக்கின்றார். அதாவது பெற்றெடுத்த அன்னையென் அவனை எண்ணி உருகுவோருக்கு மட்டுமல்லாமல் ஏசுவோருக்கும், இகழ்வோருக்கும் தன்னருளை வாரி வழங்

குகின்றார். இது அனுபவர்தியான ஞானி கள் வாக்கு ஆகும்.

ஆயினும் பொதுவாக இன்று வாழ்ந்த சந்ததி எதிர்காலத்துக்கு சமய கலாசார அடிப்படையில் என்ன சாதனை நிகழ்த்தி யுள்ளது? தெய்வசந்தியை எவ்வாறு பேணி யுள்ளது. தெய்வசந்தியை என்றும் நிலைத் திருக்க அங்கு என்றும் தெய்வத்தை வழிபட நாம் என்ன செய்துவிட்டுச் செல்கின் நோம். யாழிப்பாணம் ஒரு காலமும் நீரற் பிரதேசமாகப் போகாது. அந்தளவுக்கு நிலைநிற்கும் பொருளாதார வளத்தை மேற்கொள்ளும் அளவுக்கு நீர்வளம் கொண்டது. ஆக குன்று இருக்கும் இடம் எல்லாம் குமரன் இருக்கும் இடம் என்று கூறுவதுபோல, நாம் நன்னீர் உள்ள இடமெல்லாம் ஆலயத்தையும் பேணவேண்டும். அதற்கு அடிப்படையாக அவற்றின் சுற்றாடல் பேணப்படவேண்டும். மக்கள் மயப்படுத்தப்பட்டாலும் அவை மாசுபடுதலுக்கு உள்ளாகக்கூடாது. ஆண்டவனுக்கு ஆலயம் அவசியம் அல்ல, ஆணால் எமது மதத் திற்கு ஆலயம் தேவை. மனத்தை ஒருமைப்படுத்தி ஆண்டவனை வயப்படுத்த ஆலயம் தேவை. நமது சமயத்திற்கு, கலாசரத் திற்கு ஆலயம் தேவை. நாவுக்கரசர் கூறுவதுபோல ஆலயம் இல்லாத ஊர் அடவிகாடாகும்.

ஆக எமது வணக்கத் தலங்கள் புனிதமயப்படுத்தப்படவேண்டும். அரசாங்க சட்டத்தால் மட்டும் இது நிறைவேறாது. மக்கள் மஸ்மதான் செம்மைப்பட வேண்டும். பொதிக அமைவிலும் செய்முறை ரீதியிலும் ஆலயப்பிரதேசம் புனிதப்படுத்தப்படவேண்டும். புதுவாழ்வு கொடுக்கப்படவேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக நல்லூர் ஆலயம் அமைந்துள்ள இடமும், சுற்றாடலும் நமது சமய, சமூக, அரசியல் வரலாற்றில் முக்கியத்துவம் கொண்ட பகுதியாக இருந்துள்ளது. ஆயினும் நாங்கள் சாதித்

தலை என்ன? யாழிப்பாண நகரமும் ஏனைய பிரதேசமும் பல ஆலயங்களைக் கொண்டுள்ளன. இவற்றுள் பெரும்பாலானவை உரிமைக்காக நீதிமன்றம் செல்பவையாகவும் மகோற்சவ திருவிழாக்களுடனும் நித்திய, நைமித்தியங்களுடனும் திருப்தியடைந்தவையாக உள்ளன. ஒருசில ஆலயங்களே பலவகைகளில் ஒழுங்குமிக்கவையாக இருக்கின்றன. ஆயினும் அந்த எழுச்சிவிதியடன் நிறுத்திக்கொள்ளப்படுகின்றது. ஆயினும் நாம் வேண்டுவது அதுவல்ல. ஆலயங்கள் ஆலயம் கொண்ட சூழல் புனிதப்படுத்தப்பட வேண்டும். அந்த வகையில் நல்லூர் ஆலயப்பிரதேசம் மேலும் புனிதப்பிரதேசமாக மாற்றப்பட வேண்டும். நிரந்தரமாகச் சுப்பவும் வேண்டும். இது காலத்தில் தேவை மட்டுமல்ல அவசியமும்கூட.

இன்ரீதியான ஒடுக்கலும் உள்நாட்டுத்தமும் தோன்றிவளர்ந்த வேளையிலும் கூட யாழிப்பாண நகரமும் ஏனைய பிரதேசங்களும் அபிவிருத்தி நோக்கிச் சென்றன. தொடர்ந்து 1690 களின் பின்பும் கூட நிலங்களின் பெறுமதி வேகமாக உயர்ந்தது. பொதுவாக நிலப்பயன்பாடு செறிவடைய நிலத்தின் பெறுமதி கூடும், மேற்கு நாட்டு நகரங்கள் போல அவை தொழிற்படும் தேவையைப்போன்று இங்கு நிலப்பெறுமதி கூடியதாகக் கூறமுடியாது. வர்த்தகம், வாழ்விடம் இரண்டும்தான் முக்கிய காரணமாக அமைந்தது. வர்த்தக நகர மையப்பகுதியிலும் வாழ்விடம் நகர எல்லை நோக்கியும் செறிவடைந்தது. இதனால் பரப்பின் பெறுமதி மிக அதிகமாக உயர்ந்தது. குறிப்பாக நல்லூர் ஆலயமும், நன்னீர் சுற்றாடலும் போர் பாதுகாப்பு நோக்கமும் சேர்ந்து கேள்வியை அதிகரித்தன. நெற்றுவரை இதுதான் நிலை, இந்நிலையால் நல்லூர் ஆலயச் சுற்றாடவில்கக்கள் வாழ்விடம் நெரிசலுக்குள்ளாகியது. மக்கள் நெரிசல் சகல அசுத்தமாதல் பிரச்சினைகளுக்கும் காரணமாகின்றன,

தற்சமயம் இங்கு உடைந்துகிடக்கும் யாழ்ப்பாண நகரமும் ஏனைய திருநெல் வேலி, கச்சேரி, கல்வியங்காடு, நாயன்மார் கட்டுப் பகுதிகளும் எதிர்காலத்தில் அபிவிருத்திக்குள்ளாகின்ற போது வர்த்தக, வாழ்விட, நிர்வாக ரீதியில் நல்லூர் ஆலயச்சூழல் மீண்டும் நெரிசலுக்கு உள்ளாகி விடும். இதனால் நன்னீர் கிடைக்கும் நிலை நலிவடையும். நகர மக்கள் வாழ்க்கை முறையில் இன்றுள்ள புனிதம்கூட, விரைவில் கெட்டுவிடும். மிக அதிக CO_2 உற்பத்தியாகும் பகுதிகளாக மாறிவிடும். கிணற்றுநீர் அசத்த நீராகமாறும். போக்குவரத்து ரீதியிலும் நெரிசலுக்கு உள்ளாகும். ஆண்டவன் அருள்புரியும் ஆலயச்சூழல் அதனைப் பற்றிப் பொருட்படுத்தாத பல தனிமங்களால் குழப்பட்டுவிடும். இது எதிர்காலத்துக்கான எதிர்வு கூறலாகும்.

ஆகவே இவற்றையும் இவை போன்ற ஏனைய பலவற்றையும் தவிர்ப்பதற்கும் ஆலயப்பகுதி புனிதப்பகுதியாக அமையவேண்டும், இங்கு வீதியோடு அமைந்துள்ள புனிதநிலை இன்னும் விரிவாக கப்பட வேண்டும். இன்றும் வீதியில் முருகன் உலா முடிந்ததும் சிரட்ட, சுரட்டு, வெற்றிலைப் பாவனையாளர்களையும், விற்பனை நிலையங்களையும் அவதானிக்கலாம். ஏறக் குறைய ஒரு கிலோ மீற்றர் குறுக்களில் புனிதநகர் பரப்பு அமையவேண்டும். எப்படியான நோக்குடன் அமையவேண்டும்? சமூகம் ஏற்றுக்கொள்கூடிய விதிமுறைகள் என்ன? தனிமனித சுதந்திரங்களைப் பாதிப்பவை எவை? அனைத்துக்கும் மேலாக ஆண்டவன் சந்திதியைச்சுற்றி அமையவேண்டியவை என்ன? என்பன போன்ற வீட்டங்களை விவாதித்து தீர்மானம் எடுக்க வேண்டும். முக்கியமாக மாநகர் நிர்வாகத்தினர், பிரதேச அரசாங்க அதிபர்கள், ஆலய உரிமையாளர், சமய அறிஞர்கள், சமூகப் பிரதிநிதிகள், கல்விகார் அறிஞர்கள், துறைபோந்தவர்

கள், புவியியலாளர்கள், தாவரவியலாளர்கள், பெளதீகவியலாளர்கள், பொறியியலாளர்கள் போன்ற அனைவரும் சேர்ந்து முடிவெலுக்கக்கூடிய பல்துறை அறிஞர் குழாம் பங்குபற்றி புனிதநகர் பற்றிய தீர்மானம் எடுக்கப்படவேண்டும்.

இந்த குழாம் புனிதநகர் அமையவேண்டிய பரப்பளவைத் தீர்மானிக்கவேண்டும். வீகாளியம்மன் கோவில், கைலாசப் பிள்ளையார் கோவில், வெயிலுகந்தப் பிள்ளையார் கோவில், சட்டநாதர் கோயில், திருநெல்வேலி சிவன்கோயில் ஆகியன் புனிதநகரின் வெளிவட்டமாக அமையலாம். அல்லாலிடில் வெளிவட்டத்தை இன்னும் குறுக்கலாம். ஆயினும் புனிதநகருக்கான ஒட்டுமொத்த நோக்கத்திற்கு இடைஞ்சலாகத் தொழிற்படக் கூடாது. வர்த்தக ரீதியான நிலமாற்றம் புனித குழுங்கு மாசுபடுத்தும் செயற்பாடாக இருக்கக்கூடாது. அமைந்துள்ள வாழ்விடங்கள் குறிப்பிட்ட சதுரப்பரப்புக்குள் அமையவேண்டும். ஒரு சிறுகாணியில் பல வீடுகளும், பல கிணறுகளும், பல மலசல் கூடங்களும் அமைத்தல் இயன்றளவு குறைக்கப்பட வேண்டும். போக்குவரத்து வீதிகள் இயன்றளவு ஒழுங்கைப்பேணி அமைக்கப்பட வேண்டும். உடலையோ, உள்ளத்தையோ மாசுபடுத்தும் வர்த்தக நிலையங்கள் புனித நகருக்குள் இயங்கக்கூடாது. ஆலயத்தை இணைத்து அமைதிப் பூங்காக்கள் அமையவேண்டும். பொழுதுபோக்கிற காக வருபவர்களை ஊக்குவிக்காது உண்மையான பக்தர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும். இங்கு சமய ஸ்தலங்கள், கல்விக் கூடங்கள் அமைக்கூடிய குழலையை உருவாக்கலாம். ஆலயத்தைச் சுற்றி அடுக்குமாடிகளோ, தொடர் மாடிகளோ அமைவது விரும்பத்தக்கது அல்ல. தொடர்ந்து ஆராயின் இவை மட்டுமல்ல இன்னும் பல விடயங்கள் தீர்மானிக்க வேண்டியவையாக இருக்கும்.

நல்லூரான் ஆலயம் பஸ்முறை பலாத் காரமாக இடிக்கப்பட்டு பின்பு புனருத் தானம் செய்யப்பட்டமையை வரலாறு படித்தோர் அறிவுர். நல்லூரான் ஆலயம் சார்ந்த பகுதி அரசியல் சார்ந்த பகுதியாகவும் தலைநகராகவும் சுற்றிவர அருள் மிகு ஆலயங்கள் கொண்ட பகுதியாகவும் இருந்ததை அவர்கள் அறிவார்கள். இன்னும் இந்த ஆலயங்கள் நிமிர்ந்து அமைந்திருக்கின்றன. புனித நகருக்கு அவை கட்டியம் கூறி நிற்கின்றன. தென்னிலங்கையில் இயற்கையான கருங்கல் கல்வெட்டு சாசனங்கள் செதுக்கப்பட ஏதுவாகின. ஆனால் எமது பிரதேச கண்ணாம்புக்கல் அதற்கு ஏதுவானதல்ல, அதனால் அதிக கல்வெட்டு சாசனங்கள் இல்லாததால் எமது வரலாற்றை நாம் தெளிவாகப் பார்க்கமுடியா

துள்ளது. தென்னிந்தியாவில் புகுத்தெற்ற பஸ்லவ, சோழ மன்னர்கள் ஆலயங்களை இறுக்கமானதாகக் கட்டினார்கள். அரண்மனைகளை அல்ல. ஆகவே இங்கும் ஆலயங்கள் இறுக்கமாக பலமானதாக அமைய வேண்டும். நல்லூருக்கு ஒரு புனிதநகர் அமைவ எல்லாவற்றுக்கும் முதல் அடிப்படையாக அமையட்டும். கருங்கல் இல்லாவிடினும் புனித நகராவது வாழ்க்கையை வளம்படுத்தி வரலாற்றினைக் கூறும். அது எல்லா ஆலயங்களுக்கும் வழி காட்டட்டும், பெயரளவில் உள்ள திருக்கேதில்வர புனிதநகர் கோணேஸ்வர புனிதநகர் திட்டங்களும் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. முன் ஜேஸ்வர புனிதநகர், மற்றும் நகுலேஸ்வர புனிதநகர், நாகேஸ்வர புனிதநகர் என்பன அமையவும் வழிகாட்டுவதாக அமையும்.

திருநீறு அணியும்போது செய்யத்தகாதவை

வாயைத் தீறந்துகொண்டும், தலையை அசைத் துக்கொண்டும், சீறநூடன் பேசிக்கொண்டும், பாரா முகம் செய்து கொண்டும், சிரித்துக் கொண்டும், தலையைக் கவிழ்த்துக்கொண்டும், நடந்துகொண்டும், கண்ணாடி பார்த்துக் கொண்டும் தீருநீறு தரிக்கக் கூடாது.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாடும் முருகவழிபாடும்

இறைவனை மக்கள் உருவமாகவும் அருவமாகவும் அருவருவமாகவும் வணங்கி வந்துள்ளனர். காலம், இடம், மனம், வாக்கு முதலியவற்றுக்கு அப்பாறபட்ட இறைவன் அதேவேளையில் எங்கும் எவ்வ ருவமாகவும் வியாபித்து விளங்குகிறான். ஞானிகளும் மக்களும் தத்தம் அநுபவ நிலைகளுக்கேற்றவாறு அப் பரம்பொருளைப் பலவாறு - உருவம், அருவம், அருவருவமாக வழிபட்டு வந்துள்ளனர். குணம் குறியற்ற இறைவனைக் குணம் குறியுள்ள வணாகப் பாவனை செய்து வழிபடுவது ஒரு முறையாகும். இவ்வாறு இறைவனை ஏத்தும்போது அவனை ஆணாகவும் பெண்ணாகவும், தந்தையாகவும், தாயாகவும், தனயாகவும், குழந்தையாகவும், காதலனாகவும், காதலியாகவும் எனப்பல பாவனைகளில் வழிபாடு நடைபெற்று வந்துள்ளது. பெயரற்ற இறைவனை அவனுடைய குணச்சிறப்புகள், இயல்புகளைப் புலப்படுத்தும் பல பெயர்களால் வழி படும் முறை உள்ளது. இந்து சமயத்திலே மேலே குறிப்பிட்ட அமிசங்கள் அனைத்தும் ஏதோ வகையில் இடம்பெற்றுள்ளன.

சைவசமய முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவபெருமானைக் குறிக்கும் 'சிவ' எனும் பதம் 'நன்மை' 'மங்கலம்' 'இன்பம்' எனப்பல பொருள்படும். சிவனுடைய நாயகியைக் குறிக்கும் 'அம்மன்' சக்தியாகிய பதங்கள் முறையே தாய், ஆற்றல் எனப் பொருள்படும். சிவன் சக்தியாகி யோரின் திருக்குமாரர்களாகிய விநாயகன் (தனக்கொரு தலைவன் இல்லாதவன்), முருகன் (அழகன்) ஆகியோரின் பெயர்கள்

பல கருத்துக்களைக் கொண்டவை. இப்பெயர்கள்பற்றி - இங்கு முருகனப்பற்றிப் பின்னர் கூறப்படும்.

முருக வழிபாடு மிகத் தொன்மை வாய்ந்தது. குறிப்பாகத் தமிழகத்தில் மிகப் பிரபஸ்யாக விளங்கி வந்துள்ளது. தமிழகத்தின் தொல்லியல் சான்றுகளின் படியும், சாலத்தால் முந்திய சங்க நூல்களின் மூலமாகவும் இவ்வழிபாட்டின் தொன்மையையும் சிறப்புக்களையும் அறியலாம். ஆதிச்சநல்லூரிலே கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ள தொல்லியல் சான்றுகளிலே கி.மு. 1000ம் ஆண்டனவைச் சேர்ந்த வேல் (முருகப்பெருமானின் ஆயுதம்) சேவல் (முருகனின் கொடி) முதலியனவும் அடங்குவன. சங்க நூல்கள் பலவற்றிலே முருகவழிபாடு பற்றிய குறிப்புகள் வந்துள்ளன. சங்ககால முருகவழிபாட்டினை நன்கு சிறப்பித்துக் கூறும் நூலாகத் திருமுருகாறறுப்படை யினிர்கின்றது. பரிபாட விலும் முருக வழிபாடு பற்றிய சிறந்த கருத்துக்கள் வந்துள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக

"..... யாமிரப்பவை
பொருளும் பொன்னும் போகமுமல்ல
நின்பால்
அருளுமன்னுமற்றும் மூன்றும்
உருளினர்க்கடம் பின்னால்
தாராயோ"

இங்கு வழக்கமாக மக்களின் வாழ்க்கை இலட்சியராக பொருள், பொன், பேரகம் ஆகியவற்றை விட்டுப் புலவர் அருள், அன்பு, அறம் ஆகியவற்றை மேம்படுத்திக்

கூறியிருப்பது எக்காலத்திற்கும் பொருத்த மானதாகக் காணப்படுகிறது. ஒருவர் தன்னுடன் தொடர்பற்ற ஒருவரிடம் காட்டும் பரிந்துணர்வே அன்பு எனப்படும். முதலிலே தெரிந்தவரிடத்துப் பரிந்துணர்வு ஏற்பட்டால்தான் மற்றவர்களிடத்து அது ஏற்படும் என்ற கருத்துத் திருக்குறளிலே ‘அன்பீன் குழலி அருள்’ எனக் கூறப்படுகிறது. ஆனால் இங்கு அருளை முதலிலே கூறுவதன் மூலம் இறைவனுடைய அருள் போல தமர் பிறர், தெரிந்தவர் தெரியா தவர் என்ற வேறுபாடற்ற சமநிலையிலான அன்பினை ஆசிரியர் முதலிலே கூறியுள்ளார். அருள், அன்பு ஆகிய இரண்டும் ஒருவனை அறத்தின்பாற்படுத்தும். இத்தகைய ஒர் உயர்ந்த இலட்சியத்தினைத் தருமாறே ஆசிரியர் முருகப்பெருமானை வேண்டுகிறார். தம்மைப்போலவே மற்ற வர்களும் இறைவனிடம் வேண்டிக் கொள்ளுமாறு கேட்கிறார்.

தமிழிலக்கிய மரபிலே மட்டுமன்றி வடமொழி இலக்கிய மரபிலும் முருகன் இங்கு ஸ்கந்த, சுப்பிரமணிய போன்ற பெயர்களிலே ஒரு சிறந்த தெய்வமாக வேத இலக்கியம், இதிகாசங்கள், புராணங்கள், மகாகாவியங்கள் முதலியன வற்றிலே போற்றப்படுகிறார். இவ் இருமொழி இலக்கிய மரபு களையும், வேறு சான்றுகளையும் சேர்த்து நோக்கும் போது முருகவழிபாடு பாரத தேசம் முழுவதற்குமான ஒரு முக்கியமான வழிபாடாகவும் விளங்கி வந்துள்ளனம் தெளிவாகும். எனினும் ‘முருகவழிபாடு’ என்நோக்கும் போது தமிழகத்திலும், அதற்கு அப்பாலே இலங்கையிலும் முக்கியமான ஒரு வழிபாடாக இது நிலவி வந்துள்ளமை குறிப்பிடற்பாலது.

திகழ்கிறார். ஓர் அறிஞரின் கருத்துப்படி முருகன் தமிழ்க்கடவுள் எனபதற்குச் சான்றாகப் பின்வரும் கருத்துக் கூறப்படுகின்றது. ‘‘முருகனின் பண்ணிரு தோள்களும் பண்ணிரு உயிர்கள்: பதினெட்டுக்கணக்களும் பதினெட்டு மெய்கள்: ஆறுமுகங்களிலும் ஆறுடின எழுத்துக்கள். அவன்வேலே என்ற ஆயுதம். ‘முருகு’ என்ற சொல்லில் ‘மு’ மெல்லினம்: ‘ரு’ இடையினம் ‘கு’ வல்லினம்:

தமிழிலக்கிய மரபிலே மட்டுமன்றி வடமொழி இலக்கிய மரபிலும் முருகன் இங்கு ஸ்கந்த, சுப்பிரமணிய போன்ற பெயர்களிலே ஒரு சிறந்த தெய்வமாக வேத இலக்கியம், இதிகாசங்கள், புராணங்கள், மகாகாவியங்கள் முதலியன வற்றிலே போற்றப்படுகிறார். இவ் இருமொழி இலக்கிய மரபு களையும், வேறு சான்றுகளையும் சேர்த்து நோக்கும் போது முருகவழிபாடு பாரத தேசம் முழுவதற்குமான ஒரு முக்கியமான வழிபாடாகவும் விளங்கி வந்துள்ளனம் தெளிவாகும். எனினும் ‘முருகவழிபாடு’ என்நோக்கும் போது தமிழகத்திலும், அதற்கு அப்பாலே இலங்கையிலும் முக்கியமான ஒரு வழிபாடாக இது நிலவி வந்துள்ளமை குறிப்பிடற்பாலது.

இலங்கையின் பல இடங்களிலும் இவ் வழிபாடு நிலவி வந்துள்ளது. இந்துக்கள் மட்டுமன்றிப் பௌத்தர்களும் போற்றும் வழிபாடாக இது திகழ்கிறது. தென்னிலங்கையிலுள்ள கஜிர்காமம் இதற்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். ஆனால் இக்கட்டுரையிலே யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டிலே நிலவும் முருக வழிபாடுபற்றியே சிறப்பாகக் கூறப்படும். ஒப்பீட்டு ரீதியிலே இலங்கையின் பிற இடங்களிலுள்ள சில முருகன் ஆலயங்கள் பற்றிக் கூறப்படும். யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டிலே முருக வழி பாடு பழைய காலம் தொட்டு நிலவி வந்துள்ளது. ஏறக்குறைய முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் கந்தரோடையிலே அமெரிக்கா

விலுள்ள பெங்கில்வேணியா பல்கலைக் கழகத்தினைச் சேர்ந்த தொல்லியலாளர் நடத்திய அகழ்வாராய்ச்சியின் போது பழைய காலத்தினைச் சேர்ந்த வேல் ஒன்றும் கிடைத்ததாகப் பேராசிரியர் கா. இந் திரபாலா கறினார். இதை விட யாழ்ப் பாணக் குடாநாட்டிலே நிலவிவரும் மரபு வழிக் கதைகள், ஜிதிகங்களின் படியும் இங்கு முருகன் ஆலயங்கள் பல இருந்தன என்பது அறியப்படுகின்றது. எடுத்துக்காட்டுகளாக மாலிட்டபுரம் கந்தசாமி கோவில், தொண்டமாளாறு செல்வசந்திதி, நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயில் முதலியன் குறிப்பிடற் பாலன், யாழ்ப்பாணத்திலே நிலவி வரும் வாய்மொழி மரபுக்கருத்தொன்றின்படி இத் திருத்தலங்களிலே எழுந்தருளியிருக்கும் முருகன் முறையே ‘அபிஷேகக் கந்தன்.’ ‘அன்னதானக் கந்தன்,’ ‘அலங்காரக் கந்தன்’ எனச் சிறப்பித்ததுக் கூறப்படுகிறார். இவ்வாலய விழாக்களின் போது மேற்குறிப்பிட்ட அமிசங்கள் சிறப்பாக இடம் பெறுவதால் இவ்வாறு அழைக்கப் படுகின்றதெனலாம்.

இப்பிராந்தியத்திற்குரிய வரலாற்று மரபுகள் முறைப்படி பேணப்படாமையாலும், போர்த்துக்கீசர் முதலிய ஐரோப்பியரின் படையெடுப்புகள், கடேச சமய, கலை அறிப்புக் கொள்கையினாலும், தொல்லியல் ஆய்வுகள் நன்கு மேற்கொள்ளப்படாமையாலும், இங்கு நிலவிய முருக வழிபாடு பற்றி வரலாற்று ரீதியிலே தொடர்ச்சியாகக் கூறமுடியாதுள்ளது. எனினும் கிடைக்கக் கூடிய ஒரு சில வரலாற்று மூலங்களைக் கொண்டு சில கருத்துக்களைக் குறிப்பிடலாம். கி. பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் 1619 வரை நிலவிய யாழ்ப்பாணத் தமிழ்சிலே முருக வழிபாடு நன்கு நிலவிற்று எனலாம். இதற்கு முன் மாலிட்டபுரம், நல்லூர் முதலிய இடங்களிலே முருகன் ஆலயங்கள் இருந்து

வந்துள்ளன என யாழ்ப்பாண வைபவமாலை கூறும். கி. பி. 16, 17 ஆம் நூற்றாண்டில் முதற்காலப் பகுதியிலே யாழ்ப்பாணத்திற்குப் படையெடுத்து பின் இங்கு தமது ஆட்சியை ஏற்படுத்திய போர்த்துக்கீசர் எழுதியுள்ள சில நூல்களின்படி, அவர்கள் இங்கு இருந்த பல இந்தக் கோவில்களையும் அழித்தனர். குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தை இறுதியாக வென்ற பிலிப்பிடாலிவீரா என்ற போர்த்துக்கீசர்கள் 500 கோவில்களை அழித்தான் எனப் பெருமிதமாகக் கூறப்படுகிறது. இவற்றுள் முருகன் ஆலயங்களும் அடங்கும். போர்த்துக்கீசர் சூட்சியின் போதும், பின் வந்த ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்கால முற்பகுதியிலும் இந்த சமயம் நன்கு நலிவுற்றது. ஆனால் ஒல்லாந்தர் ஆட்சியின் பிற்பகுதியிலும், பிரித்தானியர் ஆட்சியின் போதும் ஐரோப்பாவிலேற்பட்ட மாற்றங்களை தொடர்ந்து இங்கும் சமயச் சகிப்புத்தன்மை ஏற்பட்டது. இதனால் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டிலும், குறிப்பாக 19 ஆம் நூற்றாண்டிலும், யாழ்ப்பாணத்திலே ஏற்கனவே இருந்த பல ஆலயங்கள் மீண்டும் அமைக்கப்படலாயின. புதிய ஆலயங்களும் தொடர்ந்து கட்டப்பட்டன. இவ்வாறு மீண்டும் அமைக்கப்பட்டுள்ளவற்றிலே மேற்குறிப்பிட்ட மூன்று முருகன் ஆலயங்களும் அடங்குவன.

யாழ்ப்பாணத்திலே நிலவிவரும் முருக வழிபாட்டிலே வேதாகம முறைப்படியிலான வழிபாடும், இம்முறைசாராத வழிபாடும் இடம்பெற்றுள்ளன. மாலிட்டபுரம், நல்லூர் முருகன் ஆலயங்களில் முன்னைய வழியாடும் தொண்டமாளாறு செல்வச் சந்திசியிலே பின்னைய வழிபாடும், நிலவுகின்றன. ஆனால் குடாநாட்டிலுள்ள அணைத்து முருகன் கோவில்களையும் உற்று நோக்கும்போது வேதாகம முறையிலான வழிபாடு நிலவும் கோயில்களே மிகக்கூடு

தலாக உள்ளன. எனினும் வேதாகம சார் பற்ற வழிபாடு நிலவும் கோயில்களும் உண்டு முருகனுடைய பல்வேறு வடிவங்களில் வழிபாடு நடைபெறுகிறது. குறிப்பாக அவர் தனியாகவும், வள்ளி, தெய்வானை சமேதராகவும், பழனி ஆண்டவராகவும் வழிபடப்படுகிறார். வேறு ஆலயங்களிலே அவருடைய ஆயுதமாகிய சக்தியாகிய வேல் மட்டும் வழிபடப்படுகின்றது. கோவில்களில் மட்டுமன்றி மக்கள் தம் முடைய இஷ்டதெய்வமாக முருகனை வீடுகளிலே வேல் வைத்தும், படம்வைத்தும் வழிபடுகின்றனர்.

முருகனுக்குரிய விரதங்கள் குறிப்பாக மாதாந்தி கார்த்திகை நட்சத்திரநாள், ஐஷ்டி - சிறப்பாக ஜப்பசிமாத கந்தஷ்டி, வெள்ளிக்கிழமை முதலியன யாழிப்பானத் தின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் நன்கு அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவற்றுள்ளே ஜப்பசிமாதக் கந்தஷ்டி மிகப் பிரபலமாகும். முருகன் அடியார்கள் ஆறு நாட்கள் உபவாசமிருந்து இதனைப் பயபக்தியுடன் அனுஷ்டிப்பர். கந்தஷ்டி பெரிய திருவிழாவாக, குறிப்பாக முருகன் ஆலயங்களிலும், வேறு சில ஆலயங்களிலும் கொண்டாடப்படுகிறது. இறுதிநாள்று குரசங்காரம் அல்லது சூரன்போர் இடம்பெறும். அஞ்ஞானம், ஆணவம் ஆகியவற்றைப் பிரதிபவிக்கும் குரனை ஞானமாகிய முருகன் தோற்கடித்து அவனை ஆட்கொண்டுள்ளார். இதனை வேறொருவகையிற் கூறி னால், இறைவன் ஆன்மாக்களின் மும்மல பந்தங்களை நீக்கி ஆட்கொண்டு அருள்பாளிக்கிறார் என்வாம்.

முருகப் பெருமானுடைய சிறப்புக்களைக் கூறும் கந்தஷ்டி கவசம், திருப்புகழ், கந்தரலங்காரம், கந்தரநுழூதி முதலியன வற்றை மக்களிலொருசாரார் நாடோடோறுக் பாராயனை செய்துவருகின்றனர். ஆலயங்களில் மட்டுமன்றி வீடுகளிலும் பாராயனை

இடம் பெறும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகக் கந்தபுராணபடனம் குறிப்பிடற் பாலது. கந்தபுராணம் முருகன் சிறப்புக்களைக் கூறும் புராணமாயினும் அது வேதங்கள், ஆகமங்கள் குறிப்பாகச் சைவசித்தாந்த தத்துவத்தின் சாரமாகவும் விளங்குகின்றது. இப்புராணப்படனம் யாழிப்பானத்து மூன்றா சில முருகன் ஆலயங்களில் மட்டுமன்றி விநாயகர் ஆலயங்கள் சிலவற்றிலும் இடம் பெற்றுவந்துள்ளது. கி. பி 19ஆம் நூற்றாண்டு யாழிப்பானத்திலேற்பட்ட சைவசமயமலர்ச்சிக்குப் பெரும்பங்களித்த வராகிய ஆறுமுகநாவலர் கந்தபுராணபடனத்தினை ஊக்குவித்தவர். கந்தபுராணத்தமிழ் மூலத்தினை நன்குபிழையறப் பதிப்பித்ததுடன் அதன் சிறப்புப் பற்றியும் எழுதியவர். இதன் விளைவாகப் பல ஆலயங்களிலே இப்புராணபடனம் ஒழுங்காக ஆண்டு தோறும் நடைபெற்று வந்துள்ளது. இன்றும் சில ஆலயங்களிலே நடைபெறுகின்றது. யாழிப்பானத் தமிழ்சைவமரபிலே கந்தபுராணம் நன்கு இடம் பெற்றுள்ள மையாலே இங்கு நிலவி வந்துள்ள கலாசாரம் ‘கந்தபுராண கலாசாரம்’ எனவும் சிறப்பாகக் கூறப்படும்.

முருகனின் பல்வேறு பெயர்கள் தமிழிலும் வடமொழியிலும் உள்ளன. குறிப்பாக வடமொழியிலுள்ள ஷாடோ (18), அஷ்டோத்ர, (108) சகஸ்ர (1000) நாமாவிகள் குறிப்பிடற்பாலன. இவற்றுளே கந்தசவாமி, சுப்பிரமணிய, பாலகப்பிரமணிய, ஷண்முக, ஆறுமுகன், குக்குடத்துவஜி, (சேவற்கொடியோன்) குகன், சரவணபவ, கார்த்திகேய, ஸ்கந்த, கந்தவேன், வேலாயுத, மயில்வாகனன் முதலியன குறிப்பிடற்பாலன. இவற்றுள்ளே சரவணபவ ஒருவகையில் முக்கியமானது. முருகப் பெருமானுக்குரிய சடாக்ஷர (ஆறெழுத்து) மந்திரமாக யிளிர்கிறது ‘சரவணபவாய நமஹ்’ வில் இது வருகின்றது. இப்பெருமானுக்குரிய காயத்ரீ மந்திரங்க

ஞம் உள்ளன. இங்கு வாழும் மக்களில் ஒரு சாரார் முருகன் பெயர்களையோ அல்லது அவரின் சக்திகளான வள்ளி, தெய் வயானை (தெய்வானை எனவும் வரும்) ஆகியோரின் பெயர்களையோ கொண்டிருப்பதை அவதானிக்கலாம்.

'காவடி எடுத்தல்' கந்தனுக்குரிய வழி பாட்டு முறைகளில் ஒன்றாகும். இது பரவலாக இங்கு நிலவுகின்றது. உருவேறிக்கலையாடுதலிலும் முருகவழிபாட்டின் சில அயிசங்களைக் காணலாம்.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலும் தீவகத்திலுமின் பெரிய, சிறிய, முருகன் ஆலயங்களின் பெயர்களைத் தொகுத்தும் பகுத்தும் நோக்கும் போது, இங்கு நிலவிலும் முருகவழிபாட்டின் சிறப்பு, செழுமை பிரபலமை முதலியன் புலப்படும் இங்கு கோயில் கோண்டெடுமுந்தருளியிருக்கும் முருகப்பெருமாளின் பெயர்களை வகுத்துக் குறிப்பிடலாம்.

இவ்வாறு நோக்கும்போது கந்தகவாமி எனும் பெயரே கூடுதலாகக்காணப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டுகளாக நல்லூர் கந்தகவாமி, மாலிட்டபுரம் கந்தகவாமி, மாதகல் நுண்ணசை கந்தகவாமி. கண்ணாகம் மயிலனிக் கந்தகவாமி, நவாவி அட்டகிரி கந்தகவாமி, அச்சுவேலி காட்டுமலைக்கந்தகவாமி, இனைவில் கந்தகவாமி, மட்டுவில் கந்தகவாமி, புங்குடுதீவு கிராஞ்சியம்பதி கந்தகவாமி, நயினாதீவு கந்தகவாமி, காரைநகர் கந்தகவாமி கேவில்கள் குறிப்பிடற்பாலன். ஓப்பிட்டுரிதியிலே யாழ்ப்பாணத்திற்கு வெளியே புதுக்குடியிருப்பு கந்தகவாமி, பூங்களி கந்தகவாமி. திருமலைவில்லூங்றி 'கந்தகவாமி, மண்டேர் கந்தகவாமி, சித்தாண்டி கந்தகவாமி, கதிர்காமக்கந்தன் முதலியனவும் கவனித்தறபாலன். இப்பெயருள்ள ஆலயங்கள் அவ

வப்பகுதிகளிலே பெரும்பாலும் பழையை வாய்ந்தவை. தமிழ் மரபிலே 'கந்தன்' எனும் பெயரும் வட்ட செயாழி மரபிலே 'ஸ்கந்த' என்ற பெயரும் பிரபல்யமானவை.

முருகன் முருகழுர்த்தி ஆகிய பெயர்கள் கொண்ட கோயில்கள் சில உள்ளன. உதாரணங்களாக மல்லாகம் பழம்பதி முருகன், கொக்குவில் மஞ்சவணப்பதி முருகன், நவாவி தெற்கு முருகழுர்த்தி, சுழிபுரம் பறாளாய் முருகழுர்த்தி, மட்டுவில் முருகழுர்த்தி, கரம்பொன் முருகழுர்த்தி, புங்குடுதீவு முருகழுர்த்தி முதலியன குறிப்பிடப்பாலன. மல்லாகத்திலே திருமுருகன் என்ற பெயிலான ஆலயமும் உள்ளது. முருகன் எனும் பெயர் பழம் பெருமையுள்ளதே.

சுப்பிரமணியர், சிவசுப்பிரமணியர் என்ற பெயர்கள் தாங்கிய கோவில்கள் ஒரு சில உள்ளன. கொக்குவில் கிருபாகர் சிவசுப்பிரமணியர், நெல்லியடி சுப்பிரமணியர் கோவில்களைக் குறிப்பிடலாம். 'சுப்பிரமணிய' எனும் பதம் 'மேலான சிறந்த பரம்பொருள்' (பரப்பிரமம்) எனப் பொருள் படும். வேதத்திலே வரும் பதங்களில் ஒன்றாகும். சிவசுப்பிரமணியர் எனும் பெயர் சிவபிரான் மகன் சுப்பிரமணியர் எனப் பொருள்படும். கிருபாகர் எனில் இரக்கமுடைய எனப் பொருள் படும். இறைவன் இங்கு முருகன் அனைவரிடத்திலும் இரக்கமுள்ளவர். மேற்குறிப்பிட்ட இருபெயர்களில் ஒன்றான சுப்பிரமணியர் எனும் பதத்துடன் சுவாமி எலும் பதமும் சேர்க்கப்பட்டு 'சுப்பிரமணியசுவாமி' எனும் பெயரிலான ஒருசில கோவில்கள் உள்ளன. எடுத்துக்காட்டுகளாக பொவிகண்டி கந்தகவனம் சுப்பிரமணியசுவாமி, நெல்லியடி சுப்பிரமணியசுவாமி, காரைநகர் பயிரிக்கூடல் சுப்பிரமணியசுவாமி சங்காண சுப்பிரமணியசுவாமி, கோவில்களைக் குறிப்பிடலாம். 'சுவாமி' எனில், உடையவன்,

உரிமைக்காரன், இறைவன், தலைவன், அரசன் எனப் பொருள்படும். சிறப்பாக சில பிரானேசு 'சுவாமி' என அழைப்பார். முருகன் தந்தையாகிய சிவபிரானுச்சுப் பிரணவத்தினை உபதேசித்தமையால் அவருக்கு 'சுவாமிநாதன்' எனப் பெயரும் உண்டு. பாசுப்பிரமணிய என்ற பெயரிலான கோவில்கள் இருபாலை, புங்குடுதீவு, மாணிப்பாய் (இந்துக்கல்லூரி) முதலிய இடங்களில் உள்ளன. 'பால்' எனில் 'இளமைவாய்ந்த' எனப் பொருள்படும். முருகன் என்றும் இளமையானவன் எனப் பொருள்படும் குமரன் ஆவார். ஒப்பீட்டு ரீதியிலே பின்னையாருக்கும் 'பால்' என அடைமொழி சேர்க்கப்பட்ட பெயர் உண்டு. உதாரணமாக 'பால செல்வ விநாயகர்' எனும் பெயரைக் குறிப்பிடலாம். கிருஷ்ணன், பாலகிருஷ்ணன் என அழைக்கப்படுகிறார்.

முருகனுடைய ஆயுதமாகிய, சக்தியாகிய வேல் அவரின் குறியீடாகவும் விளங்குகின்றது. வேல் எனும் பத்ததுடன் அடைமொழி அல்லது அடைமொழிகள் சேர்த்தும், அல்லது வேலாயுத என்பதுடன் சுவாமி எனும் பதமும் சேர்த்தும் சில பெயர்கள் பயன் படுத்தப்பட்டுள்ளன. வேலாயுதசுவாமி, சித்திரவேலாயுதர், சித்திரவேலாயுதர்ச்சுவாமி, கதிரவேலாயுதர், கதிரவேலாயுதர்ச்சுவாமி, ஞானவேலாயுதர் சுவாமி போன்ற பெயர்கள் தாங்கிய ஆலயங்கள் உள்ளன. அச்சுவேலி மட்டத்திட சித்திரவேலாயுதசுவாமி, கோப்பாய் சித்திரவேலாயுதசுவாமி, நாவற்குழி சித்திரவேலாயுதசுவாமி, மல்லாகம் கிழக்கு கதிரவேலாயுதர் கோவில்கள் போன்றவை குறிப்பிடத் தக்கவை. ஒப்பீட்டுரீதியிலே யாழ்ப்பாணத்திற்கு வெளியே திருக்கொவில் சித்திரவேலாயுதசுவாமி, வெருகல் சித்திரவேலாயுதசுவாமி, குமாரபுரம் சித்திரவேலாயுதசுவாமி, புதுக்குடியிருப்பு ஞானவேலாயுதசுவாமி கோவில்கள் குறிப்பிடற்பாலன்.

முருகன் இ எ வ லா க குமரன் ஆக அழைக்கப்படுகிறார். அத்துடன் இளமையான தெய்வமாக, தலைவனாக குமரசுவாமியெனப் பெயர் பெற்றுள்ளார். நவமணிகளில் ஓன்றான முத்து வெண்ணிற மானது, ஒளியும் சிறப்பும் வாய்ந்தது. இறைவனை என முத்து குறிப்பிடும் வழக்கம் உண்டு. இங்கு முருகன் முத்துக்குமாரசுவாமியாக விளங்குகிறார். இப்பெயரிலே கோப்பாய் முத்துக்குமாரசுவாமி. நாவற்குழி முத்துக்குமாரசுவாமி, நயினாதீவு முத்துக்குமாரசுவாமி ஆயைங்கள் உள்ளன. ஒப்பிட்டுரீதியிலே விநாயகர், முத்துவிநாயகர் எனவும் அழைக்கப்படுவதைப் பார்க்கலாம்.

சௌச்சந்திதி எனும் பெயரிலான ஆயைம் தொண்டமானாற்றிலுள்ளது. இப்பெயர் தனிச் சிறப்புடையது. சந்திதி எனில் திருமன், சாந்தித்தியம் (நிறைந்திருப்பது) எனப்பொருள்படும் திருவருள் வடிவிலான செல்வம் நிறைந்துள்ள, அங்பர் முன்னிலையில் அருள்வடிவாக விளங்கும் தெய்வமாக முருகன் அங்கு கோயில் கொண்டுள்ளார்.

கதிர்காமம் என்ற பெயருடைய பழம் பெருமையுள்ள ஆயைம் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டவாறு தென்னிலங்கையிலிருந்தாலும், வட இலங்கையிலே சின்னக்கதிர்காமம் (தென்னிலங்கையிலுள்ளது பெரிய கதிர்காமம்) எனும் பெயரிலான கோவில்கள் வட்டுக்கோட்டை, புங்குடுதீவு முதலிய இடங்களிலுள்ளன. நாகர் கோவிலிலே கதிர்காம முருக மூர்த்தி எனும் பெயரிலான கோவிலும், கீர்மலையிலே கதிரைமலையாண்டவர் கோயிலும் உள்ளன. நல்லூரி ஆம் கதிர்காமம் என பெயரிலான கோவில் உள்ளது.

முருகன் ஆறு திருமுகங்களையுடைய வராக ஆறுமுகன் எனத் தமிழிலும், ஷண்

முக என வடமொழியிலும் அழைக்கப்படு கிறார். இத்துடன் சுவாமி எனும் பதமும் சேர்க்கப்பட்டு ஷண்முகசுவாமி. ஆறுமுக சுவாமி எனவும் போற்றப்படுகிறார். காரண வாய் தெற்கு முதலைக் குழியிலே ஷண்முக சுவாமி கோவிலும், மலையகத்திலே மஸ்கேளியாவில் ஷண்முகநாத சுவாமி கோவிலும் உள்ளன.

தமிழகத்திலுள்ள முருக தலங்களையொட்டியும் சில கோவில்கள் அழைக்கப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக வள்ளணார் பண்ணை அருள்பிகு செந்தில் கதிர்வேலா யுத சுவாமி கோவிலைக் குறிப்பிடவாம். இங்கு திருச்செந்தூரைப் பின்பற்றிச் செந்தில் எனும் இடச்சொல் வந்துள்ளது எனவாம்.

தனிப்பட்ட முருகன் கோவில்களை விட ஏனைய இந்துக் கோவில்கள் பல வற்றிலே பரிவார தெய்வமாகவும் முருகன் வழிபடப்படுகிறார். முருகனுக்குரிய ஆலயங்கள் பலவற்றிலே அவருடைய வேறு பட்ட சில திருவுருவங்கள் உள்ளன. உதாரணமாக நல்லூர் கந்தசுவாமி கோவிலிலே ஆதி மூலத்திலே வேறும் சக்திகளும் வேறு பகுதிகளிலே ஆறுமுகசுவாமி, முத்துக்குமரசுவாமி, பழனி ஆண்டவர் (தண்டாயுதபாணி) திருவுருவங்களும் வள்ளி, தெய்வயானைக்குரிய உருவங்களும் உள்ளன. சிவபெருமான், அம்மன், பிள்ளையார், திருமால் முதலியோருக்கான சில கோவில்களிலே முருகனுக்குரிய திருவுருவங்கள் உள்ளன. இறைவனைப் பல பெயாகளால் அழைத்தாலும், அவையாவும் ஒரே இறைவனுக்கே உரியவை என்றகுத்து இந்துசமய மரபிலே நன்கு அழுத்திக் கூறப்படுகின்றது.

“ஏகம் சத விப்ரா பகுதா வதந்தி
உண்மைப்பொருள் ஒன்று; ஞானீகன்

அதனைப்பல்வேறு கூறுகின்றனர்.) என்கிறுக்குவேதமும்,

‘ஒருநாமம் ஒருநாவர் ஒன்றுமில்லார்க்கு ஆயிரம் திருநாமம் பாடி நாம் தெள்ளோன்ம் கொட்டாமோ’

என்மணிவாசகா திருவாசகமும்,

‘யாதொரு தெய்வங்கொண்டார் அத் தெய்வமாக ஆங்கே மாதொரு பாகனார் தாம் வருவார்’

எனச் சிவநூலுடைத்தொரும் குறியிருப்பவை இங்கு கொள்றபாலன்.

முருகவழிபாட்டிலுள்ள பல்வேறு அமிசங்களும் பலவகைப்பட்ட மக்களைத்தன் பால் கவரவல்ல தன்மையுள்ளவை. அவர் முழுமதற்கடவுளாக, சிவன் பார்வதி மைந்தனாக, சிவனுக்கும் குருவாக சுவாமி நாதனாக, வள்ளி தேவகேணாசமேதராக குமரனாக (இறைவனாக), குழந்தையாக வீரனாக, அழகனாக, அருட்செல்வனாக, இனபங்களைத் தரவல்லவராக, சிறந்த அலங்கார ரூபனாக, ஆண்டியாக எனி திலே அங்பர்களுக்கு அருள்பாவிப்பவராக தமிழிலே வைதாரையும் வாழவைப்பவராக அங்புப்பழமாக, ஞான குருவாக, தன்னை எதிர்த்துப்போர் செய்த சூரபத்மனை, அழிக்காது அவனுடைய அகந்தையைக் களைந்து ஆட்டகொண்ட தயாபரனாக எனப்பல நிலைகளில் அவனரப்பல அங்பர்கள் கண்டுள்ளனர்.

எற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளவற்றைத் தொகுத்து நோக்கும்போது யாழிப்பானக் குடாநாட்டிலே நிலவி வரும் முருக வழி பாடு தொன்மையானதும் செழுமையானதும், பிரபல்யமானதுமாகும் என்பது புலப்படும், மேலும் ஆங்குள்ள ஆலயங்கள்

ளிலே பல வற நிலே எழுந்தருளியிருக்கும் முருகப்பெருமானைப் பற்றிய பலவகையான பாடல்களும், பிறவுக் தமிழிலே எழுதப்பட்டுள்ளன. அவை குறிப்பிட்டதலங்களின் சிறப்புக்களைப் போற்றுவன. இக

கிய நயமுள்ள பிரபந்தங்களும் உள்ளன. இவை முர்த்தி, தலம், தீர்த்தச் சிறப்புகளுடன் தமிழ்முழும் வளம்படுத்துவன. மக்களுக்குச் சமயப்பற்று, தமிழ்ப்பற்று தேசப்பற்று ஆகியவற்றை ஊட்டுவன.

॥

தனிமனிதன் தன் சக்தியை மட்டும் நம்பி எந்தச் சாதனையையும் புரிதல் அரிது. நீங்கள் ஏதாவது செய்யவேண்டுமென்று எண்ணினால் இறைவன் அவ்விதம் உங்களுக்குக் கட்டளையிடுகிறாரா என்று காத்திருந்து பாருங்கள். இறைவனின் குரலை உணர்ந்தால் மனதின் முலம் நீங்கள் கேட்கக்கூடுமோயின் உடனே தொடருங்கள்.

—காத்தி அடிகள்

॥

கலாந்தி சி. மகேசன்
முதுநிலை விரிவுஞர்யாளர்,
யாழ். பல்கலைக்கழகம்.

இறையியலும் இளைஞரும்

இன்றைய இளைஞர்கள். அதிலும் குறிப்பாக இந்து இளைஞர்கள் இறையியலில் அக்கறை இல்லாதவர்களாக, நம் பிக்கை இல்லாதவர்களாக, இறையியல் பற்றிய சரியான விளக்கம் இல்லாதவர்களாக, பிறமத நெறிகளால் கவரப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். இத்தகைய நிலைகள் ஏற்பட யார் காரணம்? என்ன காரணம்? இளைஞரே காரணமா? அவர்வாழுகின்ற சமூகம் காரணமா? இறையியலாளர்காரணமா? என நம் சிந்தனைக்கு எட்டிய வரையில் கண்டறிந்து, அவற்றை நிவர்த்தி செய்ய இளைஞர்தும், இறையியலாளர்தும் கவனத்திற்கு எம் அறிவிற்கு எட்டியவரையில் சில கருத்துக்களைச் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

இறையியல் என்பது ஆண்மீகம், சமயதெறி பற்றி அறியும் இபல் ஆரூம். இதற்கு அடிப்படையாக அல்லது கருப்பொருளாக அமைவது ‘இறை’ ஆகும். இறைவனைக்காணல் அல்லது அடைதலே இறையியலில் நாம் பெறும் அறிவாகும். எம்மதமும் இதனையே நோக்கமாக உடையது என்பதை நாம் காணலாம்.

இன்றைய இளைஞர் வாழுகின்ற உலகம் அறிவியல் (விஞான) உலகம், அறிவியல் வளர்ச்சியினால் பல பயன்பாட்டைப் பெறுகின்ற உலகம். மின்சாரம் முதல், போக்கு வரத்து ஊர்திகள், தொடர்பு சாதனங்கள், மருத்துவமனைச் சாதனங்கள், மருந்து வகைகள், மருத்துவ

நுட்பங்கள் வரை பல பயன்பாட்டைப் பெறுகின்ற உலகம். அறிவியலின் சாதனையை, தேவையைப் புறந்தள்ளாத உலகம். இவ்வாறான உலகில் வாழும் இளைஞர் அறிவியலின் ஆரம்பாடத்தையே நும் கற்றவனாகத்தான் இருப்பான். அறிவியல் கற்ற, கற்கின்ற இளைஞர்களுக்கு சிந்தனை அறிவியல் ரீதியில் இருக்கும். அப்படித்தான் இருக்க வேண்டும். அவ்வாறிருக்கவே அவன் கற்பிக்கப்படுகிறான். ‘கற்க கசடற, கற்பவை, கற்றபின் நிற்க அதற்குத்தக’ என்பது பாலர் பாடம் அல்லவா? இறையியலில் நாட்டம், நம்பிக்கை இல்லாதிருப்பதற்கு அறிவியல் காரணம் என பொதுவாக ஓர்எண்ணம் பலர் மனத்திலிருப்பதைக் காணலாம். ஆனாலும் அறிவியலை சரியாக அறிந்தவர்கள் இவ்வாறு கருதமாட்டார்கள். அறிவியல் என்றால் என்ன? எந்த ஒன்றையும் அறிவு பூர்வமாக, அதாவது ஆதாரபூர்வமாகத் தர்க்கரீதியாக ஆராய்ந்தறிதலே அறிவியல் ஆகும். எந்த ஓர் எடுக்கொள்ளும் பரிசோதனைகள் மூலமாகவோ, தர்க்கரீதியான வலிதான் வாதங்கள் மூலமாகவோ உண்மை என நிலை நிறுத்தல் அறிவியலில் முக்கியமான ஓர் அம்சமாகும். ஓர் எடுகோள் உண்மை என நிருப்பிக்கப்பட முடியாது போய்விட்டால் அவ்வெடுகோள் பிழையான து எனக்கொள்ள முடியாது. இது கவனிக்கப்பட வேண்டிய முக்கிய விடயம். பிழை என ஆதாரபூர்வமாக நிறுப்பிக்கப்பட்டாலே அதனைப்பிழை எனக்கொள்ள முடியும்.

அறிவியல் ரீதியான நிறுவவில் கவனிக்கப் படவேண்டிய இன்னொரு முக்கிய அம்சத் தையும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். அதாவது, ஒர் எடுகோள் உண்மையானது எனின், எல்லா சந்தர்ப்பங்களிலும் (வரையறுக்கப்பட்ட எல்லைக்குள்ளாயிருக்கலாம்) அவ்வெடுகோள் உண்மையானதாக இருக்க வேண்டும். ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் தானும் பிழைத்து விட்டால் அவ்வெடுகோள் பிழையானதென்றே கருதப்படும். இது எவ்வாறெனில், சுத்தியன் அல்லது மெய்யன் என ஒருவணைக் குறிப்பிடுகிறோம் எனின் அவன் எச்சந்தர்ப்பத்திலும் பொய் பேசுகிறவனாக இருக்க வேண்டும். ஏதோ ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் தானும் பொய் பேசி விட்டால் அவன் மெய்யனாக இல்லாத பொய்யனாகவிடுவான். பொய்யன் எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் பொய் பேச வேண்டும் என்பதில்லை. ஒரு பொய் சொன்னாலே அவன்பொய்யன் தான் அதனால் தானே விசுவாமித்திரர் ஒரே ஒரு பொய் சொல் என அரிச்சந்திரனை வற்புறுத்தினார். அறிவியலில் எடுகோளை நிருபிக்கும்போது அல்லது மறுத்துரைக்கும் போது இவ் வழிமுறையும் கடைப்பிடிக் கப்படும். அறிவியல் இளைஞர் இதனை அறிந்திருப்பார்கள், அறிந்திருக்க வேண்டும்.

அறிவியல் இறையியலுக்கு முரணானது, எதிரானது என்ற கருத்து இன்று நேற்றலை அறிவியல் சிந்தனை தொடங்கிய காலந்தொட்டே இருந்து வந்திருக்கின்றது அன்றைய சமயவாதிகள் (இவர்களை வெறும் மேலோட்டக்காரர் என்று குறிப்பிடவே தகும்) அறிவியல் சிந்தனையாளர்களை, அவர்களது அறிவியல் வெளிப்பாடுகளை மிகவும் ஆக்ரோஷித்து டன் எதிர்த்திருக்கிறார்கள். “பூமியும் மற்றைய கோள்களும் குறியணைச் சுற்றுவருகின்றன” என்ற கொள்கை 1543 இல் கொப்பெணிக்கல் என்ற சிந்தனையாளரிடமிருந்து வரும் பார்த்து வேண்டும்.

நால் வெளியிடப்பட்டது. அன்றைய நோமன் கத்தோலிக்க, புரட்டஸ்தாந்து தேவாலயங்களால் இது மிகவும் ஆக்ரோஷமாக மறுக்கப்பட்டது. கொப்பெணிக்கலாம் காலமாக ஏறத்தாழ 68 ஆண்டுகளின்பின் கவிலியோ கவிலி என்ற அறிவியலாளன் கொப்பெணிக்களின் கொள்கை சரியானது என ஆதாரங்காட்டினார். அப்போதும் சமயவாதிகளின் மறுப்புரை ஆக்ரோஷமாக வெளிவந்தது. கவிலியோ கவிலி சமயவாதிகளின் வதைக்குள்ளாகி, அதனால் மனமுடைந்து இறந்து போனார் என வரலாறு கூறுகிறது. இவ்வதையானது மனிதன்து மதசிரித்திரத்தில், ஒரு கறைப்புந்த அத்தியாயத்தை ஏற்படுத்தி விட்டது என்றே வரலாற்றாசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். பின்னர் 1693ம் ஆண்டில் அதாவது அறிவியலாளரால் வெளியிடப்பட்டு 150 ஆண்டுகளின் பின்னரே கொப்பெணி க்களின் கொள்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

இவ்வாறு அறிவியல் ஆன்மீக வாதிகளின் எதிர்ப்புகளினாலுடைய பல இன்ஜல்களையும் சுத்தித்து வளர்ந்தும், இன்றும் அறிவியலைக் குறை கூறுகின்ற தெளிவாற்று மேலோட்டமான ஆன்மீக வாதிகளிற்கு உலகு முகம் கொடுத்துக் கொண்டு தானிருக்கின்றது. இவர்கள் இவ்வாறு அறிவியல் இறையியலுக்கு முரணானது என்று கறைகூறுவதற்கு என்ன காரணம்? அறிவியல் ரீதியான வினாக்களுக்கு விடைக்கற முடியாத மேலோட்டக்காரரே இவ்வாறு முரண்படுபவராயிருப்பர் என எண்ணத் தோன்றுகின்றது. வினா எழுப்புகலே அறிவியல் சிந்தனைக்கு அடிப்படையானது. அறிவியலாளன் எப்போதும், “என்ன? ஏன்? எப்படி?” என்பன போன்ற வினாக்களை எழுப்பி அவற்றிற்கு விடை காண முயன்றுகொண்டிருப்பான். வினாவுதல் ஒரு தீயபழக்கம் என்ற எண்ணத்தைத் தினிக்க முயறுகின்ற சில பெரியவர்களை நாம் கண்டிருக்கி

நோம். இவர்கள் இளைஞர்களது விழிப்பு ஸ்ரவகளை, ஆராய்ந்தறியும் திறனை மழுங் கடித்து இல்லாதொழித்து விடுவார்கள். “ஏன் பழம் கீழே விழுகின்றது? ” என்ற வினாத்தான் புவியின் சர்ப்புசுக்கி பற்றிய உண்மைகளைக் கண்டறிய அடிப்படையாக இருந்தது. அறிவியல் கற்கும் இளைஞர்கள் இவ்வாறு வினா எழுப்புவதில் விழிப்பாக ஆர்வமாக இருப்பார்கள் உதாரணமாக, “ ஆலயத்துள் செல்லும் ஆண்கள் என் மேலங்கி அனியக் கூடாது? ” என இளைஞர் ஒருவன் வினா எழுப்பக்கூடும். கேள் வியைக் கேட்ட மாத்திரத்திலே சின்து கொள்ளும் பலரைக் காணக் கூடியதாக இருக்கும். இது தவறானதாகும். இயலு மான வரையில், அறிவியல் இளைஞர் ஏற்றுக்கொள்ளும் வரையில் விடையளிக் கப்படல் வேண்டும். அப்போதுதான் இளைஞர் தெளிவு பெறுவான். அவன் பின்னே வரும் இளைஞர் தெளிவு பெறுவான். விடை தெரியாத விடத்து அதனை வெளிப் படையாகவே தெரிவிக்க வேண்டும். அது இளைஞரைப் பாதிக்காது, விடைதேடி வேறிடம் செல்லத் தூண்டும். விடை தெரியாததாலும் சிலர் சினமடைவதுண்டு. இவர்களை இளைஞர் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். தமது வினாக்களுக்கு விடை கிடையாது போய்விடுமோ என இளைஞர் ஆர்வம் இழந்துவிடக் கூடாது. “ அது அப்படித்தான் ” என்பது விரும்பத்தகாத ஒரு விடையாகும். ‘பாரம்பரிய வழிக்கம்’ என்கின்ற பதில் உண்மையாய் இருப்பினும் “ ஏன்? ” என்ற வினாவுக்கு விடையளிக்க வில்லை. “ மரியாதை ” என்ற பதில் ஏற்படையதாயினும், “ மற்றைய மதத்தினர் தமது இறைவனை மதிக்கவில்லையா? ” என்பன போன்ற வினாக்களை எழுச் செய்தும். இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் பெரியவர்கள் பொறுமையைப் பேணித்துந்த விடையளிக்க வேண்டும். “ அதிகம் படித்து விட்டார், கேள்வி கேட்கிறார் ” என்ற

தொன்பில் அவர்களின் வினாக்களைப் புறக்கணித்து இளைஞர்களது ஆர்வத்தை மழுங்கடிக்கக் கூடாது. இளைஞர்களும் தமது வினாக்களுக்கு ஒருவரிடம் விடை கிடைக்கவில்லை என்றால் விடையளிக்கப்பட முடியாத வினாக்கள் அவை என முடிவுக்கு வந்துவிடக் கூடாது. வேறு ஒருவரிட மிருந்து விடைகாண முயல வேண்டும். இறையியல் பற்றி இளைஞர் இவ்வாறு எழுப்பும் வினாக்களுக்குத் தகுந்த பதில்கள் வழங்கப்படல் வேண்டும். அவர்கள் மீதோ அறிவியல் மீதோ குறை கூறுவது அவர்களை இறையியலில் நாட்ட மிழக்கச் செய்யும் - நம்பிக்கையிழக்கச் செய்யும்.

அறிவியலைச் சரியாகப் புரிந்துகொள் ளாமல் விதண்டாவாதம் செய்யும் இளைஞர்களும் இநுக்கிறார்கள். “இறைவன் இருக்கிறான் என நிறுவ முடியுமா? ” என அவர்கள் கேட்கக்கூடும். அவர்கள் ஒன்றை நினைவு கூரவேண்டும். “இநுக்கிறான்” என்பது நிருபிக்கப்படமுடியாதது எனின் “அவன் இவ்வை” என்பது அர்த்தம் அலவு. “இவ்வை” என்பதும் நினைநிறுத்தப்பட வேண்டும். அதுவே அறிவியல் வழிமுறை.

இளைஞர்களின் இறையியல் பற்றிய நாட்டமின்மைக்கு, நம்பிக்கை இன்மைக்கு பிறமத வெறிகளால் கவரப்படும் நிலைமைக் குப் பல காரணங்கள் இருக்கலாம். “இறைவன் யார்? ” என்ற வினாவுக்கு அறிவியல் ரீதியான பதில்பெற முடியாமல்; புராணங்கள் பற்றிய முரண்பட்ட விளக்கங்கள்; அவை காட்டும் தத்துவங்களை புரிந்து கொள்ள முடியாமல்; கிரியைகள், உருவ வழிபாடுகள் பற்றி பிறமத ஆதிகத்தால் ஏற்படும் குழப்பங்கள்; இந்துக்களிடையே இருக்கும் சில விரும்பத்தகாத நடைமுறைகள் என்பன அவற்றில் சிலவாகும்.

“எல்லாவற்றையும் கடந்து நிற்பவன் கடவுள்”. “எங்கும் நிறைந்தவன் இறைவன்”; “எல்லாம் வல்லவன் இறைவன்” என்றே இறைவனைப் பற்றிய வரைவிலக் கணத்தைக் காண்கிறோம். அறிவியல் மாணவன் விளக்கம்பெற இவை பற்றிப் பல வினாக்களை எழுப்பழுதியும். அறிவியல் இளைஞர் ஏற்றுகொள்கின்ற வகையில் இறைவனை அவனுக்கு விளக்க வேண்டும்.

அறிவியல் இளைஞர்கள் இறைவனைப் புரிந்துகொள்ள பின்வருமாறு விளக்க மளிக்க முடியும் என நம்புகிறோம். அதாவது அறிவியலில் எந்த ஒரு கொள்கையும் ஒர் அடிப்படை உண்மையை ஆதாரமாகக் கொண்டேயிருக்கும். உதாரணமாகக் கேத் திரகணிதத்தில் இருப்பரிமாண முப்பரிமாண உருக்கள் பற்றிப் பல தேற்றங்களையும் நிறுவல்களையும் படிக்கிறோம். ஆனால், இவற்றிற்கு அடிப்படை “புள்ளி” என்ற ஒன்று. இது நீள், அகலம் (பரிமாணம்) இல்லாத ஒரு கணியம் ஆகும். இதிலிருந்து பின் கோடு, தளம் என வரையறுத்து எமது தேவைக்கு ஏற்ப பயன்படும் அளவிற்கு கேத்திரகணிதம் பல கொள்கைகளையும் தேற்றங்களையும் நிறுவல்களையும் கொண்டுள்ளது. இங்கே “நீள், அகலம் இல்லாமல் ஒரு கணியம் இருக்கமுடியுமா?” “அனுவின் பரிமாணத்தையே அளக்கின்றோமே”, “பரிமாணம் இல்லை என்றால் அது இல்லாத ஒன்றுதானே?” என்றெல்லாம் நாம் கேள்வி கேட்பதில்லை. “புள்ளி”யை கேத்திரகணித கொள்கைகளுக்கு அடிப்படைப் பொருளாக, ஒர் எண்ணக்கருவாகக் கொள்கிறோம். அதை அடிப்படையாக வைத்து உருவாகிய தேற்றங்கள் கொள்கைகள் உலக பயன்பாட்டிற்கு ஒத்தனவாக உகந்தவையாகத்தானே இருக்கின்றன. இவ்வாடே இறையியலுக்குக் கருப்பொருள் “இறைவன்” ஆகும், இக்கருப் பெரா நூலை அடிப்படையாக வைத்தே சமயநெறிகள்

உருவாகின்றன. உடலையும் உள்ளத்தையும் தூய்மைப்படுத்தி, ஒழுங்குபடுத்த இந்நெறிகள் வழிகாட்டுகின்றன.

புராணங்கள் கூறும் செய்தி என்ன வென்று சுற்று நோக்குவோம். புராணங்கள் இறையியல் தத்துவங்களை விளக்குவதற்காக உருவாக்கப்பட்ட கதைகள் உண்மை வரலாறுகள் அவை எனக் கூறுவதுமுன்டு. நூல்களிலும், கோயில்களிலும், மேடைகளிலும் புராணங்களை கூறுவோர் அவற்றைக் கதைகளாகவோ வரலாறுகளாகவோ கூறுவதோடு நின்று விடுகிறார்கள். அவை என்ன தத்துவத்தை விளக்குகின்றன என்பதைக் கூறத்தவறிவிடுகிறார்கள். இதனால் புராணங்கள் பற்றி தெளிவற்ற, முரண்பாடான விளக்கங்கள் ஏற்பட்டுத் தேவையற்ற வாதங்களும் உருவாகின்றன.

இன்றைய இளைஞர்கள் எதையும் புரிந்துகொள்ளும் ஆற்றல் உள்ளவர்கள், ஜம்பது, நூறு வருடங்களுக்கு முன் கூறிய அதே முறையில்தான் தத்துவங்களை விளக்கமுடியும் என்பதில்லை. அதனால் கதைகளாக, வரலாறுகளாக மட்டும் கூறப்படும் கூறாமல். தத்துவங்களை ஒரளவேனும் விளக்கமாக அறிவியல் சிந்தனைக்கு ஒட்டியதாகக் கூற வேண்டும். அப்போது இளைஞர்கள் பெறும் விளக்கம் அதிகமாகி இறையியலில் நாட்டம் கொள்வர் - நம்பிக்கை கொள்வர்.

அறிவியல் இளைஞர் எதையும் அறிவு பூர்வமாக ஆராய்ந்தறிய முயல்வான். அறிவியலில் உதாரணங்கள், ஒப்பிடுகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஆனால் கதைகள், உவமானங்கள், உருவகங்கள் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. ஆதலினால் ஒன்றைக் கதைகள் மூலமாகவோ, உவமானங்கள் மூலமாகவோ கூறும்போது வெறுமனே கதைகளையும், உவமானைப் பிரயோகங்களையும் கூறிவிட்டு நின்றுவிடாமல் அவை எந்தக் கருத்தைக் கூறமுற்பட்டன என்பதை

யும் வெளிப்படையாக வள்ளும். இவ்வாவியில் ஒவ்வொருவரும் தத்தமது அறிவிற்கேற்ப விளங்கி சில வேளைகளில் உவமேயத்தை தத் தெரிந்திருப்பதாலேயே உவமானத்தைப் புரிந்துகொள்ளக்கூடியதாகவும் இருக்கும்) உண்மையில் அவை என்ன பொருளைக் கூற முற்பட்டனவோ அதை மறந்து அதிலிருந்து விலகிச் செல்ல வாய்ப்பு ஏற்படலாம். இதனால் முரண் பட்ட கருத்துகள் ஏற்பட்டு தெளிவற்ற நிலை உண்டாகின்றது.

புராணங்கள் கூறும் தத்துவங்களில் ஒன்றினை உதாரணத்துக்கு நோக்குவோம். நீண்டு செல்லும்கடை கறுவது: “அசரன் ஒருவான் தேவர்களைத் துன்புறுத்துகிறான் இறைவன் அசரனை அழித்து, அருள். கூர்ந்து தேவர்களைக் காக்கின்றான்.” இவ்வாறான கடை சொல்லும் புராணங்கள் பல உள்ளன. இவை கறுவது என்ன? அசரன், தேவன், இறைவன் எல்லாமே நம் முள்ளத்தே தான் இருக்கிறார்கள். ஆணவம், நான் என்ற மமதை நம் நற்குணங்களை அழித்து, அடக்கி நம்மைத் துன்பத்திற்குள்ளாக்குகின்றது; இதுவே அசரன். நல்ல குணங்கள் ஆசிக்கம் பெற நாம் தேவராகின்றோம். அறிவு என்கின்ற அருளினால் ஆணவத்தை அடக்கி அழித்து அருள் ஓளியைக் காணலாம். இதுவே இப்புராணங்கள் கூறும் தத்துவமாகும். அதனையே கவாமி விவேகானந்தர் இறையிலின் நோக்கம் எதுவெனக் குறிப்பிடுகையில், “நாம் நமக்குள் அருள் ஓளியைக் காணுதல், காட்டுதல்” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

புராணங்கள் கூறும் தத்துவங்களைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்கின்ற போது அவை கடைகளா, இல்லை வரலாறுகளா என்ற வாதத்திற்கே இடமில்லாமல் போய் விடுகின்றது! யேசுபிரான் உண்மையில் வாழ்ந்தாரா இல்லையா என்பது முக்கி

யமா? அவ்வது அவர்கூறியதாகக் கூறப்படும் அருள் மொழிகள் உலகத்தோரை நல்வழிப் படுத்துகின்றவ என்பது முக்கியமா? “ஷேர்ஜாக் நியூட்டன் அப்பிள் மரமொன்றின் கீழ் சிறிது தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் போதே பழும் கீழே விழும் காரணம் பற்றி சிந்திக்கத்தொடங்கினார்” என்று கூறுவதுண்டு. நியூட்டனின் குறிப்புகள் எதிலும் இவ்வாறு குறிப்பிடப்படவில்லை. எது எவ்வாறாயினும் புவி சர்ப்பு பற்றி அவர்கண்டறிந்த உண்மைகள், அவர் படைத்த விதிகளே இங்கு முக்கியமானவை. அவர் அப்பிள் மரத்தின் கீழே (அவ்வது வேறொரு மரத்தின் கீழோ) தூங்கினாரா அல்லவா என்பதல்ல முக்கியம். அது போலவே புராணங்கள் கடைகளா வரலாறுகளா என்பதை விட அவை கொண்டிருக்கும் சாரம் என்ன என்பதே இங்கு முக்கியமானதும் தேவையானதும் ஆகும். இதனை இளைஞர்கள் நன்குணர்ந்து கொள்ளவேண்டும்.

இனி உருவழிபாடு பற்றிப் பார்ப்போம். உருவழிபாடு சரியா பிழையா என்கின்ற வாதப்பிரதிவாதங்கள் குறிப்பாக பிறமதப் பரப்புரைகள் ஏற்படுத்துகின்ற விளக்கங்கள் இளைஞர்களை மயக்கத்திற்குப்படுத்துவதுண்டு. இதற்கு வருவான கருவில்லையா? அவ்வது உருவம் ஏன்? என்கின்ற விளாக்கள் எழுவது ஆயற்கையே, இதற்கு விடைகாணல் கடினமான ஒன்றல்ல. இந்து, கத்தோலிக்க சமயங்கள் உருவழிபாட்டை ஏற்றுக் கொள்கின்றன. இது அர்த்தமற்ற ஒன்றல்ல. உருவங்கள் தான் இறைவன் என்று அவை வாதிடவும் இல்லை. உருவங்கள் இறைவனை உணர்த்தும் குறிகளே. அவற்றைப் புரிந்தவர்களுக்கு, அறிந்தவர்களுக்கு இறைவனாகவும் அருள்ளீரி காட்டும் அறிவாகவும் இருக்கின்றன. ஓரிரு உதாரணங்களை நோக்கி இதனைப் புரிந்துகொள்ள முயல்வோம்.

ஓர் இளைஞன் தனது காதவியின் பிரதிவிம்பத்தை (புகைப்படத்தைத்) தன் ஜூடன் வைத்திருக்கிறான். அவன் அந்தப் பிரதிவியக் காணுந்தோறும் அங்கே அவனுக்கு அவள் தெரிகிறான் - அவள் அங்கு தெரிகிறது - அவள் நேசம் தெரிகிறது - அவன் உடலும் உள்ளமும் புள்காங்கிதம் அடைகிறது - தனது இதயம் இலேசாகிக் களிப்படவதை உணர்கிறான். ஆனால் அந்த விம்பந்தான் காதவி என்று அவன் என்னுவானா? விம்பத்தில் தன் காதவியை அவள் நேசத்தைக் காதலைக் காண்கிறானே யொழிய அந்த விம்பந்தான் காதவி என்று எண்ணியதில்லை.

“குளிர்மை” என்ற சொல் குளிர்மை அளிப்பதில்லை. ஆனால் இச்சொல்லைக் குறிப்பிடும் மொழி தெரிந்தவர்கள், அச் சொல் தரும் கருத்தைப்புரிந்தவர்களுக்கு அச்சொல்லைப் பார்த்த கணமே குளிர்மையை, அதன் தன்மையை உணரக்கூடிய தாக இருக்கும்.

இதயம் ஒன்றினாடு அம்பு செல்லும் படம் ஒன்றைப் பார்க்கும் ஒருவனுக்கு அது குறித்து நிற்பது “காதல்” என்பது சட்டெனத் தெரிந்து விடும். அப்படந்தான் காதலா? காதலுக்கு உருவம் ஏது? படம் காதல் இல்லை; காதலுக்கு உருவம் இல்லை என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனாலும் இதயத்தையும் அதை ஊட்குரிவி நிற்கும் அம்பையும் பார்த்த கணத்திலேயே ஒரு இளைஞனுக்கு காதலும், அதன் இனி மையும், இயல்பும் தெரிகின்றது. இங்கு இப்படம் அவனுக்கு ஒரு குறியாகக் காதலைக் காட்டி நிற்கின்றது.

சிலுவை இரு குறுக்குச் சட்டங்களால் ஆஸ ஒரு பொருள் மட்டுந்தானா? அத்தைப் புரிந்தவர்களுக்கு அது உலகத்தோற்றின் நலனுக்காக இயேசுநாதர் பட்டதுயரைச் சுட்டி நிற்கின்றது; அவர் காட்ட

திய வழியை நினைவுறுத்தி நிற்கின்றது; ‘உதித்தனன் உலகம் உய்ய’ எனக் கூறி நிற்கின்றது.

இவ்வாறே முருகன் கைவெல் - குரணைக்கொன்றவேல் - அது வும் ஒரு குறியுருவே! வெளின் உருவ அமைப்பை சற்று உற்று நோக்குவோம்: நூணியிலே கூர்ந்திருந்து, பின் அகன்று, பின் ஒடுங்கி நீண்டு கீழே வருகின்றது. இது இவ்வாறு குறித்து நிற்பது என்ன? அதுதான் அறிவு. அறிவு எப்படி இருக்க வேண்டும். கூர்ந்து அகன்று ஆழ்ந்து இருக்க வேண்டும். அதனைக் குறித்து நிற்பதே வேல். அதனால் தான் ‘ஞானவேல்’ என்கிறோம். அறிவு தான் ஒருவனுக்கு பலம், வலு, சக்தி. அதனால் தான் ‘சக்தி வேல்’ ‘வீரவேல்’ வெற்றி வேல் என்கின்றோம். “முருகன் வேவெற்றிந்து குரணைக் கொன்று தேவரைக் காத்து அருள்கின்றான்” என்று படிக்கின்றோம். முன்பு குறிப்பிட்டது போலவே இங்கு குருள் என்பது ஆணவத்தையும் வேல் அறிவையும் குறித்து நிற்கின்றது. அறிவு என்கின்ற வெளினால் ஆணவும் என்கின்ற குரணைக் கொன்றால் நல்லெண்ணைம் ஒங்கி நாம் தேவராகின்றோம். இதயம் ஒளி பெறுகிறது. அருள் தெரிகிறது. வேலோடு முருகன் வருகி கிறான். நாம் அறிவைப் பயன்படுத்த இறை என்கின்ற கருப்பொருளின் தூண்டுதல் வேண்டும் என்பதையே இது குறிக்கின்றது. கருப்பொருளை, அந்த எண்ணைக் கருவை அடிப்படை உண்மையாக நாம் ஏற்றுக்கொண்டாலே அறிவை பிரயோகிக்கும் உதவேகம் எமக்கு உண்டாகும். அல்லாவிடில் அறிவிருந்தும் ஆணவத்தின் பிடியில் அழுந்தவேண்டித்தானிருக்கும். இதுவே எந்தபுராணம் சாற்றி நிற்கும் தத்துவமாகும். ஆக, வேலானது வெறும் வேலாயுதமாகவிராது அறிவை உருவகப் படுத்தி, கந்தபுராண தத்துவத்தையும் குறித்து நிற்கின்றது.

இந்துக்கள் இறைவனை ஆணாகவும் பெண்ணாகவும் காண்கிறார்கள், இதுவும் சில கருத்தைக் குறித்தே நிற்கின்றது. இறைவனுக்கு உருவம் இல்லை என்று குறிப்பிடும் மதங்கள் கூட இறைவனை உயர்தினை ஆண்பாற சொற்களாலேயே குறிப்பிடுகின்றன. “உருவம் இல்லாத இறைவனை ஆண் என்று எப்படிக் குறிப்பிட முடியும்?” என வினா எழவாம். ஆணால் அதுவல்ல இங்கு முக்கியம். குறிப்பிட ஓர் உபாயம் வேண்டும். அதற்காக அவர்கள் ஆண்பாற பெயரினால் குறிப்பிடுகிறார்கள். இந்துக்கள் பெயர்களினாலும், உருவங்களி னாலும் குறியுருக்களினாலும் குறிப்பிடுகிறார்கள். இறைவன் என்கின்ற கருப் பொருளை பெரும் சக்தியாகவும் கொள் வதுண்டு. சக்தியை நிலைசுக்கி, இயக்கசுக்கி என்று இருவேறாகப் பார்க்கிறோம். இதில் நிலை சக்தியை ஆணாகவும், இயக்கசுக்கி யைப் பெண்ணாகவும் இந்துக்கள் உருவகித் துள்ளார்கள். சக்தியின் பலவேறு வடிவங்கள் வேறுவேறு பெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்றன. ஒனி, ஒவி, வெப்பம், இயக்கம் இவை எல்லாம் சக்தியின் வேறு வேறு வடிவங்கள், நிலைகளே. அறிவியல் இவைகள் இதனை அறிவான். சக்தி மாற்றமடைந்து ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்று உருவாகின்றது. இவ்வாறு வேறு வேறு சக்திகளின் பிறப் பிறகு ஆதாரமாக இருப்பதால் இயக்க சக்தியைப் பெண்ணாகக் குறிப்பிட்டார்கள். இவ்வாறான உருவங்களை, அதன் அடிப்படை நோக்கங்களை இவைகளுக்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இறையியல் தத்துவங்களில் இவ்வாறு தெளிவு பெற வேண்டிய விடயங்கள் மிகவுண்டு. இறையியலாளர்கள் அதற்கு உறுது வை யாக நின்று இவைகளுது இறையியல் பற்றிய விளக்கத்தை தெளிவுறச் செய்தல் வேண்டும்.

இந்துசமயம், ஒருவன், இறைவனை எவ்வாறு காண விரும்புகிறானோ அவ்வாறு கண்டு தொழு அவனுக்கு சுதந்திரம் வழங்குகின்றது. பல வடிவங்களில் இறைவனை அமைக்க இதுவே வழிசையைத்தது. இவ்வாறே இறையியல் நோக்கை அடைய வும் பல வழிகளைக் காட்டுகின்றது இல்லறத்தில் ஈடுபட்டும், தறவியாகவும், ஞானியாகவும் அருள் ஒளிகாண வழிவிடுகின்றது இந்துசமயம். சரியை, கிரியை, போகம், ஞானம் என்கின்ற வழிபாடுகளாக அவை விபரிக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறான சுதந்திரமே இந்துசமயத்தின் ஆதாரசாரமாக, அதன் மேம்பாடாகக் காணக்கிடக்கின்றது. இதனை இவைகளுக்கள் நன்கு புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

கிரியைகளும் இவைகளுக்கு மனதில் பாதிப் புக்களை ஏற்படச் செய்கின்றன, கிரியைகள் பொதுவாக எல்லா சமயத்திலும் உள்ளன. வழிவகைகளில் வேறுபாடு உருக்கும். கிரியைகள், சடங்குகளைச் செய்கின்றபோது அர்த்தம் தெரிந்து முறைப்படி செய்யவேண்டும். ஆணால் நடைமுறையில், குறிப்பாக இந்துக்கள், அவ்வாறு செய்வதாகத் தெரிய வில்லை. சந்தர்ப்பத்திற்கேற்றவாறும். ஏதோஇசு சடங்கு செய்தோம் என்ற ஏனோதானோ மனப்பாங்கிலும் செய்வதையே காணகின்றோம். இந்திலை இந்து இவைகளுக்கை கிரியைகள் சடங்குகளில் நம்பிக்கை இழக்கச் செய்கின்றது. இவ்வாறே தேவாரம் முதலான துதிப்பாடல்களைப் பாடும் போதும் பண் இன்றி இசை இன்றி இனிமை இன்றி, தமக்கே உரிய பாங்கில், அபசரமாகவும் பாடுவதைக் கேட்டிருக்கின்றோம். இது பாடுவோர்மீது மட்டுமல்லாது துதிப்பாடல்களிலேயே வேறுப்பேற்படச் செய்கின்றது. பாடல் என்றாலே அங்கு இசை முக்கியம் என்பது வெளிப்படத் தீர்க்க இவை விடில் அது பாடல் அல்லவே. சமய துதிப்பாடல்கள் எல்லாம்

இசையுடன் கூடிவர, அழகாகப் பொருளுக் கேற்ற ராகத்தில் பாடக்கூடியதாக அருளப்பட்டவை ஆகும். இசை கூட்டி இனிமையாகப் பாடுவது இன்றியமையாத தாகும். பிறமதங்களில் துதிப்பாடல்களை இனிமையாக இசைகூட்டிப் பாடுவதை நடைமுறையில் இருக்கக் காண்கிறோம்.

உருவ வழிபாடு பற்றிய விளக்கயின் மையும், கிரியைகள், சடங்குகள் செய்கின்ற போது தெரிகின்ற ஏணோதாணோ மனப் போக்கும், துதிப்பாடல்கள் இசைஞானியின் றிப் பாடப்படுவதும் இந்து இளைஞர்களை தமது மதத்தில் பற்றில்லாது செய்துவிடுகின்றன என்றால் அது மிகையில்லை.

சிலரை பிற மதங்களை நாடச் செய்கின்றன - சிலரை இறையியலிலேயே நாட்டமில்லாமலும் செய்து விடுகின்றன. இவை மட்டுமல்ல, இந்துக்களிடையே காணப்படும் சில பழக்கவழக்கங்களும் மதமாற்றத்திற்குக் காரணமாக அமைகின்றன. உதாரணமாக, விதவை ஒருத்தியையோ, அங்கவீனன் ஒருவனையோ வழியில் கண்டால் அபசகுனம் என என்னி அவர்கள் மீது வெறுப்புணர்ச்சி காட்டல் என்பதைக் குறிப் பிடலாய். இத்தகைய உணர்ச்சி இந்து சமயத்தில் வெறுப்பை ஏற்படுத்துகின்றது. கருணாகாட்டப்பட வேண்டியவர்கள் இவர்கள். இவர்கள்மீது கருணாகாட்டும் மத நெறிகள் பலரைத் தம் பால் கவரவே செய்யும். இவ்வாறே சாதிப்பாகுபாடும் இந்து சமயத்தின் அங்கம் போலிருப்பதால் இது வும் மதமாற்றத்தை ஏற்படுத்தமதாக்குகின்றனது. ஆயினும் இவ்வாறான சுகுனம் பார்த்தல், சாதிப்பாகுபாடு போன்றவை உண்மையிலேயே இந்து சமயத்தின் பெறுதிகளா என்பது ஆய்வுக்குரியதே. மேலும் சிலரது தீராத நோய்கள் பிறமதபோதகர்களால் தீர்த்துவைக்கப்படும் பொழுது சுகம்பெற்றவர்களும் அவர்களைச் சார்ந்த வர்களும் அம்மத நெறியின்பால் செல

வதைக் காண்கிறோம். இது அவரவர் நம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட விடயம் ஆகும். அவரவர் தமது நம்பிக்கையில் செல்ல சுதந்தரம் உண்டு

சில இளைஞர்கள் மேற்குலக நாகரிகத்தில் மயங்கி அவ்வுலக மதங்களில் நாட்டம் கொள்கிறார்கள். இவர்கள் தமது மததெறியையோ, மற்றைய மததெறிகளையோ நன்கு உணர்ந்தவர்களாய் இல்லாதிருக்கிறார்கள். எனினும் ஒருவன் தனது மதம் இதுவெனத் தெரிவு செய்யும் சுதந்திரம் வேண்டும். மத சுதந்திரம் என்பது அதுதான். மத சுதந்திரம் அளிப்பதில் இந்து சமயமே முதலிடம் வகிக்கின்றது. இதனால்தான் இந்து சமயத்தோர் இலகுவில் மதம்மாறக் கூடியதாகவுள்ளது. மதம் மாறியபின் மீண்டும் இந்தவாக மாற்றமுடியாதும் உள்ளது. அதுமட்டுமல்ல-இந்து சமயத்தையே விமர்சிப்பவர்களாகவும் பலர் இருக்கிறார்கள். இறையியலை, இந்து சமயத்துவசாரங்களைச் சரியாக, முறையாகப் புரியாதவர்களே இவ்வாறு நடந்து கொள்வர். இறையியல் பற்றி, தத்தமது மததெறிகள் பற்றிய சரியான விளக்கங்களை, குறிப்பாக இளைஞர்களுக்கு அளிக்க வேண்டியது இறையியலாளர்களின் கடமையாகும்.

இறையியல் நம்மை நமக்குள்ளேயே அருள் ஒளியைக் காணச் செய்கின்றது. அறிவியல் இவைஞர்கள் எதையும் எடுத்த எடுப்பிலேயே புறந்தள்ளி விடாது ஆராய்ந்து அறிந்து தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். எடுத்த எடுப்பிலே புறந்தள்ளுவது அறிவிபல் வழிமுறையாகது. இறையியலாளர்களும், அதற்கமைவாக, இளைஞர்களது, “என்ன? என? எப்படி?” போன்ற வினாக்களுக்கு முடிந்த வரையில் பொறுமையாக, விளக்கமாக, அறிவியலுக்குக்கேற்ற வகையில் விடையளிக்க வேண்டும். இவ்வாறு செய்யும் போது இறையி

யல் தெனிவாகப் புரிந்து கொள்ளப்படும்; மதமாற்றம், மாற்றான் மதத்தாற்றல் என் பண மறைந்துவிடும்; அறிவியலும் இறையியலும் கைகுலுக்கிக் கொள்ளும்.

“எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்டு விடும்- எப்பொருள் எத்தன் மைத் தாயினும்- அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு”.

¶

விஸ்வத்தின் மகிழமை

வீல்வமரத்தில் வட்சமி வாசம் செய்கிறான். ஒரு வீல்வதைம் வட்சமி ஸ்வரண புஷ்பத்திற்குச் சமமாகும். ஒரு வீல்வதைம் சிவனுக்கு அர்ப்பணித்தால் சகல பாவங்களும் நீங்கி அனைத்து நன்மைகளும் உண்டாகும்.

(மாதப்பிறப்பு, சோமவாரம், அமாவாசை, பெளரணமி, சதுர்த்தி, அஷ்டமி, நவமி ஆகிய நாட்களில் வீல்வம் பறிக்கக் கூடாது)

வில்வமரம் வளர்ப்பதினால்

- 1) அசுவமேத யாகம் செய்த பலன் கிடைக்கும்.
- 2) ஆயிரம் பேருக்கு அன்னதானம் செய்த பெரும்புண்ணியம் கிடைக்கும்.
- 3) கங்கை முதலான புண்ணிய நதிகளில் நீராடுயதன் பலன் கிடைக்கும்.
- 4) காசி முதல் இராமேச்சரம் வரையுள்ள சிவஸ்தலங்களை வழிபட்டதன் பலன் கிடைக்கும்.

நன்றி - ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண விஜயம்

எல்லையில்லாத அருட்கடலான

நல்லைக் கந்தன் கருணையே பொளிக் ! !

மக்கள் சேவையில் 35 ஆண்டுகளைத் தாண்டும்

“மக்கள் வங்கி”

60 இலட்சம் வாழ்க்கையாளர்களுடன் 335 கிளைகள்
இந்த உன்னத நுழைக்கைப் ரீணப்பில் நிற்கஞும் சேருங்கள்

- சிறுவர் நீஷ்டத் சேறிப்புக் கணக்கு,
- சேறிப்புச் சான்றிதழ்,
- மகளீர் அதிஷ்ட்டக் கணக்கு,
- சிறுவர் உண்டியல் கணக்கு,
- முதிய ரீசைகளின் யாத்திரைக் கணக்கு,
- மாணவர் சேறிப்பு | நீரந்தர வைப்புக்கள்,

சேறிப்பு அதிஷ்டம்

வாய்ப்பும் வசதியும், இன்னும் பலப்பல.

மேலதிக விபரங்கட்டு அண்மையிலுள்ள மக்கள் வங்கிக்

கிளைகளுடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

மக்கள் வங்கியின் வாழ்க்கையாளராகி

பொருண்மிய பலத்தை பெருக்குங்கள்.

மக்கள் மனதறிந்த வங்கி

மக்கள் வங்கி

இதோ!

கொமார்ஷல் வங்கியின் புதிய சேமிப்புத் திட்டம் முற்போக்குச் சேமிப்புக் கணக்கு (Progressive Saver Account)

இத்திட்டம் தொடர்ச்சியாக சேமிப்பினை மேற்கொள்ளும்,
சேமிப்பாளரின் நன்மைகளுக்கு வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இது சாதாரண சேமிப்புக் கணக்கினையொத்த அம்சங்களையும்,
ஏதிமுறைகளையும் கொண்டு தீஞ்தப்பட்ட மேலதிகமான விசே
அம்சங்களுடன் அறிமுகம் செய்யப்படுகின்றது.

1. இக்கணக்கினை ஆரம்பிப்பதற்குரிய ஆக்கக்குறைந்த தொகை ரூபா 5000 ஆகும்.
மேலதிக வைப்புக்களை செய்வதற்கு எந்தவித கட்டுப்பாடும் கிடையாது.
2. கணக்கினுடைய நாளாந்த நிலுவைக்கு சேமிப்புக் கணக்கிற்குரிய வட்டி விகிதத்தில் வட்டி கணக்கிடப்பட்டு மாதமுடிவில் வட்டி கணக்கில் வரவு வைக்கப்படும்.
3. i) ஆக்கக்குறைந்த நிலுவையாக ரூபா 5000 மும்,
ii) குறிப்பிட்ட காலாண்டுப் பகுதியில் மீளப்பெறுகை நடைபெறாமலும்,
உள்ள கணக்குகள், மூன்றாண்டுகள் 25% உழைத்த வட்டியில்
மாதாந்த வட்டிக்கு மேலதிகமான வெகுமதியாக (Bonus) பெற்றுக்
கொள்ளும்.
4. இம் மேலதிக வெகுமதி தொடர்ந்து வரும் காலாண்டின் தொடக்கத்தில்
கணக்கிற்கு வரவு வைக்கப்படும்.
5. i) ஏதாவதோரு காலாண்டில் கணக்கின் ஆக்கக்குறைந்த நிலுவை ரூபா 5000 ரூக் குறைந்தாலோ
அல்லது
ii) மீளப்பெறுகை நடைபெற்றாலோ
அக்காலாண்டுப் பகுதியில் அக்கணக்கு வெகுமதியை இழக்கும். தொடர்ந்து
வரும் காலாண்டுப் பகுதியில் மேற்கொல்லப்பட்ட நிபந்தனைகளைப் பூர்த்தி
செய்யும் கணக்குகள் அக்குறிப்பிட்ட காலாண்டுப் பகுதிக்குரிய வெகுமதிக்கு (Bonus) உரித்தாரும்.
6. இக் கணக்கில் உள்ள நிலுவைகள் கடன்களுக்குப் பொறுப்பாக வைக்கப்படலாம். கடனுக்குரிய வட்டிவீதம் சாதாரண சேமிப்பு நிதியை பின்னையாக வைப்பதற்குரிய மாதிரியே அமையும்.
7. மீளப் பெறுகை செய்வதற்கு எந்தவிதமான கட்டுப்பாடும் கிடையாது.
ஆனால் வெகுமதி இல்லாமல் போகும்.

விபரங்களிற்கு யாழ் கிளை முகாமையாளரைத் தொடர்பு கொள்ளவும்

MENAN TRADING CO.

No. 82, 4th Cross Street, Colombo II

No. 208, Prince Street, Colombo II

GENERAL MERCHANTS & COMMISSION AGENTS

DEALERS IN LOCAL FOOD PRODUCTS

யாழ். மாநாடாட்சி மன்ற கசவசமய
லீகாரக்டுறு வெளியீடு

“ நல்லை குமரன் மஸர் ”

சுறப்போடு வெளிவர வேண்டுமென
உள்ள வாழ்த்துகின்றோம்.

மெனன் டிராடிங் கோ
M. T. C.

T. P. 324092

முழுக் குடும்ப உப உணவு

ஜீவாகாரம்

4 மாதத்திற்கு மேற்பட்ட குழந்தைகளுக்கும் பஸ்லூட்டும் தாய்மார், உடல்நலம் குன்றியோர், வயோதிபர் ஏதையோருக்கும் உகந்த முறையில் தயாரிக்கப்பட்ட சுத்துணவு மொத்தமாகவும், சில்லறையாகவும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

விநியோகத்தர்:

அண்ணா தொழிலகம்,
இணைவில்

கிளை: யாழ்ப்பாணம், திருநெல்வேலி
அண்ணா தொழிலகம்
இல. 4, நவீன சந்தை
யாழ்ப்பாணம்

பாஸ் வசுப்பு முதல் பட்டதாரி வசுப்பு

வரையான சுலப நூல்களுக்கும்

- * சீரந்த தீன வாழ்த்து மடல்கள்
- * திருமண வாழ்த்து மடல்கள்
- * வாராந்த - மாதாந்த சஞ்சிகைகள்
- * காசிதாதிகள் - அலுவலக பாடசாலை உபகாணங்கள்

ஆகியவற்றிற்கு

யாழ். நகரில் கலையகமாக மினிரும் தாபனம்

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

4, ஆஸ்பத்திரி ஸீதி,
யாழ்ப்பாணம்

கல்யாணி கிரீம் ஹவுஸ்

73, கஸ்துரியார் வீதி, — யாழ்ப்பானம்.

- * ஐஸ்கிரீம் வகைகள்
- * ஐஸ்கோப்லி — ஐஸ்ஜெலி
- * சொக்ஸ்ட் கிரீப்ஸ் — ஸ்ரோபரி கிரீப்ஸ்
- * குளிர்பான வகைகள் — சிற்றுண்ட் வகைகள்

பிறந்த தினம் - திருமணம் மற்றும்
ஏனைய வைபவங்களுக்கு
கேக் வகைகளை குறித்த நேரத்தில்
செய்து பெற்றுக்கொள்ள
யாழ்நகரில் சிறந்த இடம்

KALYANI CREAM HOUSE

73, KASTHURIAR ROAD — JAFFNA.

வருடா வருடம் நல்லைக் கந்தன்
உற்சவம் சிறப்புற நடைபெற
யாழ்ப்பாணம் மாநகரசபை
ஆற்றும் பணிகளுக்கு
எமது பாராட்டுக்கள் !!

யாழ்ப்பாணம்

U. C. N. S. சங்கம் (வது)

JAFFNA M. P. C. S. LTD.,

STANLEY ROAD — JAFFNA.

நல்லை துமரன் மலர்

சிறக்க பங்களித்த உங்களுக்கு எங்கள் உளங்களிந்த நன்றி

- * 1996 ஆம் ஆண்டின் நல்லை துமரன் மலருக்கு ஆசிச் செய்திகள், வாழ்த் துச் செய்திகள் வழங்கிய சைவப் பெரியார்களுக்கும்
- * பல சிறமங்கள் மத்தியிலும் தங்கள் ஆக்கங்களைத் தந்துதலீய அறிஞர் பெருமக்களுக்கும்
- * மலருக்கு வீளம்பரங்கள் தந்து உந்து சக்தியாக இருந்த வணிகப் பெருமக்களுக்கும் வங்கி நிறுவனங்களுக்கும் பொது ஸ்தாபனங்களுக்கும்
- * மலரின் முன் அட்டைப் படத்தை வரைந்துதலீய சித்திர உதவிக் கல்வீப் பணிப்பள்ளர் தீரு. ரமணி அவர்களுக்கும் அதனை ஒற்றுஞ செய்து தந்த தீரு. ந. பீ. ஆண்தராஜா அவர்களுக்கும்
- * நெருக்கடி தூஞ்சு நிலையிலும் மலரை அளகுற அச்சிட்டு உதவிய அச்ச கத்தினருக்கும் எமது உளங்களிந்த நண்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்வ தோடு எல்லாம் வல்ல நல்லைக் குமாரின் அருட்கூடாட்சம் எவ்வோருக்கும் கிடைக்க அவன் தாள் பணிகின்றோம்.

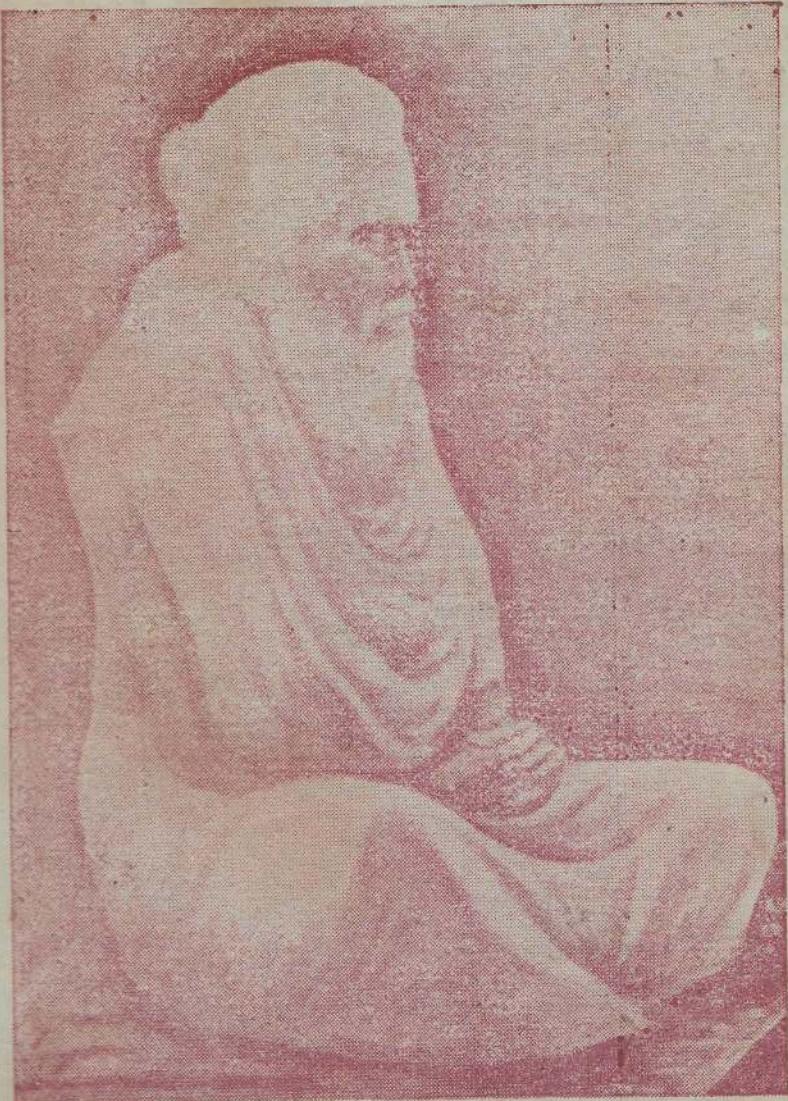
— ஓம் சாந்தி —

சைவசமய விவகாரக் குழு
யாழ்ப்பாணம்.

குறிப்பு

இம் மலரில் வெளிவந்துள்ள ஆக்கங்களும் அவற்றுள் அடங்கியுள்ள கருத்துக்களும் அவற்றை எழுதிய அறிஞர் பெருமக்களையோ சாரும். ஆக்கங்கள் பற்றிய கருத்துக்களையோ அன்றி மலரின் வளர்ச்சிக்குக்கந்த கருத்துக்களையோ வாசகப் பெருமக்கள் தெரிவிப்பின் அவை எமக்குப் பேரு தவியாக அமையும்.

— சைவசமய விவகாரக் குழு

நல்லூரான் திருவடியை
நான்றினைத்த மாத்திரத்தில்
எல்லாம் மற்பபேண்டி - கீரையே!
இரவுபகல் காணேனாடி.

அச்சப் பதிவு. பாரதி பதிப்பகம், 430, காங்கேசன்துறை, வீதி, யாழ்ப்பாணம்.